Parlamentul European
2014-2019

TEXTE ADOPTATE

P8_TA(2019)0300

Cadrul pentru redresarea și rezoluția contrapărților centrale ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 27 martie 2019 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind un cadru pentru redresarea și rezoluția contrapărților centrale și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1095/2010, (UE) nr. 648/2012 și (UE) 2015/2365 (COM(2016)0856 – C8-0484/2016 – 2016/0365(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

– având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2016)0856),

– având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C8-0484/2016),

– având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

– având în vedere avizele motivate prezentate de către Senatul Italiei, Parlamentul Spaniei și Senatul României în cadrul Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, în care se susține că proiectul de act legislativ nu respectă principiul subsidiarității,

– având în vedere avizul Băncii Centrale Europene din 20 septembrie 2017[1],

– având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 29 martie 2017[2]

– având în vedere articolul 59 din Regulamentul său de procedură,

– având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A8-0015/2018),

---

1 JO C 372, 1.11.2017, p. 6.
2 JO C 209, 30.6.2017, p. 28.

1. adoptă poziția sa în primă lectură prezentată în continuare;

2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care își înlocuiește, își modifică în mod substanțial sau intenționează să-și modifice în mod substanțial propunerea;

3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P8_TC1-COD(2016)0365

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 27 martie 2019 în vederea adoptării Regulamentului (UE) 2019/... al Parlamentului European și al Consiliului privind un cadru pentru redresarea și rezoluția contrapărților centrale și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1095/2010, (UE) nr. 648/2012 și (UE) 2015/2365

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,[1]

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European,[2]

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene,[3]

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

(1) Piețele financiare sunt esențiale pentru funcționarea economiilor moderne. Cu cât sunt mai integrate aceste piețe, cu atât este mai ***mare potențialul de alocare*** eficientă ***a*** resurselor economice, ceea ce ***poate influența*** pozitiv performanța economică. Cu toate acestea, pentru a îmbunătăți funcționarea pieței unice în ceea ce privește serviciile financiare, este important să existe proceduri care ***să abordeze disfuncționalitățile pieței și*** să asigure că dacă o instituție financiară sau o infrastructură a pieței financiare activă pe această piață se confruntă cu dificultăți financiare sau este pe punctul de a intra în dificultate majoră, un astfel de eveniment nu destabilizează întreaga piață financiară și nu afectează creșterea în întreaga economie. Contrapărțile centrale (CPC-urile) sunt componente-cheie ale piețelor financiare, întrucât intervin între participanți, acționând în calitate de cumpărător

---

1 JO C , , p. .
2 JO C 209, 30.6.2017, p. 28.
3 JO C 372, 1.11.2017, p. 6.

pentru fiecare vânzător și de vânzător pentru fiecare cumpărător, și joacă un rol central în ceea ce privește procesarea tranzacțiilor financiare și gestionarea expunerilor la diverse riscuri inerente acestor tranzacții. CPC-urile centralizează gestionarea tranzacțiilor și a pozițiilor contrapărților, onorează obligațiile care decurg din tranzacții și primesc garanțiile reale corespunzătoare de la membrii lor sub formă de marjă și de contribuții la fondurile de garantare.

(2) Contrapărțile centrale (CPC-urile) sunt componente-cheie ale piețelor financiare ***mondiale***, întrucât intervin între participanți, acționând în calitate de cumpărător pentru fiecare vânzător și de vânzător pentru fiecare cumpărător, și joacă un rol central în ceea ce privește procesarea tranzacțiilor financiare și gestionarea expunerilor la diverse riscuri inerente acestor tranzacții. CPC-urile centralizează gestionarea tranzacțiilor și a pozițiilor contrapărților, onorează obligațiile care decurg din tranzacții și ***solicită*** garanțiile reale corespunzătoare de la membrii lor sub formă de marjă și de contribuții la fondurile de garantare.

(3) Integrarea piețelor financiare ale Uniunii a dus la o evoluție a contrapărților centrale, de la deservirea cu precădere a nevoilor și a piețelor naționale la constituirea de noduri critice ale piețelor financiare ale Uniunii la scară mai largă. În prezent, CPC-urile autorizate din Uniune compensează mai multe clase de produse, de la instrumente derivate financiare și pe mărfuri cotate la bursă și extrabursiere (OTC) la titluri de capital, obligațiuni și alte produse, cum ar fi contractele repo. Acestea oferă servicii dincolo de frontierele naționale unei palete largi de instituții financiare și de altă natură din întreaga Uniune. Deși unele CPC-uri autorizate în Uniune se concentrează în continuare pe piețele naționale, toate CPC-urile sunt de o importanță sistemică, cel puțin pentru piețele lor naționale.

(4) Dat fiind că CPC-urile procesează și concentrează o parte semnificativă a riscului financiar din sistemul financiar al Uniunii în numele membrilor compensatori și al clienților lor, este esențial să se garanteze că acestea fac obiectul unei reglementări eficace și a unui cadru de supraveghere solid. Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului[1], în vigoare din august 2012, impune CPC-urilor obligația de a respecta standarde prudențiale, organizatorice și de conduită

[1] Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, p. 1).

profesională ridicate. Autoritățile competente sunt responsabile cu supravegherea integrală a activităților CPC-urilor și cooperează în cadrul colegiilor ***de supraveghere*** care regrupează autorități relevante pentru îndeplinirea sarcinilor specifice care le-au fost încredințate. În conformitate cu angajamentele asumate de liderii G20 după criza financiară, Regulamentul (UE) nr. 648/2012 prevede, de asemenea, obligația ca instrumentele derivate extrabursiere standardizate să fie compensate la nivel central printr-un CPC. După intrarea în vigoare a obligației de compensare la nivel central a instrumentelor derivate extrabursiere, este probabil ca volumul și tipul activităților desfășurate de CPC-uri să crească, ceea ce ar putea crea, la rândul său, noi provocări de care trebuie să țină seama CPC-urile în strategiile lor de gestionare a riscurilor.

(5) Regulamentul (UE) nr. 648/2012 a contribuit la sporirea rezilienței CPC-urilor și a piețelor financiare în general la gama largă de riscuri procesate și concentrate în cadrul CPC-urilor. Cu toate acestea, niciun sistem de norme și practici nu poate împiedica situația în care resursele existente se dovedesc inadecvate pentru gestionarea riscurilor suportate de un CPC, inclusiv a riscului de neîndeplinire a obligațiilor de plată de către unul sau mai mulți membri compensatori. Confruntate cu un scenariu de dificultăți grave sau de intrare iminentă în dificultate majoră, instituțiile financiare ar trebui, în principiu, să facă în continuare obiectul procedurii obișnuite de insolvență. Cu toate acestea, după cum a reieșit în urma crizei financiare, în special într-o perioadă prelungită de instabilitate și incertitudine economică, aceste proceduri pot întrerupe funcțiile critice pentru economie, punând astfel în pericol stabilitatea financiară. Procedurile obișnuite de insolvență aplicate societăților comerciale nu asigură întotdeauna o intervenție suficient de rapidă sau nu acordă în mod adecvat prioritate continuării funcțiilor critice ale instituțiilor financiare în scopul menținerii stabilității financiare. Pentru a se evita aceste consecințe negative ale procedurii obișnuite de insolvență, este necesar să se creeze un cadru special de rezoluție pentru CPC-uri.

(6) Criza a evidențiat, de asemenea, lipsa unor instrumente adecvate care să mențină funcțiile critice asigurate de instituțiile financiare în curs de a intra în dificultate majoră. De asemenea, criza a evidențiat lipsa unor cadre care să permită cooperarea și coordonarea dintre autorități, în special în cazul în care acestea sunt situate în state membre sau jurisdicții diferite, astfel încât să se asigure punerea în aplicare a unor măsuri rapide și decisive. În lipsa unor astfel de instrumente și a unui cadru de cooperare și coordonare, statele membre au fost obligate să salveze instituțiile

financiare utilizând banii contribuabililor pentru a stopa contagiunea și a reduce panica. Deși nu au beneficiat direct de sprijin financiar public în timpul crizei, CPC-urile au fost beneficiari indirecți ai măsurilor de salvare întreprinse în legătură cu băncile și au fost protejate de efectele pe care nerespectarea de către bănci a obligațiilor care le reveneau le-ar fi avut asupra acestora. Prin urmare, un cadru de redresare și de rezoluție pentru CPC-uri este necesar pentru a preveni dependența de banii contribuabililor în caz de lichidare dezordonată. ***Un astfel de cadru ar trebui să includă și posibilitatea ca CPC-urile să intre în procedura de rezoluție din alte motive decât cele legate de faptul că unul sau mai mulți membri compensatori nu și-au îndeplinit obligațiile de plată.***

(7) Obiectivul unui cadru de redresare și de rezoluție credibil este de a garanta, în cea mai mare măsură posibilă, faptul că CPC-urile prevăd măsuri care să asigure redresarea în urma unor dificultăți financiare, menținerea funcțiilor critice ale unui CPC care este în curs de a intra în dificultate majoră sau este susceptibil de a intra în dificultate majoră, în timp ce restul activităților sunt lichidate prin intermediul procedurii obișnuite de insolvență, precum și menținerea stabilității financiare în paralel cu reducerea la minimum a costului pe care îl presupune intrarea în dificultate majoră a unui CPC ***pentru clienții finali și*** pentru contribuabili. Cadrul de redresare și de rezoluție consolidează în continuare măsura în care CPC-urile și autoritățile sunt pregătite să atenueze crizele financiare și permite autorităților să urmărească mai bine pregătirile CPC-urilor pentru scenarii de criză. De asemenea, acesta le oferă autorităților competențele de a efectua pregătirile pentru o eventuală rezoluție a unui CPC și de a gestiona în mod coordonat deteriorarea stării de sănătate a unui CPC, contribuind astfel la buna funcționare a piețelor financiare.

(8) În prezent, nu există dispoziții armonizate pentru redresarea și rezoluția CPC-urilor la nivelul întregii Uniuni. Unele state membre au adoptat deja modificări legislative care impun CPC-urilor obligația de a elabora planuri de redresare și introduc mecanisme de rezoluție a CPC-urilor în curs de a intra în dificultate majoră. În plus, există diferențe considerabile de la un stat membru la altul în ceea ce privește fondul și procedurile prevăzute în actele cu putere de lege și actele administrative care reglementează insolvența CPC-urilor. Este probabil ca absența condițiilor, competențelor și procedurilor comune pentru redresarea și rezoluția CPC-urilor să constituie un obstacol în calea bunei funcționări a pieței interne și poate îngreuna cooperarea dintre

autoritățile naționale atunci când gestionează intrarea în dificultate majoră a unui CPC și aplică mecanismele adecvate de alocare a pierderilor între membrii acestuia, atât în Uniune, cât și la nivel mondial. Acest lucru este valabil mai ales atunci când, din cauza unor abordări diferite, autoritățile naționale nu au același nivel de control sau aceeași capacitate de a proceda la rezoluția CPC-urilor. Aceste diferențe între regimurile de redresare și de rezoluție pot afecta CPC-urile și membrii acestora în mod diferit de la un stat membru la altul, creând astfel denaturări ale concurenței pe piața internă. Lipsa unor norme și instrumente comune privind modul în care ar urma să fie gestionată intrarea în dificultate sau în dificultate majoră a unui CPC poate afecta decizia participanților de a recurge sau nu la compensare și decizia CPC-ului atunci când își alege locul de stabilire, împiedicând astfel CPC-urile să beneficieze pe deplin de libertățile lor fundamentale în cadrul pieței unice. La rândul său, acest lucru ar putea descuraja participanții să aibă acces la CPC-uri la nivel transfrontalier în cadrul pieței interne și ar împiedica integrarea în continuare a piețelor de capital din Europa. Prin urmare, este nevoie de norme comune privind redresarea și rezoluția în toate statele membre pentru a se asigura faptul că exercitarea de către CPC-uri a libertăților oferite de piața internă nu este limitată de capacitatea financiară a statelor membre și de capacitatea autorităților lor de a gestiona intrarea lor în dificultate majoră.

(9) Revizuirea cadrului de reglementare aplicabil băncilor și altor instituții financiare care a avut loc în urma crizei și, în special, consolidarea capitalului și a rezervelor de lichidități ale băncilor, îmbunătățirea instrumentelor pentru politicile macroprudențiale și normele cuprinzătoare pentru redresarea și rezoluția băncilor, au redus probabilitatea de apariție a unor crize viitoare și au îmbunătățit reziliența tuturor instituțiilor financiare și infrastructurilor pieței, inclusiv a CPC-urilor, la crizele economice, indiferent dacă acestea sunt provocate de perturbări sistemice sau de evenimente specifice fiecărei instituții. De la 1 ianuarie 2015, se aplică în toate statele membre un regim de redresare și rezoluție a băncilor în temeiul Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului[1].

---

[1] Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

(10) Pornind de la abordarea aplicată în ceea ce privește redresarea și rezoluția băncilor, autoritățile ***competente și autoritățile de rezoluție*** ar trebui să fie pregătite și să dispună de instrumentele de redresare și rezoluție adecvate pentru a face față situațiilor în care CPC-urile intră în dificultate majoră. Cu toate acestea, având în vedere funcțiile și modelele lor de afaceri diferite, riscurile inerente băncilor și CPC-urilor sunt diferite. Prin urmare, sunt necesare instrumente și competențe specifice pentru scenariile de intrare în dificultate majoră a CPC-urilor, provocate atât de evenimente de neîndeplinire a obligațiilor de plată de către membrii compensatori ai CPC-ului, cât și de evenimente de altă natură.

(11) Recurgerea la un regulament este necesară pentru a completa și a consolida abordarea stabilită în Regulamentul (UE) nr. 648/2012, care prevede cerințe prudențiale uniforme aplicabile CPC-urilor. Stabilirea cerințelor în materie de redresare și rezoluție printr-o directivă ar putea crea inconsecvențe prin adoptarea unor legislații naționale potențial diferite într-un domeniu care este reglementat în rest de legislația direct aplicabilă a UE și care este din ce în ce mai mult caracterizat de prestarea serviciilor CPC-urilor la nivel transfrontalier. Prin urmare, este oportun să se adopte norme uniforme și direct aplicabile și în ceea ce privește redresarea și rezoluția CPC-urilor.

(12) Pentru a asigura coerența cu legislația existentă a Uniunii în domeniul serviciilor financiare și pentru a garanta un nivel maxim de stabilitate financiară în întreaga Uniune, regimul de redresare și rezoluție ar trebui să se aplice tuturor CPC-urilor care fac obiectul cerințelor prudențiale prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012, indiferent dacă acestea dețin sau nu o licență bancară. ***Deși pot exista diferențe în ceea ce privește profilul de risc asociat altor structuri corporative, prezentul regulament tratează CPC-urile ca entități independente în cadrul oricărui*** grup ***sau al oricărei structuri de piață și se asigură că planul de redresare și de rezoluție al unui CPC este de sine stătător, indiferent de structura*** grupului ***din care face parte CPC-ul. Acest lucru se referă în special la cerințele de a deține resurse financiare suficiente la nivel de entitate pentru a gestiona o situație în care există sau nu neîndeplinirea obligațiilor de plată.***

(13) Pentru a se asigura că măsurile de rezoluție sunt întreprinse în mod eficient și eficace și în conformitate cu obiectivele rezoluției, statele membre ar trebui să desemneze autorități administrative publice sau autorități învestite cu competențe de administrație

publică care să îndeplinească funcțiile și sarcinile legate de rezoluție. Statele membre ar trebui să se asigure, de asemenea, că acestor autorități de rezoluție le sunt alocate resursele corespunzătoare. În cazul în care un stat membru desemnează autoritatea responsabilă cu supravegherea prudențială a CPC-urilor drept autoritate de rezoluție, ar trebui ***asigurată independența procesului decizional și ar trebui instituite toate mecanismele necesare*** pentru a separa funcția de supraveghere de cea de rezoluție, astfel încât să se evite conflictele de interese și riscul de toleranță în materie de reglementare.

(14) Având în vedere consecințele pe care le-ar putea avea intrarea în dificultate majoră a unui CPC asupra sistemului financiar și asupra economiei unui stat membru, precum și eventuala necesitate de a utiliza ***în ultimă instanță*** fonduri publice pentru soluționarea unei crize, ministerele de finanțe sau alte ministere relevante din statele membre ar trebui să fie strâns implicate, încă din faza de început, în procesul de redresare și de rezoluție.

(15) Dat fiind că CPC-urile prestează adesea servicii în întreaga Uniune, redresarea și rezoluția eficace necesită cooperarea dintre autoritățile competente și autoritățile de rezoluție în cadrul colegiilor de supraveghere și de rezoluție, în special în etapele pregătitoare ale redresării și rezoluției. Acestea includ evaluarea planurilor de redresare elaborate de CPC, ***evaluarea*** planurilor de rezoluție ***pregătite de către autoritatea de rezoluție a CPC-ului*** și abordarea oricăror obstacole din calea posibilității de rezoluție.

(16) Rezoluția CPC-urilor ar trebui să asigure echilibrul adecvat între două imperative majore: pe de o parte, necesitatea unor proceduri care să ia în considerare caracterul urgent al situației și care să permită găsirea de soluții eficiente, echitabile și rapide și, pe de altă parte, necesitatea de a proteja stabilitatea financiară în toate statele membre în care CPC-ul prestează servicii. Autoritățile ale căror domenii de competență ar fi afectate de intrarea în dificultate majoră a unui CPC ar trebui să facă schimb de opinii în cadrul colegiilor de rezoluție în vederea realizării acestor obiective. În mod similar, pentru a se asigura în mod regulat schimburile de opinii și coordonarea cu autoritățile țărilor terțe relevante, aceste autorități ar trebui invitate să participe la colegiile de rezoluție în calitate de observatori atunci când este necesar. Autoritățile ar trebui să ia în considerare întotdeauna impactul deciziilor lor asupra stabilității financiare în statele membre în care operațiunile CPC-ului sunt critice sau importante pentru piețele

financiare locale, inclusiv în statele membre în care sunt situați membrii compensatori și în cele în care sunt stabilite locurile de tranzacționare și infrastructurile pieței financiare afiliate.

(16a) Având în vedere caracterul transfrontalier și mondial al anumitor operațiuni ale CPC-urilor, deciziile autorităților de rezoluție pot avea efecte economice și fiscale în alte jurisdicții. În măsura în care acest lucru este, în mod rezonabil, posibil, ar trebui să se aibă în vedere aceste implicații transfrontaliere în situațiile de redresare și de rezoluție, ținându-se seama, în același timp, de suveranitatea autorităților fiscale din alte jurisdicții.

(17) Pentru a pregăti deciziile ESMA legate de sarcinile care îi revin și pentru a asigura implicarea deplină a ABE și a membrilor săi în procesul de pregătire a acestor decizii, ESMA ar trebui să creeze un comitet intern de rezoluție și să invite autoritățile competente relevante ale ABE să participe în calitate de observatori.

(18) Pentru a aborda în mod eficace și proporțional posibila intrare în dificultate majoră a unui CPC, autoritățile ar trebui să țină seama de o serie de factori atunci când își exercită competențele de redresare și rezoluție, cum ar fi natura activităților desfășurate de CPC, structura de afaceri, juridică ***și organizațională***, profilul de risc, dimensiunea, statutul juridic și gradul de interconectare cu sistemul financiar. Autoritățile ar trebui, de asemenea, să ia în considerare măsura în care intrarea în dificultate majoră și lichidarea ulterioară a CPC-ului în conformitate cu procedura obișnuită de insolvență ar putea avea un efect negativ semnificativ asupra piețelor financiare, asupra altor instituții financiare sau asupra economiei în general.

(19) Pentru a putea acționa în mod eficient în cazul CPC-urilor în curs de a intra în dificultate majoră, autoritățile ar trebui să aibă competența de a impune CPC-urilor măsuri de pregătire. Ar trebui să se instituie un standard minim în ceea ce privește conținutul și informațiile care trebuie incluse în planurile de redresare pentru a se asigura că toate CPC-urile din Uniune dispun de planuri de redresare suficient de detaliate în cazul în care se confruntă cu dificultăți financiare. Aceste planuri ar trebui ***să ia în considerare un număr adecvat de scenarii, prevăzând atât criza sistemică, cât și criza specifică cu care se poate confrunta un CPC. Scenariile ar trebui să aibă în vedere situații de criză mai radicale decât cele utilizate în scopul simulărilor de criză periodice realizate în temeiul capitolului XII din Regulamentul delegat (UE) nr. 153/2013 al Comisiei, dar în același timp plauzibile, cum ar fi dificultățile grave***

a mai mult de doi membri compensatori față de care CPC-ul are cele mai mari expuneri și ale unui alt CPC sau mai multor alte CPC-uri. Planul de redresare ar trebui să facă parte din normele de funcționare ale CPC-ului stabilite prin contract cu membrii compensatori. Aceste norme de funcționare ar trebui să conțină, de asemenea, dispoziții care să asigure caracterul executoriu al măsurilor de redresare prevăzute în plan în toate scenariile. Planurile de redresare nu ar trebui să se bazeze pe accesul la sprijin financiar public și nu ar trebui să expună contribuabilii la riscul de pierderi.

(19a) Planurile de redresare ar trebui să asigure stimulente adecvate pentru CPC-uri, membrii compensatori și clienți pentru a nu lăsa situația să se deterioreze și mai mult și a încuraja un comportament cooperant. Pentru ca această structură de stimulare să fie credibilă, devierile de la planul de redresare ar trebui să facă obiectul unei aprobări din partea autorității competente.

(20) CPC-urile ar trebui să își pregătească planurile de redresare și să le actualizeze în mod regulat. ▌În acest context, faza de redresare ar trebui să înceapă în momentul în care există o deteriorare semnificativă a situației financiare a CPC-ului sau un risc de nerespectare a cerințelor prudențiale în temeiul Regulamentului (UE) nr. 648/2012. Această situație ar trebui indicată prin trimitere la un cadru de indicatori calitativi sau cantitativi incluși în planul de redresare.

(20a) Planurile de redresare ar trebui să garanteze că ordinea utilizării instrumentelor de redresare asigură un echilibru adecvat în ceea ce privește alocarea pierderilor între CPC-uri, membrii compensatori și clienții acestora. Ca principiu general, pierderile ar trebui să fie repartizate între CPC-uri, membrii compensatori și clienții acestora în funcție de capacitatea lor de a controla riscurile. Acest lucru este necesar pentru a crea stimulente solide ex ante și pentru a asigura o alocare echitabilă a pierderilor și, pe această bază, alocarea pierderilor și în cazul pierderilor care nu sunt generate de neîndeplinirea obligațiilor de plată ar trebui să fie proporțională cu nivelul de responsabilitate al fiecărei părți interesate implicate. Planurile de redresare ar trebui să asigure că se are în vedere capitalul CPC-ului pentru a suporta primele pierderi în cazurile de neîndeplinire a obligațiilor de plată și, cu atât mai mult, în cazurile care nu presupun neîndeplinirea obligațiilor de plată. Ar trebui prevăzută o absorbție importantă a pierderilor de către membrii compensatori înainte de a fi folosite orice instrumente care alocă pierderile clienților.

(21) CPC-ul ar trebui să își trimită planul de redresare autorităților competente și colegiului supraveghetorilor, instituit în temeiul Regulamentului (UE) nr. 648/2012, pentru ca acesta să facă obiectul unei evaluări complete concretizate printr-o decizie comună a colegiului. Evaluarea ar trebui să indice dacă planul este cuprinzător și dacă poate restabili viabilitatea CPC-ului în timp util, inclusiv în perioadele de dificultăți financiare grave.

(22) Planurile de redresare ar trebui să stabilească integral măsurile pe care CPC-ul ar urma să le ia pentru abordarea oricărei situații caracterizate de obligații neachitate necorelate, pierderi neacoperite, deficite de lichiditate sau insuficiență a capitalului, precum și măsurile pentru reconstituirea resurselor financiare prefinanțate și mecanisme de lichiditate epuizate, în scopul restabilirii viabilității CPC-ului și al menținerii capacității sale de a-și îndeplini cerințele de autorizare***, și trebuie să includă, în acest scop, o capacitate suficientă de absorbție a pierderilor. Instrumentele avute în vedere ar trebui să fie cuprinzătoare. Fiecare instrument ar trebui să fie fiabil, rapid și să se bazeze pe un temei juridic solid. Instrumentele de redresare ar trebui să creeze stimulentele corespunzătoare pentru ca acționarii CPC-ului, membrii și clienții lor să controleze riscul pe care îl aduc sau îl suportă în cadrul sistemului, să monitorizeze activitățile de asumare și de gestionare a riscurilor CPC-ului și să participe la procesul de gestionare a situației de neîndeplinire a obligațiilor de plată.***

(22a) Planurile de redresare ar trebui să stabilească în mod explicit măsurile care urmează a fi luate de CPC în caz de atac cibernetic, dacă există un efect potențial care conduce la o deteriorare semnificativă a situației lor financiare sau un risc de încălcare a cerințelor prudențiale care li se aplică în temeiul Regulamentului (UE) nr. 648/2012.

(23) CPC-urile ar trebui să se asigure că planurile sunt nediscriminatorii și echilibrate din punctul de vedere al impactului pe care îl produc și al stimulentelor pe care le creează. Acestea nu ar trebui să creeze un dezavantaj disproporționat pentru membrii compensatori sau pentru clienți. În special, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012, CPC-urile ar trebui să se asigure că membrii lor compensatori au expuneri limitate față de CPC-uri. De asemenea, CPC-urile ar trebui să garanteze că toate părțile interesate relevante sunt ***implicate în elaborarea planului*** de redresare, prin implicarea acestora în comitetul de risc al CPC-ului***, după caz,*** și ***că sunt consultate în***

mod adecvat. Întrucât opiniile pot varia în rândul părților interesate, CPC-urile ar trebui să stabilească proceduri clare pentru gestionarea diversității opiniilor părților interesate, precum și a oricărui conflict de interese dintre părțile respective și CPC.

(23a) CPC-urile ar trebui să se asigure că clienții membrilor compensatori în cazul cărora nu există neîndeplinirea obligațiilor de plată sunt recompensați în mod corespunzător în cazul în care activele lor sunt utilizate în cursul procedurii de redresare.

(24) ***Având în vedere caracterul global al piețelor deservite de CPC-uri, este necesar să se asigure*** capacitatea unui CPC de a aplica, dacă este necesar, opțiunile de redresare în cazul contractelor sau al activelor care intră sub incidența legislației unei țări terțe sau în cazul entităților stabilite în țări terțe***.*** Normele de funcționare ale CPC-ului ar trebui***, prin urmare,*** să includă dispoziții contractuale ***care să garanteze această capacitate.***

(25) În cazul în care un CPC nu prezintă un plan de redresare adecvat, autoritățile competente ar trebui să aibă competența de a-i impune acestuia să ia măsurile necesare pentru a remedia deficiențele semnificative ale planului, astfel încât activitatea CPC-ului să fie consolidată și să se asigure că CPC-ul își poate restabili capitalul sau își poate corela portofoliul în cazul în care intră în dificultate majoră. Această competență ar trebui să permită autorităților competente să ia măsurile preventive necesare pentru eliminarea oricăror deficiențe și, implicit, pentru atingerea obiectivelor de stabilitate financiară.

(25a) În cazul în care un CPC aflat în procedura în redresare a aplicat membrilor compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată și clienților acestora instrumente de alocare a pierderilor și a pozițiilor care depășesc ordinea de alocare prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și, ca urmare a acestui lucru, nu a intrat în procedura de rezoluție, autoritatea competentă ar trebui să poată, de îndată ce portofoliul corelat este restabilit, fie să solicite CPC-ului să despăgubească participanții pentru pierderile lor prin intermediul unor plăți în numerar, fie, atunci când este cazul, să impună CPC-ului să emită instrumente de proprietate asupra profiturilor viitoare ale CPC-ului.

(26) Planificarea rezoluției este o componentă esențială a unei proceduri de rezoluție eficace. Aceste planuri ar trebui să fie întocmite de autoritatea de rezoluție a CPC-ului și convenite de comun acord între autoritățile competente din cadrul colegiului de

rezoluție. Autoritățile ar trebui să dețină toate informațiile necesare pentru a identifica funcțiile critice și pentru a asigura continuitatea acestora. ***Normele de funcționare ale CPC-ului stabilite prin contract cu membrii compensatori ar trebui să conțină dispoziții care să asigure posibilitatea executării măsurilor de rezoluție de către autoritățile*** de rezoluție***, inclusiv posibilitatea unui apel la fonduri bănești impus de o autoritate de rezoluție***.

(27) Autoritățile de rezoluție ar trebui să aibă competența de a impune, pe baza evaluării posibilității de rezoluție, modificări ale structurii și organizării ***legale a*** CPC-urilor în mod direct sau indirect, prin intermediul autorității competente, și de a lua măsurile necesare și proporționale pentru reducerea sau înlăturarea obstacolelor semnificative din calea utilizării instrumentelor de rezoluție și pentru asigurarea posibilității de rezoluție pentru entitățile în cauză.

(28) Planurile de rezoluție și evaluarea posibilității de rezoluție reprezintă domenii în care necesitatea de a accelera și a asigura măsuri de restructurare rapide pentru garantarea funcțiilor critice ale CPC-ului și pentru protejarea stabilității financiare are prioritate față de considerațiile legate de activitățile cotidiene de supraveghere. În cazul în care membrii colegiului de rezoluție nu se pun de acord în legătură cu deciziile care trebuie luate în ceea ce privește planul de rezoluție al CPC-ului, evaluarea posibilității de rezoluție a CPC-ului și decizia de a înlătura orice obstacole din calea acesteia, ESMA ar trebui să joace un rol de mediator în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. Cu toate acestea, ESMA ar trebui să fie pregătită ca această mediere obligatorie să fie examinată de un comitet intern al ESMA, având în vedere competențele membrilor ESMA de a asigura stabilitatea financiară și de a supraveghea membrii compensatori în mai multe state membre. Anumite autorități competente în temeiul Regulamentului privind ABE ar trebui să fie invitate să participe în calitate de observatori la acest comitet intern al ESMA, având în vedere faptul că aceste autorități execută sarcini similare în temeiul Directivei 2014/59/UE. O astfel de mediere obligatorie nu ar trebui să împiedice utilizarea, în alte situații, a medierii facultative, în conformitate cu articolul 31 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(29) ▌În funcție de structura grupului din care face parte CPC-ul, poate fi necesar să se stabilească în planul de redresare al CPC-ului condițiile în care ***pot fi activate relațiile contractuale convenite voluntar sau alte relații opozabile, cum ar fi garanțiile din partea întreprinderii-mamă sau acordurile privind controlul, profitul și transferul***

pierderilor sau alte forme de sprijin operațional din partea unei întreprinderi-mamă sau a altei entități din cadrul aceluiași grup către un CPC. Transparența cu privire la aceste mecanisme ar atenua riscurile la adresa lichidității și a solvabilității entității din grup care furnizează sprijin CPC-ului confruntat cu dificultăți financiare. Orice modificare a acestor mecanisme ar trebui să fie considerată o modificare substanțială în scopul examinării planului de redresare.

(30) Dat fiind caracterul sensibil al informațiilor cuprinse în planurile de redresare și de rezoluție, aceste planuri ar trebui să facă obiectul unor dispoziții corespunzătoare în materie de confidențialitate.

(31) Autoritățile competente ar trebui să transmită planurile de redresare și orice modificare adusă acestora autorităților de rezoluție relevante, iar acestea din urmă ar trebui să transmită planurile de rezoluție și orice modificare adusă acestora autorităților competente, astfel încât fiecare autoritate relevantă să fie informată pe deplin și în permanență.

(32) În vederea menținerii stabilității financiare, este necesar ca autoritățile competente să fie în măsură să remedieze deteriorarea situației financiare și economice a unui CPC înainte ca CPC-ul respectiv să ajungă într-un stadiu în care singura alternativă rămasă la dispoziția autorităților ar fi să îl supună rezoluției sau să îi impună să își schimbe direcția de acțiune în cazul în care aceasta ar putea aduce prejudicii stabilității financiare generale. Prin urmare, autorităților competente ar trebui să li se acorde competențe de intervenție timpurie pentru a evita sau a reduce la minimum efectele negative asupra stabilității financiare sau asupra intereselor clienților, care ar putea fi generate de punerea în aplicare de către CPC a anumitor măsuri. Competențele de intervenție timpurie ar trebui conferite autorităților competente în plus față de competențele care le revin în temeiul legislației naționale a statelor membre sau al Regulamentului (UE) nr. 648/2012 pentru alte situații decât cele considerate drept intervenție timpurie. ***Drepturile de intervenție timpurie includ competența de a limita sau interzice în cea mai mare măsură posibilă, fără a declanșa neîndeplinirea definitivă a obligațiilor de plată, orice remunerare a fondurilor proprii și a instrumentelor asimilate fondurilor proprii, inclusiv a plăților de dividende și a răscumpărării de acțiuni de către CPC, și ar trebui să facă posibilă limitarea, interzicerea sau înghețarea oricăror plăți în favoarea persoanelor aflate în posturile de conducere ale remunerației variabile, astfel cum se prevede în Directiva***

2013/36/UE și în orientările ABE EBA/GL/2015/22, ale beneficiilor discreționare de tipul pensiilor sau ale indemnizațiilor acordate la încheierea contractului.

(33) În etapele de redresare și de intervenție timpurie, acționarii ar trebui să își păstreze pe deplin drepturile. Aceștia ***își pierd*** aceste drepturi odată ce CPC-ul a fost plasat în procedura de rezoluție. ***În timpul fazei de redresare, orice remunerare a fondurilor proprii și a instrumentelor asimilate fondurilor proprii, inclusiv a plăților de dividende și a răscumpărării de acțiuni de către CPC, ar trebui limitată sau interzisă, în măsura posibilului.***

(34) Cadrul de rezoluție ar trebui să prevadă declanșarea rapidă a procedurii de rezoluție, înainte ca CPC-ul să devină insolvabil. Un CPC ar trebui considerat în curs de a intra în dificultate majoră sau susceptibil de a intra în dificultate majoră atunci când nu respectă sau când este probabil să nu respecte, în viitorul apropiat, cerințele pentru continuarea autorizării, atunci când viabilitatea sa nu a fost restabilită în urma redresării, atunci când activele CPC-ului sunt inferioare pasivelor sale sau sunt susceptibile să devină, în viitorul apropiat, inferioare pasivelor sale, atunci când CPC-ul este în imposibilitatea de a-și plăti obligațiile la scadență sau este susceptibil să se afle în această imposibilitate în viitorul apropiat sau atunci când CPC-ul necesită sprijin financiar public. Cu toate acestea, faptul că CPC-ul nu respectă toate condițiile de autorizare nu ar trebui să justifice, în sine, declanșarea procedurii de rezoluție. ***Pentru a se putea declanșa în timp util procedura de rezoluție, ar trebui ca decizia unei autorități de rezoluție de a accelera trecerea de la redresare la rezoluție să poată fie contestată doar pentru motive de fond, pe baza faptului că decizia a fost arbitrară și nerezonabilă în momentul luării sale, având în vedere informațiile care erau ușor accesibile atunci.***

(35) Furnizarea de asistență privind lichiditatea în situații de urgență din partea unei bănci centrale - dacă o astfel de facilitate este disponibilă - nu ar trebui să fie o condiție care demonstrează că un CPC se află sau se va afla în viitorul apropiat în imposibilitatea de a-și achita datoriile la scadență. În vederea menținerii stabilității financiare, în special în cazul unui deficit de lichiditate sistemic, garanțiile acordate de stat pentru facilitățile de trezorerie oferite de băncile centrale sau garanțiile acordate de stat pentru instrumentele de datorie nou emise pentru remedierea unei perturbări grave a economiei unui stat membru nu ar trebui să conducă la declanșarea cadrului de rezoluție, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

(36) În cazul în care un CPC îndeplinește condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție, autoritatea de rezoluție a CPC-ului ar trebui să aibă la dispoziție un set armonizat de instrumente și competențe de rezoluție. Exercitarea acestora ar trebui să fie supusă unor condiții și obiective comune, precum și unor principii generale. Utilizarea unor instrumente și competențe suplimentare de către autoritățile de rezoluție ar trebui să fie în concordanță cu principiile și obiectivele rezoluției. Mai exact, utilizarea unor astfel de instrumente sau competențe nu ar trebui să afecteze rezoluția eficace a grupurilor transnaționale. ***Având în vedere obiectivul de a evita, în măsura posibilului, utilizarea fondurilor publice și ținând seama de dificultatea de a se prevedea natura exactă a unei crize grave în care autoritatea de rezoluție ar trebui să ia măsuri, nu ar trebui exclus dinainte niciun instrument de rezoluție. Pentru a aborda „riscul moral" și a-i proteja mai bine pe contribuabili, autoritățile competente ar trebui să stabilească măsuri ex ante clare și cuprinzătoare pentru recuperarea acestor fonduri de la participanții compensatori în măsura posibilului.***

(37) Obiectivele principale ale rezoluției ar trebui să fie asigurarea continuității funcțiilor critice, evitarea efectelor negative asupra stabilității financiare și protejarea fondurilor publice ▌.

(38) Funcțiile critice ale unui CPC în curs de a intra în dificultate majoră ar trebui să fie menținute, chiar dacă sunt restructurate prin schimbări ale conducerii dacă este cazul, prin utilizarea instrumentelor de rezoluție pentru asigurarea continuității activității și prin recurgerea, în ***cea mai mare măsură posibilă,*** la fonduri private. Acest ***obiectiv*** ar putea fi realizat fie prin vânzarea ***CPC-ului sau fuziunea acesteia cu*** un terț solvabil sau prin ▌restructurarea sau prin reducerea valorii contabile a contractelor și a pasivelor CPC-ului prin alocarea pierderilor și a ***transferului de poziții de la membrul care nu și-a îndeplinit obligațiile de plată la membrul în cazul căruia nu s-a înregistrat nerespectarea acestor obligații sau efectuând o recapitalizare a CPC*** prin reducerea valorii contabile a acțiunilor ***sale sau prin reducerea valorii contabile și conversia datoriei*** în capitaluri proprii. În conformitate cu ***obiectivul de a menține funcțiile critice ale CPC-ului și*** înainte de ***a întreprinde acțiunile descrise mai sus***, autoritatea de rezoluție ar trebui să aibă în vedere executarea oricăror obligații contractuale existente și neachitate ale CPC-ului***, inclusiv și în special a oricăror obligații contractuale ale membrilor compensatori de a da curs apelurilor la fonduri bănești sau de a asuma poziții ale membrilor compensatori care nu și-a îndeplinit***

obligațiile de plată, prin intermediul unei licitații sau prin alte mijloace convenite în normele de funcționare ale CPC-ului, precum și orice obligații contractuale existente și neachitate care angajează alte părți decât membrii compensatori față de acordarea de sprijin financiar, indiferent de formă. Obligațiile contractuale ar trebui să fie puse în aplicare de către autoritatea de rezoluție, în conformitate cu modul în care s-ar recurge la acestea în cadrul unei proceduri obișnuite de insolvență.

(39) Pentru a menține încrederea pieței și a reduce la minimum contagiunea, este necesară o acțiune rapidă și decisivă. Odată ce sunt îndeplinite condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție, autoritatea de rezoluție a CPC-ului nu ar trebui să întârzie luarea măsurilor de rezoluție adecvate și coordonate în interesul public. Intrarea în dificultate majoră a unui CPC poate avea loc în situații care necesită o reacție imediată a autorității de rezoluție relevante. Prin urmare, ar trebui ca autoritatea respectivă să aibă dreptul să ia măsuri de rezoluție în pofida exercitării măsurilor de redresare de către CPC și fără a i se impune acesteia obligația de a face mai întâi uz de competențele sale de intervenție timpurie.

(40) Atunci când adoptă măsuri de rezoluție, autoritatea de rezoluție a CPC-ului ar trebui să ia în considerare și să urmeze măsurile prevăzute în planurile de rezoluție elaborate în cadrul colegiului de rezoluție, cu excepția cazului în care autoritatea de rezoluție consideră, având în vedere circumstanțele cazului, că obiectivele rezoluției vor fi îndeplinite în mod mai eficace prin adoptarea de măsuri care nu sunt prevăzute în planurile de rezoluție. Autoritatea de rezoluție ar trebui să informeze de îndată colegiul de rezoluție cu privire la măsurile de rezoluție pe care intenționează să le întreprindă, în special atunci când aceste măsuri se abat de la plan.

(41) Atingerile aduse drepturilor de proprietate ar trebui să fie proporționale cu riscul la adresa stabilității financiare. Prin urmare, instrumentele de rezoluție ar trebui să fie aplicate numai CPC-urilor care îndeplinesc condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție, în special atunci când acest lucru este necesar pentru îndeplinirea obiectivului de stabilitate financiară, în interesul public. Având în vedere faptul că instrumentele și competențele de rezoluție pot afecta drepturile acționarilor, ale ***membrilor*** compensatori***, ale clienților acestora*** și ale creditorilor ***în sens larg***, măsurile de rezoluție ar trebui luate numai atunci când acest lucru este necesar în interesul public și orice atingeri aduse acestor drepturi ar trebui să fie compatibile cu Carta. În special, în cazul în care creditorii din aceeași categorie sunt tratați diferit în

contextul unei măsuri de rezoluție, aceste diferențe ar trebui să fie justificate din perspectiva interesului public și proporționale cu riscurile abordate și nu ar trebui să aibă un caracter discriminatoriu, direct sau indirect, pe criterii de naționalitate.

(42) Acționarii, ***membrii*** compensatori și creditorii afectați nu ar trebui să suporte pierderi mai mari decât cele pe care le-ar fi suportat dacă autoritatea de rezoluție nu ar fi luat măsuri de rezoluție în legătură cu CPC-ul respectiv, ci li s-ar fi aplicat eventualele obligații neachitate decurgând din planul de redresare al CPC-ului sau din alte mecanisme prevăzute în normele sale de funcționare sau dacă CPC-ul ar fi fost lichidat în cadrul unei proceduri obișnuite de insolvență. În cazul unui transfer parțial al activelor unui CPC aflat în rezoluție către un cumpărător privat sau un CPC-punte, partea reziduală a CPC-ului aflat în rezoluție ar trebui lichidată în baza unei proceduri obișnuite de insolvență.

(43) Cu scopul de a proteja dreptul acționarilor, ▌al creditorilor, ***al membrilor compensatori și al clienților lor***, ar trebui stabilite obligații clare în ceea ce privește evaluarea activelor și a pasivelor CPC-ului și evaluarea tratamentului care ar fi fost aplicat ***acestor părți*** în cazul în care autoritatea de rezoluție nu ar fi luat măsuri de rezoluție. Începerea evaluării ar trebui să fie posibilă încă din faza de redresare. Înainte de luarea oricărei măsuri de rezoluție, ar trebui efectuată o evaluare corectă și realistă a activelor și pasivelor CPC-ului, ***inclusiv a prețului la care s-ar realiza orice încetare a contractelor în cadrul CPC-ului, care ar trebui să țină seama de volatilitatea și de lichiditatea pieței la momentul rezoluției.*** Această evaluare ar trebui să poată fi contestată numai împreună cu decizia de declanșare a procedurii de rezoluție. În plus, în anumite cazuri, ar trebui efectuată o comparație ex post, după utilizarea instrumentelor de rezoluție, între tratamentul acordat efectiv acționarilor***,*** creditorilor, ***membrilor compensatori și clienților lor*** și tratamentul de care aceștia ar fi beneficiat dacă autoritatea de rezoluție nu ar fi luat măsuri de rezoluție în legătură cu CPC-ul și dacă li s-ar fi aplicat, în schimb, eventualele obligații neachitate decurgând din planul de redresare al CPC-ului sau din alte mecanisme prevăzute în normele sale de funcționare sau din cadrul unei proceduri obișnuite de insolvență***, ținându-se seama în mod cuvenit de orice efecte negative de instabilitate sistemică și turbulențe pe piață***. În cazul în care acționarii***,*** creditorii***, membrii compensatori și clienții lor*** au primit ca plată sau compensare pentru creanțele lor o sumă mai mică decât cea pe care ar fi primit-o dacă autoritatea de rezoluție nu ar fi luat măsuri de rezoluție în legătură

cu CPC-ul și dacă li s-ar fi aplicat, în schimb, eventualele obligații neachitate decurgând din planul de redresare al CPC-ului sau din alte mecanisme prevăzute în normele sale de funcționare sau din cadrul unei proceduri obișnuite de insolvență, ***ținându-se seama în mod cuvenit de orice efecte negative de instabilitate sistemică și turbulențe pe piață,*** aceștia ar trebui să aibă dreptul, în anumite cazuri, la plata diferenței. ***La calcularea sumei pe care ar fi primit-o nu ar trebui să se presupună acordarea unui sprijin financiar public.*** Spre deosebire de evaluarea efectuată înainte de luarea măsurilor de rezoluție, ar trebui să existe posibilitatea de a contesta rezultatele comparației separat de decizia de declanșare a procedurii de rezoluție. Statele membre ar trebui să aibă libertatea de a decide procedura de urmat pentru achitarea către acționari***,*** creditori***, membrii compensatori și clienții lor*** a diferenței de tratament constatate.

(44) Pentru a asigura o rezoluție eficace, procesul de evaluare ar trebui să determine cât mai exact posibil eventualele pierderi care trebuie alocate astfel încât CPC-ul să își restabilească un portofoliu corelat de poziții deschise și să își îndeplinească obligațiile de plată neachitate. Evaluarea activelor și a pasivelor CPC-urilor în curs de a intra în dificultate majoră ar trebui să se bazeze pe estimări echitabile, prudente și realiste, la momentul utilizării instrumentelor de rezoluție. Valoarea pasivelor nu ar trebui însă să fie afectată în cadrul evaluării de situația financiară a CPC-ului. Din rațiuni de urgență, autoritățile de rezoluție ar trebui să poată efectua o evaluare rapidă a activelor sau a pasivelor unui CPC în curs de a intra în dificultate majoră. Această evaluare ar trebui să fie provizorie și aplicabilă până la efectuarea unei evaluări independente.

(45) La intrarea în procedura de rezoluție, ***autoritatea de rezoluție*** ar trebui ***să se asigure că sunt*** onorate toate obligațiile contractuale neachitate ***ale CPC-ului, ale membrilor compensatori și ale altor contrapărți care sunt*** prevăzute în normele de funcționare ale CPC-ului, inclusiv măsurile de redresare în curs, cu excepția cazului în care exercitarea unei alte competențe de rezoluție sau a unui alt instrument de rezoluție este mai adecvată pentru ***atenuarea*** efectelor negative asupra stabilității financiare sau pentru protejarea funcțiilor critice ale CPC-ului în timp util. Pierderile ar trebui să fie absorbite de instrumentele de capital reglementat și ar trebui să fie alocate acționarilor, în măsura capacității acestora, fie prin anularea sau transferul instrumentelor de proprietate, fie prin diluarea semnificativă a acestora***, ținând seama de toate pierderile care trebuie să fie absorbite prin executarea tuturor obligațiilor neachitate față de***

CPC. În cazul în care aceste instrumente nu sunt suficiente, autoritățile de rezoluție ar trebui să aibă competența de a reduce valoarea contabilă a datoriilor negarantate și a pasivelor negarantate, în măsura necesară, fără a pune în pericol stabilitatea financiară la scară mai largă, în conformitate cu rangul de prioritate al acestora în temeiul legislației naționale aplicabile în domeniul insolvenței.

(46) În cazul în care CPC-ul nu a reușit, prin aplicarea măsurilor de redresare, să limiteze pierderile, să revină la o poziție echilibrată, caracterizată printr-un portofoliu corelat de poziții deschise, sau să reconstituie integral resursele prefinanțate ori în cazul în care autoritatea de rezoluție a concluzionat că aplicarea de către CPC a acestor măsuri ar aduce prejudicii stabilității financiare, exercitarea de către autoritate a competențelor de alocare a pierderilor și a pozițiilor ar trebui să vizeze alocarea pierderilor în curs, asigurarea revenirii CPC-ului la o poziție echilibrată și realimentarea resurselor prefinanțate necesare, fie prin continuarea exercitării instrumentelor prevăzute în normele de funcționare ale CPC-ului, fie prin alte acțiuni.

(47) Autoritățile de rezoluție ar trebui să asigure, de asemenea, reducerea la minimum a costurilor rezoluției CPC-ului și aplicarea unui tratament echitabil creditorilor din aceeași categorie. În cazul în care creditorii din aceeași categorie sunt tratați diferit în contextul unei măsuri de rezoluție, aceste diferențe ar trebui să fie justificate din perspectiva interesului public și nu ar trebui să aibă un caracter discriminatoriu, direct sau indirect, pe criterii de naționalitate sau pe alte criterii.

(48) Instrumentele ***de redresare și*** de rezoluție ar trebui să fie utilizate în cea mai mare măsură posibilă înainte ca CPC-urile să beneficieze de o injecție de capital din partea sectorului public sau de acordarea unui sprijin financiar public echivalent. Utilizarea sprijinului financiar public pentru sprijinirea procesului de rezoluție a instituțiilor în curs de a intra în dificultate majoră ar trebui să respecte dispozițiile relevante privind ajutoarele de stat ***și ar trebui să fie considerată drept o măsură utilizabilă doar în ultimă instanță***.

(49) Un regim de rezoluție eficace ar trebui să reducă la minimum costurile rezoluției unui CPC în curs de a intra în dificultate majoră care sunt suportate de contribuabili. Acesta ar trebui să garanteze că rezoluția CPC-urilor poate fi realizată fără a pune în pericol stabilitatea financiară. Instrumentele de alocare a pierderilor și a pozițiilor ***ar trebui să îndeplinească*** acest obiectiv prin garantarea faptului că acționarii și contrapărțile care se numără printre creditorii unui CPC în curs de a intra în dificultate majoră participă

în mod adecvat la pierderi și suportă o parte adecvată din costurile ocazionate de intrarea în dificultate majoră a CPC-ului. Prin urmare, instrumentele de alocare a pierderilor și a pozițiilor ***ar trebui să ofere*** acționarilor și contrapărților CPC-urilor un stimulent mai puternic pentru a monitoriza sănătatea CPC-urilor în condiții normale în conformitate cu recomandările Consiliului pentru Stabilitate Financiară[21].

(50) Pentru a se asigura că autoritățile de rezoluție dispun de flexibilitatea necesară pentru a aloca pierderile și pozițiile contrapărților într-o serie de circumstanțe, este adecvat ca respectivele autorități să fie în măsură să aplice ***mai întâi*** instrumentele de alocare a pierderilor și a pozițiilor atât atunci când obiectivul este de a menține ***serviciile critice de compensare în cadrul*** CPC-ului în curs de ***rezoluție și, ulterior, dacă este cazul, de a transfera*** serviciile critice ▌către un CPC-punte sau către un terț, ***lăsând*** partea reziduală a CPC-ului ***să își înceteze*** activitatea și ***să fie*** lichidată.

(51) Atunci când instrumentele de alocare a pierderilor și a pozițiilor sunt aplicate cu scopul de a restabili viabilitatea unui CPC în curs de a intra în dificultate majoră, astfel încât acesta să își poată continua desfășurarea normală a activității, rezoluția ar trebui să fie însoțită de înlocuirea cadrelor de conducere, ▌precum și de restructurarea ulterioară a CPC-ului și a activităților sale într-un mod care să țină cont de motivele intrării în dificultate majoră. Această restructurare ar trebui să fie realizată prin punerea în aplicare a unui plan de reorganizare a activității ▌.

(52) Instrumentele de alocare a pierderilor și a pozițiilor ar trebui exercitate cu scopul de a recorela portofoliul CPC-ului, de a limita orice alte pierderi și de a obține resurse suplimentare care să contribuie la recapitalizarea CPC-ului și la reconstituirea resurselor sale prefinanțate. Pentru a se asigura că sunt eficace și își ating obiectivele, aceste instrumente ar trebui să poată fi aplicate unei palete cât mai largi posibil de contracte care dau naștere unor datorii negarantate sau care creează un portofoliu necorelat pentru CPC-ul în curs de a intra în dificultate majoră. Acestea ar trebui să ofere posibilitatea de a scoate la licitație pozițiile membrilor compensatori care nu și-au îndeplinit obligațiile de plată, către ceilalți membri compensatori, de a aplica ajustări suplimentare ale plăților efectuate pentru marja de variație ***pentru acești membri și clienții lor***, de a exercita orice apeluri la fonduri bănești neonorate prevăzute în planurile de redresare, de a exercita apeluri suplimentare ***impuse de o autoritate de rezoluție*** la fonduri bănești rezervate special autorității de rezoluție ***în cadrul normelor de funcționare ale CPC-ului și*** de a reduce valoarea contabilă a

instrumentelor de capital și de datorie emise de CPC sau a altor datorii negarantate, precum și conversia oricăror instrumente de datorie în acțiuni. ***Dacă acest lucru se consideră a fi necesar pentru a îndeplini obiectivele rezoluției în timp util, reducând în același timp la minimum riscurile la adresa stabilității financiare și evitând utilizarea fondurilor publice, autoritățile de rezoluție ar trebui să poată anula parțial sau total contractele membrilor compensatori care nu și-au îndeplinit obligațiile de plată, contractele pentru anumite linii de produse sau contractele CPC-ului.***

(53) ***Ținând seama în mod corespunzător de impactul asupra stabilității financiare și în ultimă instanță,*** autoritățile de rezoluție ar trebui ***să aibă în vedere numai includerea parțială a anumitor*** contracte în alocarea pierderilor într-o serie de circumstanțe. Atunci când ▌ aceste ***instrumente sunt exercitate doar parțial***, nivelul pierderilor sau al expunerilor aplicat altor contracte poate fi ***modificat*** sub rezerva respectării principiului conform căruia „niciun creditor nu trebuie să se regăsească într-o situație mai defavorabilă”.

(54) În cazul în care instrumentele de rezoluție au fost utilizate pentru a transfera funcțiile critice sau activitățile viabile ale unui CPC către o entitate solidă, cum ar fi un cumpărător din sectorul privat sau un CPC-punte, partea reziduală a CPC-ului ar trebui lichidată într-un termen adecvat, ținându-se cont de necesitatea ca CPC-ul în curs de a intra în dificultate majoră să furnizeze servicii sau sprijin, astfel încât să permită cumpărătorului sau CPC-ului punte să desfășoare activitățile sau să presteze serviciile dobândite prin transferul respectiv.

(55) Instrumentul de vânzare a activității ar trebui să le permită autorităților să vândă CPC-ul sau o parte din activitățile acestuia către unul sau mai mulți cumpărători, fără acordul acționarilor. Atunci când aplică instrumentul de vânzare a activității, autoritățile ar trebui să ia măsurile necesare pentru scoaterea pe piață a CPC-ului sau a unei părți a activității acestuia în cadrul unui proces deschis, transparent și nediscriminatoriu, încercând să maximizeze, pe cât posibil, prețul de vânzare.

(56) Orice încasări nete obținute din transferul activelor sau pasivelor CPC-ului aflat în rezoluție atunci când se aplică instrumentul de vânzare a activității ar trebui să revină entității rămase în procedură de lichidare. Orice încasări nete obținute din transferul instrumentelor de proprietate emise de CPC-ul aflat în rezoluție atunci când se aplică instrumentul de vânzare a activității ar trebui să revină acționarilor. Încasările ar trebui

să fie calculate prin deducerea costurilor ocazionate de intrarea în dificultate majoră a CPC-ului și de procesul de rezoluție.

(57) Pentru a efectua vânzarea activității în timp util și pentru a proteja stabilitatea financiară, ar trebui ca evaluarea cumpărătorului unei participații calificate să fie efectuată în timp util, astfel încât să nu se întârzie aplicarea instrumentului de vânzare a activității.

(58) Informațiile referitoare la scoaterea pe piață a unui CPC în curs de a intra în dificultate majoră și la negocierile cu potențialii cumpărători care au avut loc înainte de aplicarea instrumentului de vânzare a activității sunt susceptibile de avea o importanță sistemică. Pentru asigurarea stabilității financiare este important ca publicarea acestor informații impusă de Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului[1] să poată fi amânată pentru perioada de timp necesară planificării și structurării procesului de rezoluție a CPC-ului, în conformitate cu întârzierile permise în cadrul regimului abuzului de piață.

(59) Dat fiind că este un CPC aflat integral sau parțial în proprietatea uneia sau mai multor autorități publice sau controlat de autoritatea de rezoluție, obiectivul principal al CPC-ului punte ar trebui să fie asigurarea continuității în furnizarea de servicii financiare esențiale către membrii compensatori și clienții CPC-ului plasat în procedură de rezoluție, precum și a continuității în desfășurarea activităților financiare esențiale. CPC-ul punte ar trebui să funcționeze ca entitate viabilă care să asigure continuitatea activității și să fie reintrodus pe piață atunci când există circumstanțele corespunzătoare sau să fie lichidat dacă nu mai este viabil.

(60) În cazul în care toate celelalte opțiuni sunt practic indisponibile sau se dovedesc insuficiente pentru a proteja stabilitatea financiară, participarea administrațiilor publice, sub forma acordării de sprijin de capital sau a trecerii temporare în proprietatea publică, ar trebui să fie posibilă, în conformitate cu normele aplicabile în materie de ajutoare de stat, inclusiv o restructurare a operațiunilor CPC-ului, iar fondurile mobilizate ar trebui să poată fi recuperate în timp de la ***participanții compensatori, care beneficiază de sprijinul financiar***. Utilizarea instrumentelor

---

[1] Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind abuzul de piață (Regulamentul privind abuzul de piață) și de abrogare a Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivelor 2003/124/CE, 2003/125/CE și 2004/72/CE ale Comisiei (JO L 173, 12.6.2014, p. 1).

publice de stabilizare nu trebuie să aducă atingere rolului ***niciunei bănci*** centrale în ceea ce privește furnizarea de lichidități pentru sistemul financiar chiar și în perioade de criză***, acest lucru fiind la discreția sa, și nu trebuie considerată ca fiind susceptibilă de a avea loc***. ***Această utilizare ar trebui să fie de natură temporară. Prin urmare, ar trebui să fie stabilite măsuri cuprinzătoare și credibile care să permită recuperarea într-o perioadă de timp adecvată a fondurilor publice furnizate.***

(61) Pentru a se asigura faptul că o autoritate ***de rezoluție*** are capacitatea de a aplica instrumentele de alocare a pierderilor și a pozițiilor în cazul contractelor cu entități stabilite în țări terțe, recunoașterea acestei posibilități ar trebui să fie inclusă în normele de funcționare ale CPC-ului.

(62) Autoritățile de rezoluție ar trebui să dispună de toate competențele juridice necesare care ar putea fi exercitate, în diferite combinații, atunci când se utilizează instrumentele de rezoluție. Acestea ar trebui să includă competența de a transfera instrumente de proprietate, active, drepturi, obligații sau pasive ale unui CPC în curs de a intra în dificultate majoră către o altă entitate, cum ar fi un alt CPC sau un CPC-punte, competența de a reduce valoarea contabilă a instrumentelor de proprietate sau de a le anula, competența de a reduce valoarea contabilă a datoriilor unui CPC în curs de a intra în dificultate majoră sau de a le converti, competența de a reduce valoarea contabilă a marjei de variație, competența de a impune executarea obligațiilor neachitate ale terților în legătură cu CPC-ul, inclusiv a apelurilor la fonduri bănești ***în scopul redresării sau impuse de o autoritate de rezoluție, inclusiv a celor prevăzute în normele de funcționare ale CPC-ului,*** și a alocărilor de poziții, competența de a anula parțial sau integral contractele CPC-ului, competența de a înlocui cadrele de conducere și competența de a impune un moratoriu temporar privind plata creanțelor. CPC-ul și membrii consiliului de administrație și ai conducerii superioare a acestuia ar trebui să poată fi în continuare trași la răspundere, în temeiul legislației statului membru, în conformitate cu dreptul civil sau penal, pentru responsabilitatea lor legată de intrarea în dificultate majoră a CPC-ului.

(63) Cadrul de rezoluție ar trebui să cuprindă cerințe procedurale prin care să se garanteze notificarea și publicarea în mod adecvat a măsurilor de rezoluție. Cu toate acestea, dat fiind că informațiile obținute de autoritățile de rezoluție și de consilierii lor profesionali pe parcursul procesului de rezoluție sunt susceptibile de a fi sensibile, ar trebui ca decizia de rezoluție să facă obiectul unui regim eficace de confidențialitate

înainte de publicare. Trebuie să se țină seama de faptul că informațiile privind conținutul și detaliile planurilor de redresare și de rezoluție, precum și rezultatele eventualelor evaluări ale acestor planuri pot avea un impact major, în special asupra întreprinderilor în cauză. Orice informație furnizată cu privire la o decizie înainte ca decizia să fie luată, de exemplu în legătură cu îndeplinirea condițiilor pentru declanșarea procedurii de rezoluție sau cu utilizarea unui instrument specific sau a unei măsuri în cursul procedurii, trebuie considerată ca având efecte asupra intereselor publice și private vizate de măsură. Cu toate acestea, simpla informație că autoritatea de rezoluție examinează un anumit CPC ar putea fi suficientă pentru a produce efecte negative asupra CPC-ului respectiv. Prin urmare, este necesar să se asigure că există mecanisme adecvate pentru păstrarea confidențialității acestor informații, cum ar fi conținutul și detaliile planurilor de redresare și de rezoluție, precum și rezultatele eventualelor evaluări efectuate în acest context.

(64) Autoritățile de rezoluție ar trebui să dispună de competențe auxiliare pentru a asigura eficacitatea transferului instrumentelor de proprietate sau de datorie și al activelor, drepturilor și pasivelor. Sub rezerva mecanismelor de siguranță, aceste competențe ar trebui să includă competența de a ridica drepturile deținute de terți asupra instrumentelor sau activelor transferate și competența de a asigura respectarea contractelor și continuitatea acordurilor cu destinatarul activelor și instrumentelor de proprietate transferate. Cu toate acestea, drepturile angajaților de a rezilia contractul de muncă nu ar trebui să fie afectate. De asemenea, nu ar trebui să fie afectat nici dreptul unei părți de a rezilia un contract cu CPC-ul aflat în rezoluție sau cu o entitate din grup, pentru alte motive decât rezoluția CPC-ului în curs de a intra în dificultate majoră. Autoritățile de rezoluție ar trebui să aibă competența auxiliară de a impune părții reziduale a CPC-ului care se află în curs de lichidare în temeiul procedurii obișnuite de insolvență să furnizeze serviciile care sunt necesare pentru a permite CPC-ului către care au fost transferate active, contracte sau instrumente de proprietate în virtutea aplicării instrumentului de vânzare a activității sau CPC-ului punte să își desfășoare activitatea.

(65) În conformitate cu articolul 47 din Cartă, părțile în cauză au dreptul la un proces echitabil și la o cale de atac eficientă împotriva măsurilor care le afectează. În consecință, deciziile luate de autoritățile de rezoluție ar trebui să facă obiectul dreptului la o cale de atac ***pentru motive de fond în cazul în care decizia a fost***

arbitrară și nerezonabilă în momentul luării sale, având în vedere informațiile care erau ușor accesibile atunci.

(66) Măsurile de rezoluție luate de autoritățile naționale de rezoluție pot necesita evaluări economice și o marjă largă de apreciere. Autoritățile naționale de rezoluție dispun de expertiza specifică necesară pentru a realiza aceste evaluări și pentru a stabili utilizarea adecvată a marjei de apreciere. Prin urmare, este important să se asigure că evaluările economice efectuate de autoritățile naționale de rezoluție în acest context sunt utilizate ca bază de către instanțele naționale cu ocazia examinării măsurilor de gestionare a crizelor în cauză.

(67) Pentru a acoperi situațiile de extremă urgență și dat fiind că suspendarea oricărei decizii a autorităților de rezoluție ar putea afecta continuitatea funcțiilor critice, este necesar să se prevadă că introducerea unei căi de atac nu ar trebui să aibă drept rezultat suspendarea automată a efectelor deciziei contestate și că decizia autorității de rezoluție ar trebui să aibă imediat titlu executoriu.

(68) În plus, atunci când este necesar pentru a proteja părțile terțe care au achiziționat cu bună-credință active, contracte, drepturi și pasive ale CPC-ului aflat în rezoluție, în virtutea exercitării de către autorități a competențelor de rezoluție și pentru a asigura stabilitatea piețelor financiare, nicio cale de atac nu ar trebui să afecteze actele administrative sau tranzacțiile încheiate ulterior pe baza unei decizii anulate. În astfel de cazuri, reparațiile pentru o decizie abuzivă ar trebui să se limiteze, prin urmare, la acordarea de despăgubiri pentru daunele suferite de persoanele afectate.

(69) Având în vedere că este posibil să se impună luarea urgentă a măsurilor de rezoluție din cauza riscurilor majore la adresa stabilității financiare a statului membru în cauză și a Uniunii, orice procedură în temeiul dreptului național referitoare la cererea de aprobare judiciară ex-ante a unei astfel de măsuri de gestionare a crizelor, precum și examinarea de către instanță a cererii respective ar trebui să fie realizate rapid. Acest lucru nu aduce atingere dreptului pe care l-ar putea avea părțile interesate să depună o cerere în fața instanței în vederea suspendării deciziei pentru o perioadă de timp limitată după ce autoritatea de rezoluție a luat măsura de gestionare a crizelor.

(70) Pentru ca procedura de rezoluție să producă efectele dorite și pentru a evita conflictele de competență, pe parcursul perioadei în care autoritatea de rezoluție își exercită competențele de rezoluție sau utilizează instrumentele de rezoluție, procedura

obișnuită de insolvență pentru CPC-ul în curs de a intra în dificultate majoră nu ar trebui deschisă sau, după caz, continuată decât la inițiativa sau cu acordul autorității de rezoluție. Este util și necesar ca anumite obligații contractuale să fie suspendate pentru o perioadă limitată, astfel încât autoritatea de rezoluție să aibă timpul necesar punerii în practică a acestor instrumente. Totuși, acest lucru nu ar trebui să se aplice obligațiilor unui CPC în curs de a intra în dificultate majoră față de sistemele desemnate în temeiul Directivei 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului[23], ***inclusiv*** de alte contrapărți centrale și de bănci centrale. Directiva 98/26/CE reduce riscul ce decurge din participarea la sistemele de plată și de decontare a titlurilor de valoare, în special prin reducerea perturbărilor în cazul insolvenței unui participant la un astfel de sistem. Pentru a se asigura că aceste protecții se aplică în mod corespunzător în situații de criză, menținând, în același timp, un nivel adecvat de certitudine pentru operatorii sistemelor de plată și de titluri de valoare, precum și pentru alți participanți pe piață, o măsură de prevenire a crizelor sau o măsură de rezoluție nu ar trebui să fie considerată o procedură de insolvență în sensul Directivei 98/26/CE, cu condiția ca obligațiile de fond prevăzute în contract să continue să fie îndeplinite. Cu toate acestea, nu ar trebui să se aducă atingere funcționării unui sistem desemnat în temeiul Directivei 98/26/CE sau dreptului la garanții suplimentare garantat de directiva menționată.

(71) Pentru a se asigura că, atunci când efectuează transferul de active și pasive către un cumpărător din sectorul privat sau către un CPC-punte, autoritățile de rezoluție au la dispoziție o perioadă corespunzătoare de timp pentru identificarea contractelor care trebuie transferate, ar putea fi oportun să se impună restricții proporționale asupra drepturilor contrapărților de a rezilia, de a anticipa scadența sau de a pune capăt în orice alt mod contractelor financiare, înainte de efectuarea transferului. O astfel de restricție ar fi necesară pentru a permite autorităților să obțină o imagine fidelă a bilanțului unui CPC în curs de a intra în dificultate majoră, fără modificările pe care exercitarea pe scară largă a drepturilor de încetare le-ar aduce valorii și sferei de acoperire. Pentru a afecta într-o măsură cât mai mică posibil drepturile contractuale ale contrapărților, restricțiile privind drepturile de încetare ar trebui să se aplice doar în legătură cu măsura de prevenire a crizelor sau cu măsurile de rezoluție, inclusiv în ceea ce privește producerea unui eveniment direct legat de aplicarea unei astfel de măsuri, iar drepturile de încetare care decurg din orice alt tip de nerespectare a

obligațiilor, inclusiv din nerespectarea obligațiilor de plată sau a obligațiilor de a da curs apelului în marjă, ar trebui să fie menținute.

(72) Pentru ca acordurile legitime încheiate pe piețele de capital să nu fie afectate în eventualitatea transferării unei părți, dar nu a totalității activelor, contractelor, drepturilor și pasivelor CPC-ului în curs de a intra în dificultate majoră, este oportun să se includă mecanisme de siguranță care să prevină divizarea pasivelor, drepturilor și a contractelor conexate, după caz. O astfel de restricție privind anumite practici legate de contractele conexate și de garanțiile reale aferente acestora ar trebui extinsă la contractele încheiate cu aceeași contraparte care sunt acoperite prin contracte de garanție financiară fără transfer de proprietate, contracte de garanție financiară cu transfer de proprietate, acorduri de compensare reciprocă, acorduri de compensare cu exigibilitate imediată și mecanisme de finanțare structurată. Atunci când se aplică acest mecanism de siguranță, autoritățile de rezoluție ar trebui să urmărească să transfere toate contractele conexate în cadrul unui acord protejat sau să le mențină pe toate la CPC-ul rezidual în curs de a intra în dificultate majoră. Aceste mecanisme de siguranță ar trebui să garanteze că tratamentul în materie de capital reglementat aplicat expunerilor care fac obiectul unui acord de compensare în sensul Directivei 2013/36/UE este afectat în cea mai mică măsură.

(73) CPC-urile din UE furnizează servicii către membri compensatori și clienți situați în țări terțe, iar CPC-urile din țări terțe furnizează servicii către membri compensatori și clienți situați în UE. Rezoluția eficace a CPC-urilor care își desfășoară activitatea la nivel internațional necesită cooperarea între autoritățile din statele membre și autoritățile din țările terțe. În acest scop, ESMA ar trebui să ofere orientări cu privire la conținutul acordurilor de cooperare care trebuie încheiate cu autoritățile din țări terțe. Aceste mecanisme de cooperare ar trebui să garanteze un proces eficace de planificare, de luare a deciziilor și de coordonare în ceea ce privește CPC-urile care își desfășoară activitatea la nivel internațional. Autoritățile naționale de rezoluție ar trebui să recunoască și să aplice procedurile de rezoluție ale țărilor terțe în anumite circumstanțe. De asemenea, ar trebui asigurată cooperarea în ceea ce privește filialele din Uniune sau din țări terțe ale CPC-urilor și ale membrilor compensatori și clienților acestora.

(74) Pentru a asigura armonizarea consecventă și protecția adecvată a participanților la piață în întreaga Uniune, Comisia ar trebui să adopte proiectele de standarde tehnice

de reglementare elaborate de ESMA prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 290 din TFUE și în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 cu scopul de a preciza conținutul dispozițiilor și procedurilor scrise privind funcționarea colegiilor de rezoluție, conținutul planurilor de rezoluție și elementele relevante pentru realizarea evaluărilor.

(75) Comisia ar trebui să fie în măsură să suspende orice obligație de compensare impusă în temeiul articolului 5 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 ca urmare a unei cereri formulate de autoritatea de rezoluție a unui CPC supus procedurii de rezoluție sau de autoritatea competentă a unui membru compensator al unui CPC supus procedurii de rezoluție și în urma unui aviz fără caracter obligatoriu emis de ESMA pentru anumite clase de instrumente derivate extrabursiere care sunt compensate de un CPC supus procedurii de rezoluție. Decizia de a suspenda o obligație ar trebui adoptată numai dacă acest lucru este necesar pentru menținerea stabilității financiare și a încrederii în piață, în special pentru a se evita efectele de contagiune și apariția unei situații în care contrapărțile și investitorii au expuneri la risc ridicate și incerte față de un CPC. Pentru a adopta această decizie, Comisia ar trebui să țină cont de obiectivele rezoluției și de criteriile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012 în ceea ce privește impunerea obligației de compensare pentru instrumentele financiare derivate extrabursiere pentru care se solicită suspendarea. Suspendarea ar trebui să aibă caracter temporar și să poată fi reînnoită. De asemenea, rolul comitetului de risc al CPC-ului, astfel cum este prevăzut la articolul 28 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, ar trebui să fie consolidat pentru a încuraja și mai mult CPC-ul să își gestioneze cu prudență riscurile și să își îmbunătățească reziliența. Membrii comitetului de risc ar trebui să fie în măsură să informeze autoritatea competentă atunci când CPC-ul nu dă curs recomandărilor comitetului de risc, iar reprezentanții membrilor compensatori și ai clienților în comitetul de risc ar trebui să fie în măsură să utilizeze informațiile furnizate pentru a-și monitoriza expunerile față de CPC, în conformitate cu garanțiile de confidențialitate. În sfârșit, autoritățile de rezoluție ale CPC-ului ar trebui să aibă acces, de asemenea, la toate informațiile necesare din registrele centrale de tranzacții. Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și Regulamentul (UE) nr. 2365/2015 al Parlamentului European și al Consiliului[1] ar trebui să fie modificate în consecință.

---

[1] Regulamentul (UE) 2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente

(76) Pentru a se asigura că autoritățile de rezoluție ale CPC-urilor sunt reprezentate în toate forurile relevante și că ESMA dispune de toată expertiza necesară pentru a-și îndeplini sarcinile legate de redresarea și rezoluția CPC-urilor, Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 ar trebui modificat astfel încât să includă autoritățile naționale de rezoluție ale CPC-urilor în sfera conceptului de autoritate competentă definit în regulamentul respectiv.

(77) Pentru a pregăti deciziile ESMA referitoare la sarcinile care îi revin în ceea ce privește elaborarea unor proiecte de standarde tehnice privind evaluările ex ante și ex post și colegiile și planurile de rezoluție și elaborarea unor ghiduri privind condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție și medierea obligatorie și pentru a asigura implicarea extinsă a ABE și a membrilor săi în procesul de pregătire a acestor decizii, ESMA ar trebui să creeze un comitet de rezoluție intern în cadrul căruia autoritățile competente relevante ale ABE să fie invitate să participe în calitate de observatori.

(78) Prezentul regulament respectă atât drepturile fundamentale, cât și drepturile, libertățile și principiile recunoscute în particular de Cartă, în special dreptul la proprietate, dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil și dreptul la apărare.

(79) Atunci când iau decizii sau măsuri în temeiul prezentului regulament, autoritățile competente și autoritățile de rezoluție ar trebui să acorde întotdeauna atenția cuvenită impactului deciziilor și măsurilor lor asupra stabilității financiare din alte ***jurisdicții*** și asupra situației economice din alte ***jurisdicții*** și ar trebui să aibă în vedere însemnătatea oricărui membru compensator pentru sectorul financiar și pentru economia ***jurisdicției*** în care este stabilit respectivul membru compensator.

(80) Dat fiind că obiectivul prezentului regulament, și anume armonizarea normelor și a procedurilor aplicabile rezoluției CPC-urilor, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, având în vedere efectele pe care intrarea în dificultate majoră a oricărui CPC le-ar putea avea la nivelul întregii Uniuni, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului respectiv.

---

financiare și transparența reutilizării și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 337, 23.12.2015, p. 1).

(81) Pentru a se evita eventualele neconcordanțe între dispozițiile referitoare la redresarea și rezoluția CPC-urilor și cadrul juridic privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, este oportun să se amâne aplicarea prezentului regulament până la data de la care statele membre trebuie să aplice măsurile de transpunere a [*OP: a se introduce trimiterea la Directiva de modificare a Directivei 2014/59/UE*].

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I
OBIECT ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește norme și proceduri referitoare la redresarea și rezoluția contrapărților centrale (CPC) autorizate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012, precum și norme referitoare la acordurile cu țări terțe în domeniul redresării și rezoluției CPC-urilor.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

(1) „CPC” înseamnă un CPC astfel cum este definit la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

(2) „colegiu de rezoluție” înseamnă colegiul instituit în temeiul articolului 4;

(3) „autoritate de rezoluție” înseamnă autoritatea desemnată ▌în conformitate cu articolul 3;

(4) „instrument de rezoluție” înseamnă un instrument de rezoluție menționat la articolul 27 alineatul (1);

(5) „competență de rezoluție” înseamnă o competență menționată la articolul 48;

(6) „obiectivele rezoluției” înseamnă obiectivele rezoluției stabilite la articolul 21;

(7) „autoritate competentă” înseamnă o autoritate desemnată ▌ în conformitate cu articolul 22 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

(7a) „eveniment de neîndeplinire a obligațiilor de plată” înseamnă un scenariu în care unul sau mai mulți membri compensatori nu își onorează obligațiile financiare față de CPC;

(7b) „eveniment care nu presupune neîndeplinirea obligațiilor de plată” înseamnă un scenariu în care un CPC suportă pierderi din orice alt motiv decât o situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată de către un membru compensator, cum ar fi deficiențele în materie de afaceri, de custodie, de investiții, de natură juridică sau operațională sau fraudele, inclusiv deficiențele apărute în urma atacurilor cibernetice, ori deficitele de lichiditate neacoperite;

(8) „plan de rezoluție” înseamnă un plan de rezoluție întocmit pentru un CPC în conformitate cu articolul 13;

(9) „măsură de rezoluție” înseamnă aplicarea unui instrument de rezoluție sau exercitarea uneia sau mai multor competențe de rezoluție ***după ce sunt îndeplinite condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție prevăzute la articolul 22***;

(10) „membru compensator” înseamnă un membru compensator astfel cum este definit la articolul 2 punctul 14 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

(11) „întreprindere-mamă” înseamnă o întreprindere-mamă astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 15 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(12) „CPC dintr-o țară terță” înseamnă un CPC al cărui sediu social este stabilit într-o țară terță;

(13) „acord de compensare reciprocă” înseamnă un acord prin care două sau mai multe creanțe sau obligații datorate între CPC-ul aflat în rezoluție și o contraparte pot face obiectul unei compensări reciproce;

(14) „infrastructură a pieței financiare” (IPF) înseamnă o contraparte centrală, un depozitar central de titluri de valoare, un registru central de tranzacții, un sistem de plăți sau un alt sistem definit și desemnat de un stat membru în temeiul articolului 2 litera (a) din Directiva 98/26/CE;

(15) „client” înseamnă un client astfel cum este definit la articolul 2 punctul 15 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

(15a) „O-SII” înseamnă alte instituții de importanță sistemică, astfel cum sunt menționate la articolul 131 alineatul (3) din Directiva 2013/36/UE;

(16) „CPC ***interoperabil***” înseamnă un CPC ▌care ▌a încheiat un acord de interoperabilitate în temeiul titlului V din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

▌

(18) „plan de redresare” înseamnă un plan de redresare elaborat și actualizat de un CPC în conformitate cu articolul 9;

(19) „consiliu de administrație” înseamnă consiliul de administrație sau de supraveghere ori ambele, înființat(e) în temeiul dreptului național al societăților comerciale și în conformitate cu articolul 27 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

(20) „colegiu ***de supraveghetori***” înseamnă colegiul menționat la articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012***, la care participă Comitetul Unic de Rezoluție (SRB)***;

(21) „capital” înseamnă ***capital astfel cum este definit la articolul 2 punctul 25 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012***;

(22) „ordinea utilizării resurselor în situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată” înseamnă ordinea utilizării resurselor în situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată în conformitate cu articolul 45 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

(23) „funcții critice” înseamnă activități, servicii sau operațiuni furnizate părților terțe externe CPC-ului, a căror întrerupere este probabil să ducă la perturbarea serviciilor esențiale pentru economia reală sau la perturbarea stabilității financiare într-unul sau mai multe state membre din cauza dimensiunii, a cotei de piață, a interconexiunilor externe și interne, a complexității sau a activităților transfrontaliere ale unui CPC sau ale unui grup, mai ales având în vedere caracterul substituibil al respectivelor activități, servicii sau operațiuni;

(24) „grup” înseamnă ***un grup astfel cum este definit la articolul 2 punctul 16 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012***;

(25) „IPF afiliat” înseamnă un CPC ***interoperabil*** sau un alt IPF ***ori un CPC*** cu care CPC-ul are acorduri contractuale;

(26) „sprijin financiar public ▌” înseamnă ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE sau orice alt sprijin financiar public la nivel supranațional, care, dacă ar fi furnizat la nivel național ar constitui un ajutor de stat și care este furnizat pentru a menține sau restabili viabilitatea, lichiditatea sau solvabilitatea unui CPC sau a unui grup din care face parte un CPC;

(27) „contracte financiare” înseamnă contracte și acorduri astfel cum sunt prevăzute la articolul 2 alineatul (1) punctul 100 din Directiva 2014/59/UE;

(28) „procedură obișnuită de insolvență” înseamnă procedura de insolvență colectivă care implică dezinvestirea parțială sau integrală a dreptului de administrare a unui debitor și numirea unui lichidator sau a unui administrator, aplicabilă în mod normal CPC-urilor în temeiul legislației naționale și care este fie specifică instituțiilor în cauză, fie aplicabilă în general oricărei persoane fizice ori juridice;

(29) „instrumente de proprietate” înseamnă acțiuni, alte instrumente care conferă dreptul de proprietate, instrumente care dau dreptul de a achiziționa acțiuni sau alte instrumente de proprietate sau care pot fi convertite în acestea și instrumente reprezentând participații în acțiuni sau în alte instrumente de proprietate;

(30) „autoritate națională macroprudențială desemnată” înseamnă autoritatea însărcinată cu realizarea politicii macroprudențiale, menționată în recomandarea B1 din Recomandarea Comitetului european pentru risc sistemic (CERS) din 22 decembrie

2011 privind mandatul autorităților naționale pentru chestiuni macroprudențiale (CERS/2011/3);

(31) „fond de garantare” înseamnă un fond de garantare deținut de un CPC în conformitate cu articolul 42 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

(32) „resurse prefinanțate” înseamnă resursele care sunt deținute de persoana juridică relevantă și de care aceasta dispune în mod liber;

(33) „conducere superioară” înseamnă persoana sau persoanele care conduc efectiv activitățile unui CPC, precum și membrul sau membrii consiliului care dețin funcții executive;

(34) „registru central de tranzacții” înseamnă un registru central de tranzacții astfel cum este definit la articolul 2 punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 sau la articolul 3 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului[1];

(35) „cadrul Uniunii privind ajutoarele de stat” înseamnă cadrul instituit prin articolele 107, 108 și 109 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și prin reglementările și toate actele Uniunii, inclusiv orientări, comunicări și avize stabilite sau adoptate în temeiul articolului 108 alineatul (4) sau al articolului 109 din TFUE;

(36) „instrumente de datorie” înseamnă obligațiuni sau alte forme de datorii transferabile negarantate, instrumente care creează sau recunosc o datorie și instrumente care dau dreptul de a achiziționa instrumente de datorie;

(37) „apel la fonduri bănești impus de o autoritate de rezoluție” înseamnă solicitarea de resurse în numerar care trebuie furnizate CPC-ului de către membrii compensatori, în plus față de resursele prefinanțate, pe baza competențelor statutare de care dispune o autoritate de rezoluție în conformitate cu articolul 31 ***și astfel cum este prevăzut în normele de funcționare ale CPC-ului***;

---

[1] Regulamentul (UE) 2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și transparența reutilizării și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 337, 23.12.2015, p. 1).

(38) „apel la fonduri bănești ***în scopul redresării***” înseamnă solicitarea de resurse în numerar care trebuie furnizate CPC-ului de către membrii compensatori, în plus față de resursele prefinanțate, pe baza dispozițiilor contractuale prevăzute în normele de funcționare ale CPC-ului;

(39) „competențe de transfer” înseamnă competențele menționate la articolul 48 alineatul (1) litera (c) sau (d) privind transferarea acțiunilor, a altor instrumente de proprietate, a instrumentelor de datorie, a activelor, a drepturilor, obligațiilor ori pasivelor sau a oricărei combinații a acestor elemente, de la un CPC aflat în rezoluție către un destinatar;

(40) „instrument financiar derivat” înseamnă un instrument financiar derivat astfel cum este definit la articolul 2 punctul 5 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

(41) „acord de compensare” înseamnă un acord prin care mai multe creanțe sau obligații pot fi convertite într-o singură creanță netă, inclusiv acordurile de compensare cu exigibilitate imediată în temeiul cărora, în cazul producerii unui eveniment determinat (oricum și oriunde ar fi definit acesta), scadența obligațiilor părților este accelerată, astfel încât ele fie devin imediat exigibile, fie sunt stinse și, în orice caz, sunt convertite într-o singură creanță netă sau înlocuite cu aceasta, inclusiv „clauza de compensare cu exigibilitate imediată” astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) litera (n) punctul (i) din Directiva 2002/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului[1] și „compensarea” astfel cum este definită la articolul 2 litera (k) din Directiva 98/26/CE;

(42) „măsură de prevenire a crizelor” înseamnă exercitarea competențelor de a impune CPC-ului să ia măsuri pentru remedierea deficiențelor din cadrul planului său de redresare în temeiul articolului 10 alineatele (8) și (9), exercitarea competențelor de abordare sau de înlăturare a obstacolelor din calea posibilității de rezoluție în temeiul articolului 17 sau aplicarea unei măsuri de intervenție timpurie în temeiul articolului 19;

(43) „drept de încetare” înseamnă dreptul de a înceta un contract, dreptul de a accelera, lichida ori compensa obligații sau orice clauză similară care suspendă, modifică sau

---

[1] Directiva 2002/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iunie 2002 privind contractele de garanție financiară (JO L 168, 27.6.2002, p. 43).

stinge o obligație a uneia dintre părțile la contract sau o clauză care împiedică nașterea unei obligații în temeiul contractului, obligație care s-ar fi născut în absența acesteia;

(44) „contract de garanție financiară cu transfer de proprietate” înseamnă un contract de garanție financiară cu transfer de proprietate astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2002/47/CE;

(45) „obligațiune garantată” înseamnă un instrument astfel cum este menționat la articolul 52 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului[1];

(46) „procedură de rezoluție dintr-o țară terță” înseamnă o măsură prevăzută de legislația unei țări terțe pentru a gestiona intrarea în dificultate majoră a unui CPC din țara terță respectivă care este comparabilă, din punctul de vedere al obiectivelor și al rezultatelor anticipate, cu măsurile de rezoluție întreprinse în temeiul prezentului regulament;

(47) „autorități naționale relevante” înseamnă autoritățile de rezoluție, autoritățile competente și ministerele competente desemnate în conformitate cu prezentul regulament sau în temeiul articolului 3 din Directiva 2014/59/UE sau alte autorități din statele membre care au competențe în ceea ce privește activele, drepturile, obligațiile sau pasivele CPC-urilor din țări terțe care prestează servicii de compensare în jurisdicția lor;

(48) „autoritate relevantă dintr-o țară terță” înseamnă o autoritate dintr-o țară terță care îndeplinește funcții comparabile cu cele ale autorităților de rezoluție sau ale autorităților competente prevăzute în prezentul regulament.

---

[1] Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

TITLUL II

AUTORITĂȚI, COLEGIUL DE REZOLUȚIE ȘI PROCEDURI

SECȚIUNEA I

AUTORITĂȚI DE REZOLUȚIE, COLEGII DE REZOLUȚIE ȘI IMPLICAREA AUTORITĂȚILOR EUROPENE DE SUPRAVEGHERE

Articolul 3

Desemnarea autorităților de rezoluție și a ministerelor competente

(1) ***Statele membre în care este stabilit un CPC*** desemnează ***o autoritate*** de rezoluție***, iar statele membre în care nu este stabilit niciun CPC pot să desemneze o astfel de autoritate*** care ***este abilitată să aplice*** instrumentele de rezoluție și să exercite competențele de rezoluție prevăzute în prezentul regulament.

Autoritățile de rezoluție sunt băncile centrale naționale, ministerele competente, autoritățile administrației publice sau alte autorități învestite cu competențe de administrație publică.

(2) Autoritățile de rezoluție dispun de expertiza, resursele și capacitatea operațională necesare pentru a aplica măsurile de rezoluție și a-și exercita competențele cu rapiditatea și flexibilitatea necesare în vederea atingerii obiectivelor rezoluției.

(3) Atunci când o autoritate de rezoluție desemnată în temeiul alineatului (1) este însărcinată cu alte funcții, ***se garantează*** independența operațională ***eficace, inclusiv prin alocarea de personal separat, linii de raportare separate și independența procesului decizional al*** autorității de rezoluție respective***, în special independența sa în raport cu autoritatea competentă desemnată în temeiul articolului 22 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și cu autoritățile competente și autoritățile de rezoluție ale membrilor compensatori menționate la articolul 18 alineatul (2) litera (c) din regulamentul respectiv,*** și ***se iau*** toate măsurile necesare***, care se demonstrează în mod satisfăcător față de ESMA,*** pentru a evita conflictele de interese între funcțiile încredințate autorității de rezoluție în temeiul prezentului regulament și toate celelalte funcții încredințate autorității respective.

Cerințele menționate la primul alineat nu împiedică nici convergența liniilor de

raportare la cel mai înalt nivel al unei organizații care subsumează autorități diferite și nici posibilitatea ca, în condiții predefinite, personalul să fie detașat de la o autoritate la alta pentru a realiza temporar un volum de muncă ridicat.

(4) ▌ Autoritatea de rezoluție adoptă și face publice norme interne menite să asigure separarea structurală menționată la primul paragraf, inclusiv norme care reglementează secretul profesional și schimburile de informații între diferitele domenii funcționale.

(5) Fiecare stat membru desemnează un singur minister care este responsabil de exercitarea funcțiilor încredințate ministerului competent în temeiul prezentului regulament.

(6) ▌ Autoritatea de rezoluție informează ministerul competent ***în timp util*** cu privire la deciziile luate în temeiul prezentului regulament.

(7) În cazul în care deciziile menționate la alineatul (6) au un impact bugetar direct ▌, autoritatea de rezoluție trebuie să obțină aprobarea ***necesară, după cum prevede legea***.

(8) Statele membre informează Comisia și Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) cu privire la autoritățile de rezoluție desemnate în temeiul alineatului (1).

(9) ▌

(10) ESMA publică o listă a autorităților de rezoluție și a autorităților de contact notificate în temeiul alineatului (8).

Articolul 4

Colegiile de rezoluție

(1) Autoritatea de rezoluție a CPC-ului instituie, administrează și prezidează un colegiu de rezoluție care execută sarcinile prevăzute la articolele 13, 16 și 17 și asigură cooperarea și coordonarea cu autoritățile de rezoluție din țări terțe.

Colegiile de rezoluție oferă autorităților de rezoluție și altor autorități relevante un cadru pentru executarea următoarelor sarcini:

(a) schimbul de informații care prezintă interes din punctul de vedere al elaborării planurilor de rezoluție, ***pentru a evalua gradul de interconectare a CPC-ului și cel al participanților la aceasta, împreună cu alte bănci centrale de interes, pentru aplicarea*** măsurilor de pregătire și prevenire***, și pentru rezoluție***;

(b) ***evaluarea*** planurilor de rezoluție în conformitate cu articolul 13;

(c) evaluarea posibilității de rezoluție a CPC-urilor în conformitate cu articolul 16;

(d) identificarea, tratarea și înlăturarea obstacolelor din calea posibilității de rezoluție a CPC-urilor în conformitate cu articolul 17;

(e) coordonarea comunicării publice a strategiilor și schemelor de rezoluție;

(ea) schimbul de planuri de redresare și de rezoluție pentru membrii compensatori și evaluarea impactului potențial și al interconectării cu CPC;

(2) Membrii colegiului de rezoluție sunt următorii:

(a) autoritatea de rezoluție a CPC-ului;

(b) autoritatea competentă a CPC-ului;

(c) autoritățile competente și autoritățile de rezoluție ale membrilor compensatori menționate la articolul 18 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

(d) autoritățile competente menționate la articolul 18 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

(e) autoritățile competente și autoritățile de rezoluție ale CPC-urilor menționate la articolul 18 alineatul (2) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

(f) autoritățile competente menționate la articolul 18 alineatul (2) litera (f) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

(g) membrii SEBC menționați la articolul 18 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

(h) băncile centrale ***emitente*** menționate la articolul 18 alineatul (2) litera (h) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

(i) autoritatea competentă a întreprinderii-mamă, în cazul în care se aplică articolul 11 alineatul (1);

(ia) autoritățile competente care au sarcina de a supraveghea O-SII menționate la articolul 131 alineatul (3) din Directiva 2013/36/UE;

(j) ministerul competent, în cazul în care autoritatea de rezoluție menționată la litera (a) nu este ministerul competent;

(k) ESMA;

(l) Autoritatea Bancară Europeană (ABE).

(3) ESMA***,*** ABE ***și autoritățile competente care au sarcina de a supraveghea O-SII*** nu au drept de vot în cadrul colegiilor de rezoluție.

(4) Autoritățile competente și autoritățile de rezoluție ale membrilor compensatori stabiliți în țări terțe și autoritățile competente și autoritățile de rezoluție ale CPC-urilor din țări terțe cu care CPC-ul a încheiat acorduri de interoperabilitate pot fi invitate să participe în calitate de observatori în cadrul colegiului de rezoluție. Participarea acestora este condiționată de obligația ca autoritățile respective să fie supuse unor cerințe de confidențialitate echivalente, în opinia președintelui colegiului ***de rezoluție***, cu cele prevăzute la articolul 71.

Participarea autorităților din țări terțe în cadrul colegiului de rezoluție ***se poate limita*** la discutarea ***unor aspecte*** transfrontaliere ***specifice*** în materie de aplicare a legii, ***printre care pot figura*** următoarele:

(a) asigurarea aplicării măsurilor de rezoluție în mod eficace și coordonat, în special în conformitate cu articolele 53 și 75;

(b) identificarea și eliminarea eventualelor obstacole din calea măsurilor eficace de rezoluție care ar putea fi generate de divergența legislațiilor care reglementează garanțiile reale, acordurile de compensare și de compensare reciprocă și diferitele competențe sau strategii de redresare și rezoluție;

(c) identificarea și coordonarea eventualei necesități de introducere a unor noi cerințe în materie de acordare a licențelor, de recunoaștere sau de autorizare, ținând seama de necesitatea ca măsurile de rezoluție să fie realizate în timp util;

(d) posibila suspendare a obligației de compensare pentru clasele de active relevante afectate de rezoluția CPC-ului în temeiul articolului 6a din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 sau al oricărei dispoziții echivalente din legislația națională a țării terțe în cauză;

(e) posibila influență a zonelor de fus orar diferite asupra încheierii orelor de program pentru încheierea zilei de tranzacționare.

(5) Președintele colegiului de rezoluție este responsabil cu următoarele sarcini:

(a) stabilește reguli și proceduri scrise pentru funcționarea colegiului de rezoluție, în urma consultării celorlalți membri ai colegiului de rezoluție;

(b) coordonează toate activitățile colegiului de rezoluție;

(c) convoacă și prezidează toate reuniunile colegiului de rezoluție;

(d) informează în prealabil și pe deplin toți membrii colegiului de rezoluție în legătură cu organizarea reuniunilor, principalele aspecte care urmează să fie discutate în cadrul acestor reuniuni și aspectele care trebuie luate în considerare în scopul acestor discuții;

(e) decide dacă autoritățile din țările terțe sunt invitate să participe la anumite reuniuni ale colegiului de rezoluție în conformitate cu alineatul (4) și care sunt autoritățile respective;

(f) coordonează realizarea în timp util a schimbului tuturor informațiilor relevante între membrii colegiului de rezoluție;

(g) informează, în timp util, toți membrii colegiului de rezoluție în legătură cu deciziile adoptate în cadrul acestor reuniuni, precum și în legătură cu rezultatele reuniunilor;

(ga) se asigură că membrii colegiului transmit toate informațiile relevante în timp util pentru exercitarea atribuțiilor lor în temeiul prezentului regulament.

(6) Pentru a asigura funcționarea consecventă și coerentă a colegiilor de rezoluție în întreaga Uniune, ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare prin care precizează conținutul regulilor și al procedurilor scrise pentru funcționarea colegiilor de rezoluție menționate la alineatul (1).

În scopul pregătirii standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, ESMA ține seama de dispozițiile relevante prevăzute în Regulamentul delegat (UE) nr. 876/2013 al Comisiei[1] și în capitolul 6 secțiunea 1 din Regulamentul delegat (UE) XXX/2016 al Comisiei de completare a Directivei 2014/59/UE în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare adoptate în temeiul articolului 88 alineatul (7) din Directiva 2014/59/UE[2].

ESMA prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [*OP: a se introduce data: 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament*].

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la alineatul (6) în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

---

1 Regulamentul delegat (UE) nr. 876/2013 al Comisiei din 28 mai 2013 de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standarde tehnice de reglementare privind colegiile pentru contrapărțile centrale (JO L 244, 13.9.2013, p. 19)

2 Regulamentul delegat (UE) … al Comisiei din 23.3.2016 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare care precizează conținutul planurilor de redresare, al planurilor de rezoluție și al planurilor de rezoluție a grupului, criteriile minime pe care autoritatea competentă trebuie să le examineze în ceea ce privește planurile de redresare și planurile de redresare a grupului, condițiile de acordare a sprijinului financiar intragrup, cerințele privind evaluatorii independenți, recunoașterea contractuală a competențelor de reducere a valorii contabile și de conversie, procedurile și conținutul cerințelor de notificare și ale avizului de suspendare și funcționarea operațională a colegiilor de rezoluție C(2016)1691 [*în atenția Oficiului pentru Publicații – a se introduce numărul regulamentului delegat*]

Articolul 5

Comitetul de rezoluție al ESMA

(1) ESMA creează un comitet de rezoluție în temeiul articolului 41 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 cu scopul de a pregăti deciziile încredințate ESMA prin prezentul regulament, cu excepția deciziilor care urmează să fie adoptate în temeiul articolului 12 din prezentul regulament.

Comitetul de rezoluție susține***, de asemenea,*** elaborarea și coordonarea planurilor de rezoluție și ***proiectează strategii*** de realizare a rezoluției CPC-urilor în curs de a intra în dificultate majoră.

(2) Comitetul de rezoluție este format din autoritățile desemnate în temeiul articolului 3 alineatul (1) din prezentul regulament.

Autoritățile menționate la articolul 4 alineatul (2) punctele (i) și (iv) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 ***și autoritățile competente care au sarcina de a supraveghea O-SII*** sunt invitate să participe la comitetul de rezoluție în calitate de observatori.

(2a) ESMA evaluează mecanismele de redresare și de rezoluție ale CPC-urilor din Uniune în ceea ce privește efectul lor cumulat asupra stabilității financiare a Uniunii, prin simulări de criză regulate și prin exerciții de simulare a situațiilor de criză cu privire la eventualele situații de criză la nivelul întregului sistem. În exercitarea acestui rol, ESMA asigură coerența cu evaluări ale rezistenței CPC-urilor individuale efectuate în conformitate cu Capitolul XII din Regulamentul delegat (UE) nr. 153/2013 al Comisiei în ceea ce privește frecvența și modul de concepere a testelor și cooperează îndeaproape cu colegiile de supraveghere instituite în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, cu CERS și cu autoritățile competente desemnate în conformitate cu articolul 4 din Directiva 2013/36/UE, inclusiv cu BCE, atunci când își îndeplinește atribuțiile în cadrul unui mecanism unic de supraveghere în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, precum și cu toate autoritățile naționale competente însărcinate cu supravegherea CPC-urilor. În domeniile în care aceste mecanisme sunt considerate nesatisfăcătoare în urma acestor teste de rezistență cuprinzătoare, instituția sau instituțiile responsabile vor trebui să abordeze deficiențele și să

retrimită mecanismele stabilite pentru o nouă rundă de teste de rezistență, în termen de șase luni de la realizarea testelor de rezistență anterioare.

(3) În sensul prezentului regulament, ESMA cooperează cu Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale (EIOPA) și cu ABE în cadrul Comitetului comun al autorităților europene de supraveghere instituit în temeiul articolului 54 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, al articolului 54 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și al articolului 54 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(4) În sensul prezentului regulament, ESMA asigură o separare structurală între comitetul de rezoluție și alte funcții menționate în Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 6

Cooperarea dintre autorități

(1) Autoritățile competente***,*** autoritățile de rezoluție ***și ESMA*** cooperează îndeaproape la pregătirea, planificarea și***, în măsura posibilului, la*** aplicarea deciziilor de rezoluție. ***În special, autoritatea de rezoluție și alte autorități relevante, inclusiv ESMA, autoritățile de rezoluție desemnate în conformitate cu articolul 3 din Directiva 2014/59/UE, autoritățile competente și autoritățile IPF-urilor afiliate ar trebui să coopereze și să comunice în mod eficient pentru a-i permite autorității de rezoluție să acționeze în timp util.***

(2) Autoritățile competente și autoritățile de rezoluție cooperează cu ESMA în sensul prezentului regulament, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Autoritățile competente și autoritățile de rezoluție furnizează, fără întârziere, ESMA toate informațiile necesare îndeplinirii de către aceasta a sarcinilor care îi revin în conformitate cu articolul 35 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

SECȚIUNEA II

PROCES DECIZIONAL ȘI PROCEDURI

Articolul 7

Principii generale referitoare la procesul decizional

Autoritățile de rezoluție, autoritățile competente și ESMA trebuie să țină seama de toate principiile și aspectele de mai jos atunci când iau decizii și întreprind măsuri în temeiul

prezentului regulament:

(a) asigurarea ***eficienței și a*** caracterului proporțional al oricărei decizii sau măsuri în raport cu un anumit CPC, ținând seama cel puțin de următorii factori:

(i) ***structura proprietății, structura juridică și structura organizării CPC-ului, inclusiv dacă acesta face parte dintr-un grup mai larg de IPF-uri sau din alte instituții financiare;***

(ii) natura, dimensiunea și complexitatea activității CPC-ului;

(iii) ***natura și diversitatea*** membrilor compensatori ai CPC-ului, ***inclusiv a membrilor compensatori, a clienților acestora și a altor contrapărți cărora acești membri compensatori și clienții lor le furnizează servicii de compensare în cadrul CPC-ului respectiv, în cazul în care aceștia pot fi identificați ușor și fără întârzieri nejustificate***;

(v) gradul de interconectare a CPC-ului cu alte infrastructuri ale pieței financiare, cu alte instituții financiare și cu sistemul financiar în general;

(va) dacă CPC-ul compensează orice contract cu instrumente financiare derivate extrabursiere aparținând unei clase de instrumente financiare derivate extrabursiere desemnate ca fiind supuse obligației de compensare în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

(vb) disponibilitatea altor CPC-uri care ar putea acționa în mod credibil și fezabil în calitate de substitut pentru funcțiile critice ale CPC-ului;

(vi) consecințele reale sau potențiale ale încălcărilor menționate la articolul 19 alineatul (1) și la articolul 22 alineatul (2);

(b) respectarea necesității imperative de a se asigura eficacitatea procesului decizional și menținerea costurilor la un nivel cât mai scăzut posibil, ***prevenind totodată perturbările pieței,*** atunci când sunt luate măsuri sau sunt întreprinse acțiuni de intervenție timpurie sau măsuri de rezoluție ***pentru a se evita utilizarea fondurilor publice***;

(c) luarea deciziilor și a măsurilor în timp util și în regim de urgență, atunci când se impune acest lucru;

(d) cooperarea dintre autoritățile de rezoluție, autoritățile competente și alte autorități pentru a se asigura că deciziile și măsurile sunt luate în mod coordonat și eficient;

(e) definirea clară a rolurilor și a responsabilităților autorităților relevante din fiecare stat membru;

(f) acordarea atenției cuvenite intereselor statelor membre în care CPC-ul prestează servicii și în care sunt stabiliți membrii săi compensatori, clienții lor și orice CPC-uri interoperabile și, în special, impactului pe care orice decizie, măsură sau absență a oricărei măsuri îl are asupra stabilității financiare sau asupra resurselor bugetare ale statelor membre respective și asupra Uniunii în ansamblul său;

(g) acordarea atenției cuvenite obiectivelor de echilibrare a intereselor diferiților ***membri*** compensatori, ***ale clienților acestora, ale creditorilor în sens larg și ale părților interesate din cadrul CPC-ului*** din statele membre implicate și de evitare a prejudicierii nedrepte ori a protejării necuvenite a intereselor anumitor actori din unele state membre, inclusiv evitarea alocării inechitabile între statele membre a sarcinii suportate;

(ga) sprijinul financiar public este evitat în cea mai mare măsură posibilă și este utilizat numai în ultimă instanță, în condițiile prevăzute la articolul 45, și nu se creează nicio așteptare privind utilizarea sprijinului financiar public;

(h) faptul că orice obligație în temeiul prezentului regulament de a consulta o autoritate înainte de luarea oricărei decizii sau măsuri implică cel puțin obligația de consultare cu privire la acele elemente ale deciziei sau măsurii propuse care au sau probabil vor avea:

(i) un efect asupra membrilor compensatori, clienților sau IPF-urilor afiliate;

(ii) un impact asupra stabilității financiare a statului membru în care sunt stabiliți sau în care se află membrii compensatori, clienții sau IPF-urile afiliate;

(i) respectarea planurilor de rezoluție menționate la articolul 13, cu excepția cazului în care este necesară o abatere de la aceste planuri pentru a se realiza mai bine obiectivele rezoluției;

(j) garantarea transparenței ***față de autoritățile competente***, ori de câte ori ***este posibil***, ***în special atunci când*** este probabil ca o decizie sau o măsură propusă să aibă implicații asupra stabilității financiare sau asupra resurselor bugetare***, și față de orice altă jurisdicție sau față de alte părți, atunci când acest lucru este posibil în mod rezonabil***;

(k) cooperarea și coordonarea cât mai strânse posibil între aceste autorități, inclusiv în vederea reducerii costului global al rezoluției;

(l) atenuarea efectelor economice și sociale negative ale deciziilor din toate statele membre și țările terțe în care CPC-ul prestează servicii, inclusiv a efectelor negative asupra stabilității financiare.

Articolul 8

Schimbul de informații

(1) Autoritățile de rezoluție***,*** autoritățile competente ***și ESMA*** își furnizează reciproc, spontan și la cerere***, precum și în timp util,*** informațiile relevante pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul prezentului regulament.

(2) Autoritățile de rezoluție divulgă informațiile confidențiale furnizate de o autoritate dintr-o țară terță numai dacă autoritatea respectivă și-a dat, în scris, acordul prealabil în acest sens.

Autoritățile de rezoluție furnizează ministerului competent toate informațiile referitoare la deciziile sau măsurile care necesită notificarea, consultarea sau aprobarea ministerului respectiv.

TITLUL III

PREGĂTIREA

CAPITOLUL I

Planificarea redresării și a rezoluției

SECȚIUNEA 1

PLANIFICAREA REDRESĂRII

Articolul 9

Planurile de redresare

(1) CPC-urile elaborează și actualizează un plan de redresare ***cuprinzător și eficient,*** care prevede măsurile care trebuie luate ***atât în cazul evenimentelor de neîndeplinire a obligațiilor de plată, cât și al evenimentelor care nu presupun neîndeplinirea obligațiilor de plată sau în cazul unei combinații a acestora, pentru*** restabilirea poziției lor financiare, ***fără sprijin financiar public, cu scopul de a putea să furnizeze în continuare servicii de compensare,*** în urma unei deteriorări semnificative a situației lor financiare sau a unui risc de nerespectare a cerințelor prudențiale aplicabile acestora în temeiul Regulamentului (UE) nr. 648/2012.

(1a) Planul de redresare distinge cu claritate, în special în cazurile în care este posibil prin secțiuni separate, între scenarii pe baza:

(a) evenimentelor de neîndeplinire a obligațiilor de plată;

(b) evenimentelor care nu presupun neîndeplinirea obligațiilor de plată;

Planul de redresare include dispoziții cu privire la modalitățile prin care dispozițiile prevăzute în scenariile de la literele (a) și (b) urmează să fie combinate în cazul în care ambele scenarii au loc în același timp.

(2) Planul de redresare include un cadru de indicatori, ***pe baza profilului de risc al CPC,*** care identifică circumstanțele în care trebuie luate măsurile din cadrul planului de redresare, ținând seama de diferite scenarii. Indicatorii pot fi calitativi sau cantitativi, în raport cu poziția financiară a CPC-ului.

CPC-urile pun în aplicare dispoziții adecvate***, inclusiv privind cooperarea strânsă dintre autoritățile relevante,*** pentru monitorizarea regulată a indicatorilor. ***CPC-urile raportează ESMA și autorităților competente cu privire la rezultatul acestei monitorizări.***

(2a) Până la... [un an de la intrarea în vigoare a prezentului regulament], ESMA, în cooperare cu CERS, elaborează orientări în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, în care specifică lista minimă a indicatorilor calitativi și cantitativi menționați la alineatul (2) de la prezentul articol.

(3) CPC-urile ***includ în normele lor de funcționare dispoziții privind procedurile care trebuie urmate pentru a îndeplini obiectivele procesului de redresare; CPC-urile propun:***

(a) să ia măsurile prevăzute în planul de redresare chiar dacă nu s-au atins indicatorii relevanți; sau

(b) să nu ia măsurile prevăzute în planul de redresare chiar dacă s-au atins indicatorii relevanți.

(3a) Orice măsură care urmează a fi luată în temeiul alineatului (3) necesită aprobarea autorității competente.

(4) În cazul în care un CPC intenționează să își activeze planul de redresare, acesta informează autoritatea competentă ***și ESMA*** cu privire la natura și amploarea problemelor identificate, prezentând toate circumstanțele relevante și indicând măsurile de redresare sau alte măsuri pe care intenționează să le ia pentru a remedia situația.

În cazul în care autoritatea competentă consideră că o măsură de redresare pe care un CPC intenționează să o adopte poate cauza efecte negative semnificative pentru sistemul financiar, ***este puțin probabil să fie eficientă sau poate afecta în mod disproporționat clienții membrilor compensatori,*** aceasta poate solicita CPC-ului să nu ia măsura respectivă***, după ce informează ESMA***.

(5) Autoritatea competentă informează fără întârziere autoritatea de rezoluție cu privire la orice notificare primită în conformitate cu alineatul (4) primul paragraf și cu privire la orice instrucțiune ulterioară formulată de autoritatea competentă în conformitate cu alineatul (4) al doilea paragraf.

Atunci când autoritatea competentă este informată în conformitate cu alineatul (4) primul paragraf, aceasta limitează sau interzice în cea mai mare măsură posibilă, fără a declanșa neîndeplinirea definitivă a obligațiilor de plată, orice remunerare a fondurilor proprii și a instrumentelor asimilate fondurilor proprii, inclusiv a plăților de dividende și a răscumpărării de acțiuni de către CPC și poate limita, interzice sau îngheța orice plăți ale remunerației variabile, astfel cum se prevede în Directiva 2013/36/UE și în orientările ABE EBA/GL/2015/22, ale beneficiilor discreționare de tipul pensiilor și ale indemnizațiilor acordate la încheierea

contractului.

(6) CPC-urile ***își revizuiesc și*** actualizează, ***atunci când este necesar,*** planurile de redresare cel puțin o dată pe an și după orice modificare a structurii lor organizatorice sau juridice, a activității sau a situației lor financiare care ar putea avea un efect semnificativ asupra planurilor respective sau ar putea impune o modificare a planurilor. Autoritățile competente pot impune CPC-urilor să își actualizeze planurile de redresare mai frecvent.

(7) Planurile de redresare:

(a) nu presupun niciun fel de acces sau primire de sprijin financiar public, asistență privind lichiditatea în situații de urgență din partea băncii centrale sau asistență privind lichiditatea în situații de urgență din partea băncii centrale furnizată cu garanții, scadențe sau dobânzi non-standard;

(b) țin cont de interesele tuturor părților interesate care pot fi afectate de planul respectiv, în special în relație cu membrii compensatori și clienții acestora, atât direcți, cât și indirecți; și

(c) asigură faptul că membrii compensatori nu au expuneri nelimitate față de CPC.

(7a) Instrumentele de redresare permit:

(a) să se facă față pierderilor suferite în situații care nu presupun neîndeplinirea obligațiilor de plată;

(b) să se facă față pierderilor suferite în situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată;

(c) să se restabilească un portofoliu corelat în urma unui eveniment de neîndeplinire a obligațiilor de plată;

(d) să se facă față deficitelor de lichiditate neacoperite și;

(e) să se reconstituie resursele financiare ale CPC-ului, inclusiv fondurile proprii, la un nivel suficient pentru ca CPC-ul să își îndeplinească obligațiile

prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și să sprijine funcționarea continuă și promptă a funcțiilor critice ale CPC-ului.

(7b) Planurile de redresare includ o gamă de scenarii extreme, inclusiv situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată de către alți membri compensatori decât cei mai mari doi și de către alte CPC-uri, relevante pentru condițiile specifice ale CPC-ului, inclusiv mixul de produse, modelul de afaceri și cadrul de gestionare a lichidității și a riscului. Gama de scenarii cuprinde atât evenimente de natură sistemică referitoare la situații de criză, cât și evenimente de criză specifice CPC-ului, ținând cont de impactul potențial al contagiunii interne și transfrontaliere a crizelor, precum și de crizele care survin simultan pe mai multe piețe semnificative.

(7c) Până la... [12 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament], ESMA, în colaborare cu CERS, elaborează orientări în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 prin care specifică gama de scenarii care vor fi luate în considerare în scopul alineatului (1). Cu prilejul redactării acestor orientări, ESMA ține seama, dacă este cazul, de activitatea realizată la nivel internațional cu relevanță în domeniul simulărilor de criză pentru supravegherea și redresarea CPC-urilor. ESMA încearcă să valorifice, dacă este fezabil, sinergiile dintre simulările de criză în scop de supraveghere și modelizarea scenariilor de redresare.

(7d) În cazul în care un CPC face parte dintr-un grup, iar acordurile de sprijin din partea entității mamă, inclusiv de finanțarea cerințelor de capital ale CPC-ului, determinată în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, prin intermediul unor instrumente de proprietate emise de întreprinderea-mamă, fac parte din planul de redresare, planul de redresare trebuie să aibă în vedere scenarii în care acordurile respective nu pot fi onorate.

(7e) Planul de redresare include următoarele elemente:

(a) un rezumat al elementelor-cheie ale planului și un rezumat al capacității generale de redresare;

(b) un rezumat al modificărilor semnificative ale CPC-ului survenite de la cel mai recent plan de redresare depus;

(c) un plan de comunicare și informare care să expună modul în care CPC-ul intenționează să gestioneze eventualele reacții negative de pe piață, acționând, în același timp, într-un mod cât se poate de transparent;

(d) o gamă cuprinzătoare de măsuri din domeniile capitalului, alocării pierderilor și lichidității, necesare pentru a menține sau a restabili viabilitatea și poziția financiară a CPC-ului, inclusiv pentru a-și restabili portofoliul corelat și capitalul, pentru a reconstitui resursele prefinanțate necesare pentru ca CPC-ul să își mențină viabilitatea în cadrul desfășurării normale a activității și să furnizeze în continuare serviciile sale esențiale în conformitate cu articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) nr. 152/2013 al Comisiei și cu articolul 32 alineatele (2) și (3) din Regulamentul delegat (UE) nr. 153/2013 al Comisiei;

(e) condiții și proceduri adecvate pentru a garanta punerea în aplicare în timp util a măsurilor de redresare, precum și o gamă largă de opțiuni de redresare, incluzând o estimare a calendarului de punere în aplicare a fiecărui aspect semnificativ al planului;

(f) o descriere detaliată a oricărui obstacol semnificativ care stă în calea aplicării eficace și în timp util a planului, ținându-se seama de impactul asupra membrilor compensatori și a clienților, inclusiv în cazurile în care este probabil ca membrii compensatori să ia măsuri în conformitate cu planurile lor de redresare, astfel cum se menționează la articolele 5 și 7 din Directiva 2014/59/UE, precum și asupra restului grupului, dacă este cazul;

(g) identificarea funcțiilor critice;

(h) o descriere detaliată a proceselor de determinare a valorii și a tranzacționabilității liniilor de activitate esențiale, a operațiunilor și a activelor CPC-ului;

(i) o descriere detaliată a modului în care planificarea redresării este integrată în structura guvernanței corporative a CPC-ului, a modului în care aceasta face parte din normele de funcționare ale CPC-ului asupra cărora membrii compensatori au căzut de acord, precum și a politicilor și procedurilor care

reglementează aprobarea planului de redresare și identificarea persoanelor din organizație care sunt responsabile cu pregătirea și punerea în aplicare a acestuia;

(j) mecanismele și măsurile prin care membrii compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată sunt stimulați să facă oferte în mod concurențial în cadrul licitațiilor având drept obiect pozițiile membrilor care se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată;

(k) mecanismele și măsurile menite să garanteze că CPC-ul are acces adecvat la surse de finanțare de urgență, inclusiv la surse potențiale de lichidități, o evaluare a garanțiilor disponibile și o evaluare a posibilității de a transfera resursele sau lichiditățile de la o linie de activitate la alta, pentru a se asigura că CPC-ul poate continua să își desfășoare activitatea și să își îndeplinească obligațiile în momentul în care acestea devin exigibile;

(l) mecanisme și măsuri:

(i) pentru reducerea riscurilor;

(ii) pentru restructurarea contractelor, a drepturilor, a activelor și a pasivelor, inclusiv:

a) pentru a pune capăt parțial sau complet contractelor;

b) pentru a reduce valoarea câștigurilor datorate de CPC membrilor compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată și clienților acestora;

(iii) pentru restructurarea liniilor de activitate;

(iv) necesare pentru a menține accesul continuu la infrastructurile piețelor financiare;

(v) necesare pentru a menține funcționarea continuă a proceselor operaționale ale CPC-ului, inclusiv a infrastructurii și a serviciilor IT;

(vi) o descriere a acțiunilor sau strategiilor de management menite să restabilească soliditatea financiară și efectul financiar anticipat al acestor acțiuni sau strategii;

(vii) măsurile pregătitoare pe care CPC-ul le-a luat sau intenționează să le ia pentru a facilita punerea în aplicare a planului de redresare, inclusiv măsurile necesare pentru a permite recapitalizarea în timp util a CPC-ului, recorelarea portofoliului și reconstituirea resurselor sale prefinanțate, precum și pentru a asigura caracterul executoriu la nivel transfrontalier al planului; aceste măsuri includ aranjamente care prevăd ca membrii compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată să transfere CPC-ului o contribuție în numerar până la un cuantum echivalent cu contribuția acestora la fondul de garantare al CPC-ului;

(viii) un cadru de indicatori care identifică situațiile în care pot fi luate măsurile adecvate menționate în plan;

(ix) dacă este cazul, o analiză a modului și a momentului în care CPC-ul poate solicita, în condițiile prevăzute în plan, utilizarea facilităților oferite de banca centrală și identificarea activelor care ar putea fi folosite drept garanții în conformitate cu termenii facilităților oferite de banca centrală;

(x) ținând seama de dispozițiile de la articolul 49 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, o serie de scenarii extreme de criză relevante pentru condițiile specifice ale CPC-ului, inclusiv evenimente de amploare sistemică, crize specifice entității juridice și oricărui grup căruia îi aparține aceasta și crize specifice membrilor compensatori individuali ai CPC-ului sau, dacă este cazul, unui IPF afiliat;

(xi) ținând seama de dispozițiile de la articolul 34 și articolul 49 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, scenariile cauzate atât de criza sau de neîndeplinirea obligațiilor de plată a unuia sau a mai multor membri ai săi, cât și de alte motive, inclusiv pierderile rezultate din activitățile de investiții ale CPC-ului sau din probleme operaționale

(inclusiv în caz de amenințări externe grave la adresa operațiunilor unui CPC din cauza unei perturbări, a unor șocuri sau a unor incidente informatice externe).

(7f) ***În urma unui eveniment de neîndeplinire a obligațiilor de plată, CPC-ul utilizează o cantitate suplimentară de resurse proprii dedicate, echivalentă cu cea prevăzută a fi utilizată la articolul 45 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, înainte de a utiliza instrumentele menționate la alineatul (7e) litera (l) de la prezentul articol. În cazul în care autoritatea competentă consideră că riscurile care conduc la pierdere s-au aflat sub controlul CPC-ului, aceasta poate solicita CPC-ului să utilizeze un volum mai mare de resurse proprii dedicate, care urmează să fie definit de către autoritatea competentă.***

(7g) ***În urma unui eveniment care nu presupune neîndeplinirea obligațiilor de plată, CPC-ul utilizează o cantitate de resurse proprii dedicate de trei ori mai mare decât cea care trebuie utilizată în conformitate cu articolul 45 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, înainte de a utiliza instrumentele menționate la alineatul (7e) litera (l) de la prezentul articol și, pentru a menține procesul strict de stimulare, CPC-urile nu utilizează fondul de garantare sau ordinea utilizării resurselor în situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată. În cazul în care autoritatea competentă consideră că riscurile care conduc la pierdere s-au aflat în afara controlului CPC-ului, aceasta poate permite CPC-ului să utilizeze un volum mai mic de resurse proprii dedicate, care urmează să fie definit de către autoritatea competentă.***

(7h) ***Un CPC utilizează, de comun acord cu autoritatea competentă, instrumentele menționate la alineatul (7e) litera (l) punctul (ii) doar după ce au avut loc apeluri la fonduri bănești de o valoare minimă egală cu fondul de garantare al CPC-ului, desfășurate în conformitate cu condițiile prevăzute la alineatul (7e) litera (l) punctul (ii).***

(7i) ***Autoritățile competente pot impune CPC-urilor să includă informații suplimentare în planurile lor de redresare.***

(8) Consiliul de administrație al CPC-ului evaluează, ținând seama de recomandările comitetului de risc în conformitate cu articolul 28 alineatul (3) din Regulamentul (UE)

nr. 648/2012, și aprobă planul de redresare înainte de a-l transmite autorității competente ***și ESMA***.

(9) Se consideră că planurile de redresare fac parte din normele de funcționare ale CPC-urilor, iar CPC-urile ***și membrii lor compensatori, în cazul dispozițiilor legate de clienții lor,*** se asigură că măsurile stabilite în planurile de redresare sunt executabile în orice moment.

(9a) CPC-urile fac publice elementele enumerate la literele (a) -(g) de la alineatul (7e). Elementele enumerate la literele (h) - (l) de la alineatul respectiv ar trebui să fie publice în măsura în care există interes public pentru transparență a acestor elemente. Membrii compensatori comunică în mod adecvat clienților lor orice dispoziții care îi afectează.

(9b) Normele legislației naționale în materie de insolvență referitoare la nulitatea sau inopozabilitatea actelor juridice prejudiciabile creditorilor nu se aplică măsurilor luate de un CCP în conformitate cu planul său de redresare întocmit în temeiul prezentului regulament.

Articolul 10

Evaluarea planurilor de redresare

(1) CPC-urile ▌ își prezintă planurile de redresare autorității competente▌ .

(2) Autoritatea competentă transmite fiecare plan colegiului ***de supraveghere*** și autorității de rezoluție, fără întârzieri nejustificate.

În termen de șase luni de la prezentarea fiecărui plan și în coordonare cu colegiul ***de supraveghere***, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 12, autoritatea competentă examinează planul de redresare și evaluează măsura în care acesta îndeplinește cerințele stabilite la articolul 9.

(3) La evaluarea planului de redresare, autoritatea competentă ***se consultă cu ESMA și*** ține seama de structura capitalului CPC-ului, de ordinea utilizării resurselor în situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată, de nivelul de complexitate a structurii organizatorice și de profilul de risc al CPC-ului, ***inclusiv de riscurile financiare, operaționale și informatice, de caracterul substituibil al activităților sale,*** precum și

de impactul pe care punerea în aplicare a planului de redresare l-ar avea asupra membrilor compensatori, a clienților lor, a piețelor deservite de CPC și a sistemului financiar în ansamblul său. ***Autoritatea competentă urmărește dacă planul de redresare va asigura stimulente corespunzătoare pentru proprietarii și membrii compensatori ai CPC-ului, precum și pentru clienții lor pentru a controla amploarea riscului pe care îl aduc sau îl suportă în sistem. Autoritatea competentă încurajează monitorizarea activităților de preluare și gestionare a riscurilor ale CPC-ului și încurajează o participare cât mai completă la procesul de gestionare a situațiilor de neîndeplinire a obligațiilor de plată coordonat de CPC.***

(3a) La evaluarea planului de redresare, autoritatea competentă ia în considerare doar acordurile de sprijin ale entității-mamă ca părți valabile ale planului de redresare, atunci când respectivele acorduri sunt obligatorii contractual.

(4) Autoritatea de rezoluție examinează planul de redresare pentru a identifica orice măsură care ar putea avea un impact negativ asupra posibilității de rezoluție a CPC-ului. ***În cazul în care sunt identificate astfel de măsuri,*** autoritatea de rezoluție ***le aduce în atenția autorității competente și*** formulează recomandări în atenția autorității competente cu privire la ***modalitățile de contracarare a impactului negativ al acestor măsuri asupra posibilității de rezoluție a CPC-ului***.

(5) În cazul în care autoritatea competentă decide să nu dea curs recomandărilor formulate de autoritatea de rezoluție în temeiul alineatului (4), aceasta trebuie să prezinte autorității de rezoluție o justificare completă privind decizia respectivă.

(6) În cazul în care autoritatea competentă este de acord cu recomandările formulate de autoritatea de rezoluție sau consideră că există alte deficiențe semnificative în planul de redresare sau alte obstacole semnificative în calea punerii în aplicare a planului, aceasta informează CPC-ul sau întreprinderea-mamă a acestuia și acordă CPC-ului posibilitatea de a-și prezenta punctul de vedere.

(7) Autoritatea competentă, ținând seama de punctul de vedere al CPC-ului, poate solicita CPC-ului sau întreprinderii-mamă să prezinte, în termen de două luni, care poate fi prelungit cu încă o lună cu aprobarea autorității competente, un plan revizuit care să demonstreze modul în care sunt abordate aceste deficiențe sau obstacole. Planul revizuit este evaluat în conformitate cu alineatul (2) al doilea paragraf.

(8) În cazul în care autoritatea competentă consideră că deficiențele și obstacolele nu au fost abordate în mod corespunzător în planul revizuit sau în cazul în care CPC-ul sau întreprinderea-mamă nu a prezentat un plan revizuit, aceasta solicită CPC-ului sau întreprinderii-mamă să aducă modificări specifice planului.

(9) În cazul în care deficiențele sau obstacolele nu pot fi remediate în mod corespunzător prin modificări specifice ale planului, autoritatea competentă impune CPC-ului sau întreprinderii-mamă să identifice într-un interval de timp rezonabil modificările care trebuie aduse activității sale pentru abordarea deficiențelor sau a obstacolelor din calea punerii în aplicare a planului de redresare.

În cazul în care CPC-ul sau întreprinderea-mamă nu identifică aceste modificări în intervalul de timp stabilit de autoritatea competentă sau în cazul în care autoritatea competentă consideră că măsurile propuse nu ar remedia în mod adecvat deficiențele sau obstacolele din calea punerii în aplicare a planului de redresare ***sau nu ar îmbunătăți posibilitatea de rezoluție a CPC-ului***, autoritatea competentă impune CPC-ului sau întreprinderii-mamă ca, ***într-un interval rezonabil de timp specificat de autoritatea competentă,*** să ia oricare dintre următoarele măsuri, ținând seama de gravitatea deficiențelor sau a obstacolelor, de efectul măsurilor asupra activității CPC-ului ***și de capacitatea CPC-ului de a respecta în continuare cerințele Regulamentului (UE) nr. 648/2012***:

(a) reducerea profilului de risc al CPC-ului;

(b) consolidarea capacității CPC-ului de a fi recapitalizat în timp util pentru a-și îndeplini cerințele prudențiale;

(c) revizuirea strategiei și a structurii CPC-ului;

(d) efectuarea de modificări în ceea ce privește ordinea utilizării resurselor în situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată, măsurile de redresare și alte mecanisme de alocare a pierderilor, astfel încât să se îmbunătățească posibilitatea de rezoluție și reziliența funcțiilor critice;

(e) efectuarea de modificări în structura de guvernanță a CPC-ului.

(10) Cererea menționată la alineatul (9) al doilea paragraf trebuie să fie motivată și notificată în scris CPC-ului.

(10a) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare, precizând criteriile minime pe care autoritatea competentă trebuie să le examineze în vederea evaluării menționate la alineatul (2) din prezentul articol și la articolul 11 alineatul (1).

ESMA înaintează aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare Comisiei până la ... [12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 11

Planurile de redresare pentru CPC-urile care aparțin unui grup

(1) În cazul în care întreprinderea-mamă a grupului din care face parte CPC-ul este o instituție, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 23 din Directiva 2014/59/UE, sau o entitate menționată la articolul 1 alineatul (1) litera (c) sau (d) din aceeași directivă, autoritatea competentă, astfel cum este menționată la articolul 2 alineatul (1) punctul 21 din directiva respectivă, impune întreprinderii-mamă să prezinte un plan de redresare a grupului în conformitate cu directiva respectivă. Autoritatea competentă transmite autorității competente a CPC-ului planul de redresare a grupului.

În cazul în care întreprinderea-mamă a grupului din care face parte CPC-ul nu este o instituție sau entitate menționată la primul paragraf și acest lucru este necesar pentru ***a evalua toate elementele*** prevăzute în secțiunea A din anexă, autoritățile competente pot ▌, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 10 din prezentul regulament, ***să ceară CPC-ului*** să prezinte un plan de redresare a CPC-ului ***ținând cont de toate elementele relevante legate de structura grupului***. ***O astfel de cerere*** trebuie motivată și notificată în scris CPC-ului și întreprinderii-mamă a acestuia.

(2) În cazul în care întreprinderea-mamă prezintă planul de redresare în conformitate cu

primul paragraf de la alineatul (1), dispozițiile referitoare la redresarea CPC-ului trebuie să constituie o parte distinctă a acestui plan de redresare și să respecte cerințele prezentului regulament, ***fiind posibil ca CPC-ului să nu i se ceară*** să elaboreze un plan de redresare individual.

(3) Autoritatea competentă a CPC-ului evaluează, în conformitate cu articolul 10, dispozițiile referitoare la redresarea CPC-ului și, dacă este cazul, consultă autoritatea competentă a grupului.

Articolul 12

Procedura de coordonare pentru planurile de redresare

(1) Colegiul ***de supraveghere*** adoptă o decizie comună cu privire la toate aspectele următoare:

(a) examinarea și evaluarea planului de redresare;

(b) aplicarea măsurilor menționate la articolul 9 alineatele (6), (7), (8) și (9);

(c) dacă întreprinderea-mamă trebuie să întocmească un plan de redresare în conformitate cu articolul 11 alineatul (1).

(2) Colegiul adoptă o decizie comună cu privire la aspectele menționate la literele (a) și (b) în termen de patru luni de la data transmiterii planului de redresare de către autoritatea competentă.

Colegiul adoptă o decizie comună cu privire la aspectul menționat la litera (c) în termen de patru luni de la data la care autoritatea competentă decide să solicite întreprinderii-mamă să pregătească un plan de redresare a grupului.

ESMA poate, la cererea unei autorități competente din cadrul colegiului, să acorde asistență colegiului ***de supraveghere*** pentru a ajunge la o decizie comună în conformitate cu articolul 31 litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(3) În cazul în care, în termen de patru luni de la data transmiterii planului de redresare, colegiul ***de supraveghere*** nu a ajuns la o decizie comună cu privire la aspectele menționate la alineatul (1) literele (a) și (b), autoritatea competentă a CPC-ului adoptă propria sa decizie.

Autoritatea competentă a CPC-ului ia decizia menționată la primul paragraf ținând seama de punctele de vedere exprimate de ceilalți membri ai colegiului în cursul perioadei de patru luni. Autoritatea competentă a CPC-ului notifică în scris decizia respectivă CPC-ului, întreprinderii-mamă a acestuia, dacă este cazul, și celorlalți membri ai colegiului ***de supraveghere***.

(4) În cazul în care, până la sfârșitul acestei perioade de patru luni, ***orice grup de membri ai*** colegiului ***de supraveghere reprezentând majoritatea simplă a membrilor acestui colegiu,*** a sesizat ESMA în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 în ceea ce privește o chestiune legată de evaluarea planurilor de redresare și punerea în aplicare a măsurilor adoptate în temeiul articolului 10 alineatul (9) literele (a), (b) și (d) din prezentul regulament, autoritatea competentă a CPC-ului trebuie să aștepte decizia adoptată de ESMA în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 și să se pronunțe în conformitate cu decizia ESMA.

(5) Perioada de patru luni este considerată a fi perioada de conciliere în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 1095/2010. ESMA ia o decizie în termen de o lună de la data la care chestiunea în cauză i-a fost adusă la cunoștință. Chestiunea nu poate fi adusă în atenția ESMA după expirarea perioadei de patru luni sau după ce s-a ajuns la o decizie comună. În absența unei decizii a ESMA în termen de o lună, se aplică decizia autorității competente a CPC-ului.

SECȚIUNEA 2

PLANIFICAREA REZOLUȚIEI

Articolul 13

Planurile de rezoluție

(1) După consultarea cu autoritatea competentă ***și cu ESMA*** și în coordonare cu colegiul de rezoluție, autoritatea de rezoluție ***a CPC*** elaborează, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 15, un plan de rezoluție pentru fiecare CPC.

(2) Planul de rezoluție prevede măsurile de rezoluție pe care autoritatea de rezoluție ar putea să le ia atunci când CPC-ul îndeplinește condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție prevăzute la articolul 22.

(3) În cadrul planului de rezoluție se ține seama cel puțin de următoarele elemente:

(a) intrarea în dificultate majoră a CPC-ului din cauza:

(i) ***evenimentelor de neîndeplinire a obligațiilor de plată;***

(ii) ***evenimentelor care nu presupun neîndeplinirea obligațiilor de plată;***

(iii) instabilității financiare pe scară largă sau evenimentelor care afectează întregul sistem;

(b) impactul pe care aplicarea planului de rezoluție l-ar avea asupra membrilor compensatori și asupra clienților acestora, inclusiv în cazurile în care este probabil ca membrii compensatori să facă obiectul unor măsuri de redresare sau de rezoluție în conformitate cu Directiva 2014/59/UE, asupra IPF-urilor afiliate, asupra piețelor financiare deservite de CPC și asupra sistemului financiar în ansamblul său;

(c) modul și circumstanțele în care un CPC poate solicita accesul la facilitățile oferite de banca centrală, precum și identificarea activelor care ar putea fi considerate garanții.

(4) Planul de rezoluție nu trebuie să se bazeze pe niciuna dintre următoarele ipoteze:

(a) sprijin financiar public;

(b) asistență privind lichiditatea în situații de urgență din partea băncii centrale;

(c) asistență privind lichiditatea din partea băncii centrale furnizată cu garanții, scadențe sau dobânzi non-standard.

(4a) Planul de rezoluție include ipoteze prudente în privința resurselor financiare disponibile ca instrumente de rezoluție care ar putea fi necesare pentru atingerea obiectivelor rezoluției, precum și resursele care se așteaptă să fie disponibile în conformitate cu normele și dispozițiile CPC-ului la momentul intrării în rezoluție. Aceste ipoteze prudente se bazează pe constatările celor mai recente simulări de criză efectuate în conformitate cu articolul 5 alineatul (2a) și care sunt încă valabile în scenarii legate de condiții de piață extreme, combinate cu redresarea

sau rezoluția unuia sau mai multor CPC-uri, inclusiv situația de neîndeplinire a obligațiilor de plată de către unul sau mai mulți membri compensatori în afara celor doi membri compensatori față de care CPC-ul are cele mai mari expuneri.

(5) Autoritățile de rezoluție reexaminează și, după caz, actualizează planurile de rezoluție cel puțin o dată pe an și, în orice caz, după orice modificare a structurii organizatorice sau juridice, a activității economice sau a situației financiare a CPC-ului sau după orice altă schimbare care are un efect semnificativ asupra eficacității respectivelor planuri.

CPC-urile și autoritățile competente informează cu promptitudine autoritatea de rezoluție în privința oricărei schimbări de acest fel.

(5a) Planul de rezoluție face deosebirea clar, mai ales de câte ori se poate prin intermediul unor secțiuni separate, între scenariile bazate pe situațiile menționate la alineatul (3) litera (a), punctele (i), (ii) și respectiv (iii).

(6) În planul de rezoluție sunt precizate circumstanțele și diversele scenarii referitoare la utilizarea instrumentelor de rezoluție și la exercitarea competențelor de rezoluție. Planul de rezoluție include următoarele elemente, care trebuie să fie cuantificate ori de câte ori acest lucru este adecvat și posibil:

(a) un rezumat al elementelor-cheie ale planului care să diferențieze între evenimentele de neîndeplinire a obligațiilor de plată, evenimentele care nu presupun neîndeplinirea obligațiilor de plată, precum și combinația celor două tipuri de evenimente;

(b) un rezumat al modificărilor semnificative care au afectat CPC-ul de la ultima actualizare a planului de rezoluție;

(c) o demonstrație a modului în care funcțiile critice ale CPC-ului ar putea fi separate în măsura necesară, din punct de vedere juridic și economic, de celelalte funcții ale acestuia, astfel încât să se asigure continuitatea acestor funcții în caz de declanșare a oricărei forme posibile de rezoluție, inclusiv de intrare în dificultate majoră a CPC-ului;

(d) o estimare a calendarului executării fiecărui element semnificativ al planului,

inclusiv pentru reconstituirea resurselor financiare ale CPC-ului;

(e) o descriere detaliată a evaluării posibilităților de rezoluție efectuate în conformitate cu articolul 16;

(f) o descriere a tuturor măsurilor necesare conform articolului 17 pentru a aborda sau înlătura obstacolele din calea posibilităților de rezoluție care au fost identificate în urma evaluării efectuate în conformitate cu articolul 16;

(g) o descriere a proceselor de stabilire a valorii și a tranzacționabilității funcțiilor critice și a activelor CPC-ului;

(h) o descriere detaliată a măsurilor destinate să asigure că informațiile solicitate în temeiul articolului 14 sunt actualizate și sunt la dispoziția autorităților de rezoluție în orice moment;

(i) o explicație a modului în care ar putea fi finanțate măsurile de rezoluție în absența elementelor menționate la alineatul (4);

(j) o descriere detaliată a diferitelor strategii de rezoluție care ar putea fi aplicate, în funcție de diferitele scenarii posibile și de termenele aferente;

(k) o descriere a interdependențelor critice dintre CPC și alți participanți la piață**,** ***inclusiv a interdependențelor intra-grup, a acordurilor de interoperabilitate și a legăturilor cu alte IPF-uri, însoțită de o descriere a modului de tratare a acestor interdependențe***;

(l) o descriere a diferitelor opțiuni prin care se pot asigura:

(i) accesul la serviciile de plăți și de compensare, precum și la alte infrastructuri;

(ii) decontarea la timp a obligațiilor față de membrii compensatori și clienții acestora și față de orice IPF afiliat;

(iii) accesul transparent și nediscriminatoriu al membrilor compensatori și al clienților acestora la titluri de valoare sau conturi de numerar furnizate de CPC și la titluri de valoare sau garanții în numerar

furnizate CPC-ului și deținute de acesta care sunt datorate participanților respectivi;

(iv) continuitatea operațională a legăturilor dintre CPC și alte IPF-uri;

(v) portabilitatea activelor și pozițiilor clienților ***și clienților indirecți ai*** membrilor compensatori menționate la articolul 39 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

(vi) păstrarea licențelor, a autorizațiilor, a recunoașterilor și a denumirilor juridice ale unui CPC atunci când sunt necesare pentru exercitarea în continuare a funcțiilor critice ale CPC-ului, inclusiv recunoașterea acestuia în scopul aplicării normelor relevante privind caracterul definitiv al decontării și în scopul participării la alte IPF-uri sau în scopul asigurării legăturilor cu acestea;

(la) o descriere a abordării pe care autoritatea de rezoluție intenționează să o urmeze pentru a determina obiectul și valoarea oricăror contracte ce urmează a fi reziliate în conformitate cu articolul 29;

(m) o analiză a impactului planului asupra angajaților CPC-ului, inclusiv o evaluare a oricăror costuri aferente și o descriere a procedurilor avute în vedere pentru consultarea personalului în cursul procesului de rezoluție, ținând seama de normele și sistemele naționale de dialog cu partenerii sociali;

(n) un plan de comunicare cu media și cu publicul ***pentru a asigura un grad maxim de transparență***;

(o) o descriere a operațiunilor și a sistemelor esențiale pentru a menține funcționarea continuă a proceselor operaționale ale CPC-ului.

(oa) o descriere a acordurilor privind schimbul de informații în cadrul colegiului de rezoluție anterior și în timpul procesului de rezoluție, în concordanță cu dispozițiile și procedurile scrise privind funcționarea colegiilor de rezoluție, menționate la articolul 1 alineatul (4).

Informațiile prevăzute la alineatul (6) litera (a) se comunică CPC-ului în cauză. CPC-

ul poate prezenta în scris autorității de rezoluție punctul său de vedere cu privire la planul de rezoluție. Acest punct de vedere se include în plan.

(7) Autoritățile de rezoluție pot impune CPC-urilor obligația de a le furniza evidențe detaliate ale contractelor menționate la articolul 29 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 la care sunt parte. Autoritățile de rezoluție pot preciza un termen pentru furnizarea acestor evidențe și pot preciza termene diferite pentru diferitele tipuri de contracte.

(7a) Autoritatea de rezoluție a CPC-ului cooperează îndeaproape cu autoritățile de rezoluție ale membrului compensator al CPC-ului, cu scopul de a asigura faptul că nu există obstacole în calea rezoluției.

(8) După consultarea CERS și ținând seama de dispozițiile relevante din Regulamentul delegat (UE) XXX/2016 al Comisiei de completare a Directivei 2014/59/UE în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare adoptate în temeiul articolului 10 alineatul (9) din Directiva 2014/59/UE ***și respectând principiul proporționalității,*** ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare prin care se precizează în mai mare detaliu planul de rezoluție, în conformitate cu alineatul (6).

Atunci când elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare, ESMA ia în considerare în mod adecvat nivelul de diferențiere între cadrele juridice naționale, în special în domeniul legislației în materie de insolvență, în întreaga Uniune, precum și diferențele privind dimensiunea și natura CPC-urilor stabilite în Uniune.

ESMA prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [*OP: a se introduce data: 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament*].

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 14

Obligația CPC-ului de a coopera și de a furniza informații

CPC-ul cooperează în funcție de necesități la elaborarea planurilor de rezoluție și furnizează autorităților de rezoluție, fie direct, fie prin intermediul autorității competente, toate informațiile necesare elaborării și punerii în aplicare a acestor planuri, inclusiv informațiile și analiza menționate în secțiunea B din anexă.
Autoritățile competente furnizează autorităților de rezoluție toate informațiile menționate la primul paragraf care se află deja la dispoziția lor.

Un CPC face schimb de informații în timp util cu autoritățile competente și cu ESMA pentru a facilita evaluarea profilurilor de risc ale CPC și interconexiunea cu alte infrastructuri ale pieței financiare, alte instituții financiare și cu sistemul financiar în general, potrivit definiției de la articolele 9 și 10 din prezentul regulament.

Articolul 15

Procedura de coordonare pentru planurile de rezoluție

(1) Colegiul de rezoluție adoptă o decizie comună privind planul de rezoluție și modificările aduse acestuia în termen de patru luni de la data transmiterii acestui plan de către autoritatea de rezoluție, astfel cum se prevede la alineatul (2).

(2) Autoritatea de rezoluție transmite colegiului de rezoluție un proiect de plan de rezoluție, informațiile furnizate în conformitate cu articolul 14 și eventualele informații suplimentare relevante pentru colegiul de rezoluție.

Autoritatea de rezoluție se asigură că ESMA primește toate informațiile relevante pentru îndeplinirea rolului care îi revine în conformitate cu prezentul articol.

(3) Autoritatea de rezoluție poate decide să implice autorități din țări terțe în elaborarea și examinarea planului de rezoluție, cu condiția ca acestea să îndeplinească cerințele de confidențialitate prevăzute la articolul 71 și să provină din jurisdicțiile în care este stabilită una dintre următoarele entități:

(i) întreprinderea-mamă a CPC-ului, dacă este cazul;

(ii) membrii compensatori ***față de care CPC-ul are o expunere semnificativă***;

(iii) filialele CPC-ului, dacă este cazul;

(iv) alți furnizori de servicii critice pentru CPC;

(iva) un CPC care are acorduri interoperabile cu CPC-ul.

(4) La cererea unei autorități de rezoluție, ESMA poate acorda asistență colegiului de rezoluție în vederea ajungerii la o decizie comună, în conformitate cu articolul 31 litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(5) Dacă, în termen de patru luni de la data transmiterii planului de rezoluție, colegiul ***de rezoluție*** nu a reușit să ajungă la o decizie comună, autoritatea de rezoluție adoptă ea însăși o decizie cu privire la planul de rezoluție. Autoritatea de rezoluție adoptă decizia ținând seama de punctele de vedere exprimate de ceilalți membri ai colegiului ***de rezoluție*** în cursul perioadei de patru luni. Autoritatea de rezoluție notifică în scris decizia respectivă CPC-ului, întreprinderii-mamă a acestuia, dacă este cazul, și celorlalți membri ai colegiului ***de rezoluție***.

(6) Dacă până la finalul perioadei de patru luni ***orice grup de membri ai*** colegiului de rezoluție ***care reprezintă majoritatea simplă a membrilor acestui colegiu,*** în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, o chestiune având legătură cu planul de rezoluție, autoritatea de rezoluție a CPC-ului așteaptă eventuala decizie pe care ESMA o poate adopta în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din regulamentul menționat și să se pronunțe în conformitate cu decizia ESMA.

Perioada de patru luni este considerată a fi faza de conciliere în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 1095/2010. ESMA ia o decizie în termen de o lună de la data la care chestiunea în cauză i-a fost adusă la cunoștință. Chestiunea nu poate fi adusă în atenția ESMA după expirarea perioadei de patru luni sau după ce s-a ajuns la o decizie comună. Dacă ESMA nu adoptă o decizie în termen de o lună, se aplică decizia autorității de rezoluție.

(7) Dacă se adoptă o decizie comună în conformitate cu alineatul (1) și dacă o autoritate de rezoluție consideră, în temeiul alineatului (6), că obiectul dezacordului afectează responsabilitățile bugetare ale statului său membru, autoritatea de rezoluție a CPC-ului inițiază o reevaluare a planului de rezoluție.

CAPITOLUL II
Posibilitățile de rezoluție

Articolul 16

Evaluarea posibilităților de rezoluție

(1) În cooperare cu colegiul de rezoluție, astfel cum se prevede la articolul 17, autoritatea de rezoluție evaluează măsura în care rezoluția unui CPC este posibilă, fără să se bazeze pe niciuna dintre următoarele ipoteze:

(a) sprijin financiar public ▌;

(b) asistență privind lichiditatea în situații de urgență din partea băncii centrale;

(c) asistență privind lichiditatea din partea băncii centrale furnizată cu garanții, scadențe sau dobânzi non-standard.

(2) Se consideră că rezoluția unui CPC este posibilă dacă autoritatea de rezoluție apreciază că este fezabilă și credibilă fie lichidarea ei prin procedura obișnuită de insolvență, fie rezoluția ei prin utilizarea instrumentelor de rezoluție și prin exercitarea competențelor de rezoluție, asigurând în același timp continuitatea funcțiilor critice ale CPC-ului și evitând ***orice utilizare a fondurilor publice*** și cât mai mult posibil efectele negative semnificative asupra sistemului financiar.

Efectele negative menționate la primul paragraf includ instabilitatea financiară pe scară largă sau evenimentele care afectează întregul sistem din orice stat membru.

Autoritatea de rezoluție notifică ESMA în timp util atunci când consideră că rezoluția unui CPC nu este posibilă.

(3) La cererea autorității de rezoluție, un CPC trebuie să demonstreze că:

(a) nu există obstacole în calea reducerii valorii instrumentelor de proprietate ca urmare a exercitării competențelor de rezoluție, indiferent dacă dispozițiile contractuale în vigoare sau alte măsuri din planul de redresare al CPC-ului au fost sau nu epuizate integral;

(b) contractele CPC-ului cu membrii compensatori sau cu părți terțe nu permit acestor membri compensatori sau părți terțe să conteste cu succes exercitarea competențelor de rezoluție de către o autoritate de rezoluție sau să evite în alt mod să fie supuse acestor competențe.

(4) Pentru a evalua posibilitățile de rezoluție menționate la alineatul (1), autoritatea de rezoluție examinează, după caz, elementele menționate în secțiunea C din anexă.

(4a) ESMA adoptă orientări pentru a promova convergența practicilor de supraveghere și de rezoluție în ceea ce privește aplicarea secțiunii C din Anexă până la ... [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].

(5) Autoritatea de rezoluție***, în cooperare cu colegiul de rezoluție,*** efectuează evaluarea posibilităților de rezoluție concomitent cu elaborarea și actualizarea planului de rezoluție în conformitate cu articolul 13.

Articolul 17

Abordarea sau înlăturarea obstacolelor din calea posibilităților de rezoluție

(1) Dacă, în urma evaluării prevăzute la articolul 16 ***și după consultarea colegiului de rezoluție***, autoritatea de rezoluție concluzionează că există obstacole semnificative în calea posibilităților de rezoluție a unui CPC, autoritatea de rezoluție, în cooperarea cu autoritatea competentă, pregătește și prezintă un raport CPC-ului și colegiului de rezoluție.

Raportul menționat la primul paragraf analizează obstacolele ▌ din calea utilizării eficace a instrumentelor de rezoluție și a exercitării competențelor de rezoluție în raport cu CPC-ul, evaluează impactul acestora asupra modelului de afaceri al CPC-ului și recomandă măsuri specifice pentru a îndepărta aceste obstacole***, în măsura posibilului***.

(2) Cerința aplicabilă colegiilor de rezoluție de a ajunge la o decizie comună cu privire la planurile de rezoluție, prevăzută la articolul 15, este suspendată ca urmare a prezentării raportului menționat la alineatul (1) până când măsurile de îndepărtare a obstacolelor semnificative din calea posibilităților de rezoluție au fost acceptate de autoritatea de rezoluție, în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol, sau până când au fost luate măsuri alternative, în conformitate cu alineatul (4) din prezentul articol.

(3) În termen de patru luni de la data primirii raportului prezentat în conformitate cu alineatul (1), CPC-ul propune autorității de rezoluție posibile măsuri vizând abordarea sau înlăturarea obstacolelor semnificative identificate în raport. Autoritatea de rezoluție comunică colegiului de rezoluție măsurile propuse de CPC. Autoritatea de rezoluție și colegiul de rezoluție evaluează, în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) litera (b), dacă aceste măsuri abordează sau elimină în mod eficace obstacolele respective.

(4) Dacă autoritatea de rezoluție***, ținând seama de avizul colegiului de rezoluție,*** concluzionează că măsurile propuse de un CPC în conformitate cu alineatul (3) nu ar reduce sau nu ar elimina în mod eficace obstacolele identificate în raport, autoritatea de rezoluție identifică măsuri alternative, pe care le comunică colegiului de rezoluție pentru adoptarea unei decizii comune în conformitate cu articolul 18.

Măsurile alternative menționate la primul paragraf țin seama de următoarele elemente:

(a) amenințarea la adresa stabilității financiare reprezentată de respectivele obstacole în calea posibilităților de rezoluție a unui CPC;

(b) efectul măsurilor alternative asupra CPC-ului în cauză, asupra membrilor săi compensatori și a clienților acestora, asupra IPF-urilor afiliate și asupra pieței interne;

(ba) efectele asupra prestării de servicii de compensare integrate pentru diferite produse și asupra stabilirii marjelor de portofoliu pentru toate clasele de active.

În sensul literei (b) din cel de al doilea paragraf, autoritatea de rezoluție consultă autoritatea competentă***, colegiul de supraveghere*** și colegiul de rezoluție, precum și, dacă este cazul, ***CERS***.

(5) Autoritatea de rezoluție notifică în scris CPC-ului, în conformitate cu articolul 18, fie direct, fie indirect – prin intermediul autorității competente, măsurile alternative care trebuie adoptate pentru a atinge obiectivul de eliminare a obstacolelor din calea posibilităților de rezoluție. Autoritatea de rezoluție prezintă o justificare din care să reiasă de ce măsurile propuse de CPC nu ar reuși să îndepărteze obstacolele din calea posibilităților de rezoluție și cum și-ar dovedi eficacitatea în acest sens măsurile alternative.

(6) CPC-ul propune, în termen de o lună, un plan ***cu privire la modul în care intenționează să pună în aplicare*** măsurile alternative ***în perioada de timp stabilită de către autoritatea de rezoluție***.

(7) ***Numai*** în sensul alineatului (4), autoritatea de rezoluție poate***, în coordonare cu autoritatea competentă***:

(a) să impună CPC-ului revizuirea sau încheierea unor acorduri de servicii, fie în interiorul grupului, fie cu părți terțe, pentru asigurarea funcțiilor critice;

(b) să impună CPC-ului reducerea limitei maxime aplicate expunerilor sale negarantate, individuale și agregate;

(c) să impună CPC-ului obligația de a modifica modul în care colectează și deține marjele în temeiul articolului 41 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

(d) să impună CPC-ului obligația de a modifica compoziția și numărul fondurilor sale de garantare menționate la articolul 42 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

(e) să impună CPC-ului cerințe suplimentare de informare punctuală sau periodică;

(f) să îi impună CPC-ului ***să renunțe*** la anumite active;

(g) să impună CPC-ului limitarea sau încetarea anumitor activități aflate în curs de desfășurare sau propuse;

(h) să impună CPC-ului modificarea planului său de redresare***, a normele de funcționare și a altor dispoziții contractuale***;

(i) să limiteze sau să împiedice crearea de noi linii de activitate economică, dezvoltarea celor existente, prestarea de servicii noi sau prestarea serviciilor existente;

(j) să impună modificarea structurilor juridice sau operaționale ale CPC-ului sau ale oricărei entități din grup aflate direct sau indirect sub controlul acestuia, pentru a garanta posibilitatea separării, din punct de vedere juridic și operațional, a funcțiilor critice de alte funcții prin aplicarea instrumentelor de rezoluție;

(k) să impună CPC-ului să înființeze o societate financiară holding-mamă într-un stat membru sau o societate financiară holding-mamă la nivelul Uniunii Europene;

(l) să impună CPC-ului ▌să emită pasive care pot face obiectul reducerii valorii contabile sau al conversiei sau să aloce alte resurse pentru a spori capacitatea de absorbție a pierderilor, de recapitalizare și de reconstituire a resurselor prefinanțate;

(m) să impună CPC-ului ▌să ia alte măsuri care să permită absorbția pierderilor, recapitalizarea CPC-ului sau reconstituirea resurselor prefinanțate. ***Printre acțiunile posibile se pot număra în special*** încercarea de a renegocia fiecare pasiv emis ***de CPC*** sau de a revizui clauzele contractuale, pentru a se asigura că orice decizie a autorității de rezoluție vizând reducerea valorii contabile, conversia sau restructurarea pasivului respectiv s-ar aplica în temeiul legislației din jurisdicția care reglementează acel pasiv sau instrument;

(n) ▌

(na) să restrângă sau să suspende legăturile de interoperabilitate ale CPC-ului, dacă o asemenea restrângere sau suspendare este necesară pentru a preveni efectele negative pe care utilizarea instrumentelor de rezoluție și

exercitarea competențelor de rezoluție le-ar putea avea asupra CPC-urilor interoperabile.

Articolul 18

Procedura de coordonare pentru a aborda sau a înlătura obstacolele din calea posibilităților de rezoluție

(1) Colegiul de rezoluție trebuie să ajungă la o decizie comună cu privire la:

(a) identificarea obstacolelor semnificative din calea posibilităților de rezoluție, în conformitate cu articolul 16 alineatul (1);

(b) evaluarea măsurilor propuse de CPC în conformitate cu articolul 17 alineatul (3), după caz;

(c) măsurile alternative prevăzute la articolul 17 alineatul (4).

(2) Decizia comună privind identificarea obstacolelor semnificative din calea posibilităților de rezoluție menționate la alineatul (1) litera (a) se adoptă în termen de patru luni de la data prezentării către colegiul de rezoluție a raportului menționat la articolul 17 alineatul (1).

Decizia comună menționată la alineatul (1) literele (b) și (c) se adoptă în termen de patru luni de la data prezentării măsurilor propuse de CPC pentru înlăturarea obstacolelor din calea posibilităților de rezoluție.

Deciziile comune menționate la alineatul (1) sunt motivate și notificate în scris de către autoritatea de rezoluție CPC-ului și, dacă este cazul, întreprinderii-mamă a acestuia.

La solicitarea autorității de rezoluție, ESMA poate să acorde asistență colegiului de rezoluție în vederea ajungerii la o decizie comună în conformitate cu articolul 31 litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(3) Dacă, în termen de patru luni de la data transmiterii raportului prevăzut la articolul 17 alineatul (1), colegiul ***de rezoluție*** nu a reușit să ajungă la o decizie comună, autoritatea de rezoluție adoptă ea însăși o decizie cu privire la măsurile corespunzătoare care trebuie adoptate în conformitate cu articolul 17 alineatul (5).

Autoritatea de rezoluție adoptă decizia ținând seama de punctele de vedere exprimate de ceilalți membri ai colegiului ***de rezoluție*** în cursul perioadei de patru luni.

Autoritatea de rezoluție notifică în scris decizia respectivă CPC-ului, întreprinderii-mamă a acestuia, dacă este cazul, și celorlalți membri ai colegiului ***de rezoluție***.

(4) Dacă până la finalul perioadei de patru luni ***orice grup de membri ai*** colegiului de ***supraveghere reprezentând majoritatea simplă a membrilor acestui colegiu*** aduce în atenția ESMA, în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, o chestiune menționată la articolul 17 alineatul (7) litera (j), (k) sau (n), autoritatea de rezoluție a CPC-ului își amână decizia și așteaptă decizia pe care ESMA o poate adopta în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din regulamentul menționat. În acest caz, decizia adoptată de autoritatea de rezoluție este conformă cu decizia adoptată de ESMA.

Perioada de patru luni este considerată a fi faza de conciliere în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 1095/2010. ESMA ia o decizie în termen de o lună de la data la care chestiunea în cauză i-a fost adusă la cunoștință. Chestiunea nu poate fi adusă în atenția ESMA după expirarea perioadei de patru luni sau după ce s-a ajuns la o decizie comună. Dacă ESMA nu adoptă o decizie în termen de o lună, se aplică decizia autorității de rezoluție.

TITLUL IV

INTERVENȚIE TIMPURIE

Articolul 19

Măsuri de intervenție timpurie

(1) În cazul în care un CPC încalcă sau este probabil să încalce cerințele prudențiale ale Regulamentului (UE) nr. 648/2012 ***sau reprezintă un risc pentru stabilitatea financiară a sistemului financiar global, a sistemului financiar al Uniunii sau a unei părți a acestuia*** sau dacă autoritatea competentă a stabilit că există elemente care indică ***alte evoluții*** care ar putea afecta operațiunile CPC-ului, în special capacitatea sa de a oferi servicii de compensare, autoritatea competentă poate:

(a) să impună CPC-ului obligația de a actualiza planul de redresare în conformitate cu articolul ***9***, dacă circumstanțele care au impus intervenția timpurie diferă de ipotezele pe care s-a bazat planul de redresare inițial;

(b) să impună CPC-ului obligația de a pune în aplicare într-un termen dat una sau mai multe dintre dispozițiile sau măsurile stabilite în planul de redresare. În cazul în care planul este actualizat în conformitate cu litera (a), respectivele dispoziții și măsuri includ și eventualele actualizări ale acestora;

(c) să impună CPC-ului obligația de a identifica cauzele încălcării sau a încălcării probabile menționate la alineatul (1) și de a elabora un program de acțiune, care să includă măsuri și termene adecvate;

(d) să impună CPC-ului obligația de a convoca o adunare a acționarilor sau, dacă CPC-ul nu respectă această cerință, să convoace ea însăși adunarea respectivă. În ambele cazuri, autoritatea competentă stabilește ordinea de zi, inclusiv deciziile pe care acționarii trebuie să le analizeze în vederea adoptării;

(e) să impună destituirea sau înlocuirea unuia sau a mai multor membri ai consiliului de administrație sau ai conducerii superioare, dacă se constată că una dintre aceste persoane este necorespunzătoare pentru exercitarea atribuțiilor sale în sensul articolului 27 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

(f) să impună modificarea strategiei de afaceri a CPC-ului;

(g) să impună efectuarea de modificări în structurile juridice sau operaționale ale CPC-ului;

(h) să furnizeze autorității de rezoluție toate informațiile necesare pentru actualizarea planului de rezoluție al CPC-ului în vederea pregătirii pentru eventuala rezoluție a CPC-ului și a pregătirii evaluării activelor și pasivelor în conformitate cu articolul 24, inclusiv eventualele informații solicitate prin intermediul inspecțiilor la fața locului;

(i) să impună, dacă este necesar și în conformitate cu alineatul (4), punerea în aplicare a măsurilor de redresare a CPC-ului;

(j) să impună CPC-ului obligația de a se abține de la punerea în aplicare a anumitor măsuri de redresare dacă autoritatea competentă a stabilit că punerea în aplicare a acestor măsuri poate avea un efect negativ asupra stabilității financiare ***sau poate prejudicia în mod nejustificat interesele clienților***;

(k) să impună CPC-ului reconstituirea resurselor sale financiare în timp util;

(ka) în mod excepțional și doar o singură dată, să le permită clienților membrilor compensatori să participe direct la licitații, prin derogare de la cerințele prudențiale prevăzute în Titlul IV capitolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 altele decât cerințele de marjă prevăzute la articolul 41 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 pentru acești clienți. Membrii compensatori ai clienților își informează clienții pe larg despre licitație și facilitează procesul de participare la licitație pentru clienți. Plățile de marjă impuse clienților au loc prin intermediul unui membru compensator care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată.

(kb) să restricționeze sau să interzică orice remunerare a capitalurilor proprii și a instrumentelor tratate drept capitaluri proprii în cea mai mare măsură posibilă, fără a declanșa direct o situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată, inclusiv plăți de dividende și răscumpărări de acțiuni de către CPC, și poate să restricționeze, să interzică sau să înghețe orice plată de remunerații variabile în temeiul Directivei 2013/36/UE și al orientărilor ABE EBA/GL/2015/22, de beneficii discreționare de tipul pensiilor sau de indemnizații acordate cadrelor de conducere la încheierea contractului.

(2) Autoritatea competentă stabilește un termen adecvat pentru fiecare dintre aceste măsuri și evaluează eficacitatea măsurilor odată ce acestea au fost adoptate.

(2a) Normele legislației naționale în materie de insolvență referitoare la nulitatea sau inopozabilitatea actelor juridice prejudiciabile creditorilor nu se aplică măsurilor de intervenție rapidă luate de autoritatea competentă în temeiul prezentului regulament.

(3) Autoritatea competentă poate aplica măsurile de la alineatul (1) literele (a)-(k) numai după ce a analizat impactul acestora în alte state membre în care CPC-ul își

desfășoară activitatea sau prestează servicii, în special în cazurile în care operațiunile CPC-ului sunt esențiale sau importante pentru piețele financiare locale, inclusiv în locurile în care sunt stabiliți membrii compensatori, locurile de tranzacționare și IPF-urile afiliate.

(4) Autoritatea competentă poate aplica măsura menționata la alineatul (1) litera (i) numai dacă măsura respectivă este în interesul public și este necesară pentru a atinge unul dintre obiectivele următoare:

(a) menținerea stabilității financiare a Uniunii;

(b) menținerea continuității ***funcțiilor critice*** ale CPC-ului ***pe o bază transparentă și nediscriminatorie***;

(c) menținerea și consolidarea rezilienței financiare a CPC-ului.

Autoritatea competentă nu aplică măsura prevăzută la alineatul (1) litera (i) în cazul măsurilor care implică transferul de proprietate, drepturi sau pasive ale unui alt CPC.

(5) În cazul în care un CPC a inițiat utilizarea în ordine a resurselor în situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată, în conformitate cu articolul 45 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, acesta informează autoritatea competentă ***și autoritatea de rezoluție*** fără întârzieri nejustificate și explică dacă evenimentul respectiv reflectă deficiențe sau probleme ale sale.

(6) În cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1), autoritatea competentă transmite notificări ESMA și autorității de rezoluție și se consultă cu colegiul ***de supraveghere***.

După transmiterea acestor notificări și după consultarea colegiului ***de supraveghere***, autoritatea competentă decide dacă să aplice vreuna dintre măsurile prevăzute la alineatul (1). Autoritatea competentă notifică colegiului ***de supraveghere***, autorității de rezoluție și ESMA decizia privind măsurile care urmează să fie adoptate.

(7) După efectuarea notificării prevăzute la alineatul (6) primul paragraf, autoritatea de rezoluție poate impune CPC-ului să contacteze cumpărători potențiali pentru a-și pregăti rezoluția, cu respectarea condițiilor prevăzute la articolul 41 și a dispozițiilor

privind confidențialitatea prevăzute la articolul 71***, precum și a cadrului privind sondarea pieței, prevăzut la articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. 596/2014 și în legislația aplicabilă delegată și de punere în aplicare***.

Articolul 20

Demiterea conducerii superioare și a consiliului de administrație

În cazul în care situația financiară a CPC-ului înregistrează o deteriorare semnificativă sau CPC-ul încalcă cerințele legale care îi sunt aplicabile, inclusiv normele sale de funcționare, iar alte măsuri adoptate în conformitate cu articolul 19 nu sunt suficiente pentru a schimba cursul acestei situații, autoritățile competente pot impune demiterea totală sau parțială a conducerii superioare sau a consiliului de administrație al CPC-ului.

Numirea noii conduceri superioare sau a noului consiliu de administrație se efectuează în conformitate cu articolul 27 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și face obiectul aprobării sau al acordului din partea autorității competente.

TITLUL IVA

RECUPERAREA PIERDERILOR

Articolul 20a

Emiterea de instrumente de proprietate asupra profiturilor viitoare pentru membrii compensatori și clienții care au suferit pierderi

(1) În cazul în care un CPC aflat în redresare cauzată de un eveniment care nu presupune nerespectarea obligațiilor de plată a aplicat acordurile și măsurile de reducere a valorii oricăror câștiguri datorate de CPC membrilor compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată și clienților acestora, prevăzute în planurile de redresare, în conformitate cu articolul 9 alineatul (7b) punctele (l), (ii) și (b), care nu se limitează la ordinea utilizării resurselor prevăzută la articolul 45 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, la membrii compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată și la clienților acestora și, ca urmare a acestui lucru, nu a intrat în rezoluție, autoritatea competentă a CPC-ului poate, de îndată ce portofoliul corelat este restabilit, să solicite CPC-ului să despăgubească participanții pentru pierderile lor prin intermediul unor plăți în numerar, sau, atunci când este cazul, să impună CPC-

ului să emită instrumente de proprietate asupra profiturilor viitoare ale CPC-ului.

Valoarea instrumentelor de proprietate asupra profiturilor viitoare ale CPC-ului emise pentru fiecare membru compensator afectat care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată, care trebuie să se transmită clienților într-o formă corespunzătoare, este proporțională cu pierderea sa și se bazează pe o evaluare efectuată în conformitate cu articolul 24 alineatul (3). Aceste instrumente de proprietate conferă posesorului dreptul de a primi plăți din partea CPC-ului pe bază anuală, până când pierderea a fost recuperată în totalitate, pe o perioadă adecvată maximă de la data emiterii. Un procent adecvat maxim din profiturile anuale ale CPC-ului sunt utilizate pentru plățile legate de respectivele instrumente de proprietate.

(2) Prezentul articol nu diminuează responsabilitatea membrilor compensatori de a accepta pierderi care depășesc ordinea utilizării resurselor în situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată.

(3) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica ordinea în care trebuie să fie plătită recompensa, numărul maxim adecvat de ani și procentul maxim corespunzător al profiturilor anuale ale CPC menționate la al doilea paragraf de la alineatul (1).

ESMA înaintează aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare Comisiei până la data de [XXX de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].

Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

TITLUL V

REZOLUȚIA

CAPITOLUL I
Obiective, condiții și principii generale

Articolul 21

Obiectivele rezoluției

(1) Atunci când utilizează instrumentele de rezoluție și exercită competențele de rezoluție, autoritatea de rezoluție ține seama de toate obiectivele rezoluției expuse mai jos și asigură echilibrul între acestea în funcție de natura și de circumstanțele fiecărui caz în parte:

(a) asigurarea continuității funcțiilor critice ale CPC-ului, în special:

(i) decontarea la timp a obligațiilor CPC-ului față de membrii săi compensatori și clienții lor;

(ii) accesul continuu al membrilor compensatori la titlurile de valoare sau conturile de numerar furnizate de CPC și la titlurile de valoare sau garanțiile în numerar deținute de CPC în numele acestor membri compensatori;

(b) asigurarea continuității legăturilor cu alte IPF-uri care, dacă ar fi perturbate, ar avea un impact negativ semnificativ asupra stabilității sau a finalizării la timp a funcțiilor de plată, compensare, decontare și ***păstrare a evidenței***;

(c) evitarea efectelor negative semnificative asupra sistemului financiar, în special prin prevenirea contagiunii dificultăților financiare ***către membrii compensatori ai CPC-ului, clienții acestora sau alte IPF-uri și prin menținerea încrederii pieței și a publicului***;

(d) protejarea fondurilor publice prin reducerea la minimum a dependenței de sprijinul financiar public ***și a pierderilor potențiale pentru contribuabili***;

(e) reducerea la minimum a costului rezoluției pentru toate părțile interesate

afectate și evitarea deteriorării valorii CPC-ului***, cu excepția cazului în care o astfel de deteriorare este necesară pentru atingerea obiectivelor rezoluției***.

(2) Consiliul de administrație și conducerea superioară a CPC-ului aflat în rezoluție oferă autorității de rezoluție întreaga asistență necesară pentru atingerea obiectivelor rezoluției.

Articolul 22

Condiții de declanșare a procedurii de rezoluție

(1) Autoritatea de rezoluție adoptă măsuri de rezoluție în legătură cu un CPC dacă sunt îndeplinite toate condițiile de mai jos:

(a) CPC-ul este în curs de a intra în dificultate majoră sau este susceptibil de a intra în dificultate majoră, acest fapt fiind stabilit de una dintre următoarele entități:

(i) autoritatea competentă, după consultarea autorității de rezoluție;

(ii) autoritatea de rezoluție, după consultarea autorității competente, în cazul în care autoritatea de rezoluție are instrumentele necesare pentru a ajunge la această concluzie;

(b) ținând seama de toate circumstanțele relevante, nu există nicio perspectivă rezonabilă ca o măsură alternativă din sectorul privat sau o măsură de supraveghere, inclusiv măsurile de intervenție timpurie adoptate, să prevină intrarea în dificultate majoră a CPC-ului într-un interval de timp rezonabil; ***și***

(c) o măsură de rezoluție este necesară în interesul public în vederea atingerii obiectivelor rezoluției ***dacă se aplică mecanismele contractuale ale CPC-ului de alocare a pierderilor sau dacă astfel de mecanisme nu sunt cuprinzătoare și*** lichidarea CPC-ului conform procedurii obișnuite de insolvență nu ar conduce la atingerea acestor obiective în aceeași măsură.

În sensul literei (a) punctul (ii), autoritatea competentă furnizează ***autorității de rezoluție***, fără întârziere ***și din proprie inițiativă***, orice informații ***care pot indica faptul că CPC-ul este în curs de a intra în dificultate majoră sau este susceptibil de***

a intra în dificultate majoră. ***De asemenea,*** autoritatea competentă furnizează ***la cerere orice alte informații necesare autorității*** de rezoluție pentru a-și efectua evaluarea.

(2) În sensul alineatului (1) litera (a), se consideră că un CPC este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate dacă este îndeplinită cel puțin una dintre condițiile următoare:

(a) CPC-ul își încalcă sau este probabil să își încalce cerințele de autorizare într-un mod care ar justifica retragerea autorizației acestuia în conformitate cu articolul 20 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

(b) CPC-ul este incapabil sau este probabil să fie incapabil să asigure una din funcțiile sale critice;

(c) CPC-ul este incapabil sau este probabil să fie incapabil să își restabilească viabilitatea prin punerea în aplicare a măsurilor de redresare;

(d) CPC-ul este incapabil sau este probabil să fie incapabil să își achite datoriile sau alte pasive la scadență;

(e) CPC-ul necesită sprijin financiar public ▌.

În sensul literei (e), ***o măsură nu este considerată a fi sprijin*** financiar public ***atunci când sunt îndeplinite*** toate condițiile următoare:

(i) reprezintă garanții de stat în sprijinul facilităților de lichiditate oferite de o bancă centrală în conformitate cu condițiile băncii centrale sau o garanție de stat pentru pasive nou-emise;

(ia) niciuna dintre circumstanțele menționate la literele (a), (b), (c) sau (d) de la prezentul alineat nu este prezentă în momentul în care se acordă sprijinul financiar public;

(ib) garanțiile de stat menționate la punctul (i) sunt necesare pentru a remedia o perturbare gravă a economiei unui stat membru și pentru a

menține stabilitatea financiară;

(ii) garanțiile de stat menționate la punctul (i) ***se limitează la CPC-urile solvabile,*** sunt condiționate de o aprobare finală în conformitate cu cadrul Uniunii privind ajutoarele de stat, au un caracter preventiv și temporar, sunt proporționale cu obiectivul de a remedia consecințele perturbărilor grave ***menționate la punctul ib)*** și nu sunt utilizate pentru a compensa pierderi pe care CPC-ul le-a înregistrat sau este susceptibil de a le înregistra în viitor;

▌

(3) Autoritatea de rezoluție poate, de asemenea, să adopte măsuri de rezoluție în cazul în care consideră că CPC-ul aplică sau intenționează să aplice măsuri de redresare care ar putea împiedica intrarea în dificultate majoră a CPC-ului, dar care au efecte negative semnificative asupra sistemului financiar.

(3a) Decizia adoptată de către o autoritate de rezoluție care consideră că un CPC este în curs de a intra în dificultate majoră sau este susceptibil de a intra în dificultate majoră poate fi contestată doar în temeiul faptului că această decizie a fost arbitrară și nejustificată în momentul adoptării sale, având în vedere informațiile ușor accesibile de atunci.

(4) ESMA adoptă ghiduri pentru a promova convergența practicilor de supraveghere și de rezoluție în ceea ce privește aplicarea circumstanțelor în care se consideră că un CPC este în curs de a intra în dificultate majoră sau este susceptibil de a intra în dificultate majoră până la *[OP: a se introduce data – 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament]****, ținând seama, dacă și când este necesar, de natura și mărimile diferite ale CPC-urilor stabilite în Uniune***.

La adoptarea acestor ghiduri, ESMA ține seama de ghidurile emise în conformitate cu articolul 32 alineatul (6) din Directiva 2014/59/UE.

Articolul 23

Principii generale referitoare la rezoluție

Autoritatea de rezoluție adoptă toate măsurile adecvate pentru a utiliza instrumentele de rezoluție menționate la articolul 27 și pentru a exercita competențele de rezoluție menționate la articolul 48 în conformitate cu următoarele principii:

(a) toate obligațiile contractuale și alte dispoziții din planul de redresare al CPC-ului sunt executate ▌, în măsura în care acestea nu au fost epuizate înainte de declanșarea procedurii de rezoluție, cu excepția cazului în care autoritatea de rezoluție stabilește***, în circumstanțe extreme,*** că utilizarea instrumentelor de rezoluție sau exercitarea competențelor de rezoluție este mai adecvată pentru atingerea obiectivelor rezoluției în timp util

(b) acționarii CPC-ului aflat în rezoluție suportă primele pierderi ulterioare punerii în aplicare a tuturor obligațiilor și dispozițiilor menționate la litera (a), în conformitate cu dispozițiile de la această literă;

(c) creditorii CPC-ului aflat în rezoluție sunt următorii care suportă pierderi după acționari, în conformitate cu ordinea priorității creanțelor acestora din cadrul procedurii obișnuite de insolvență, cu excepția cazului în care în prezentul regulament se prevede altfel în mod expres;

(d) creditorii CPC-ului care se încadrează în aceeași clasă sunt tratați în mod egal;

(e) niciunul dintre ***acționarii,*** creditorii ***și membrii compensatori ai*** CPC-ului ***sau clienții acestora*** nu suportă pierderi mai mari decât cele pe care le-ar fi suportat ***în conformitate cu articolul 60***;

▌

(f) consiliul de administrație și conducerea superioară ale CPC-ului aflat în rezoluție sunt înlocuite, cu excepția cazurilor în care autoritatea de rezoluție consideră că păstrarea integrală sau parțială a consiliului de administrație sau a conducerii superioare este necesară pentru atingerea obiectivelor rezoluției;

(g) autoritățile de rezoluție informează reprezentanții angajaților și se consultă cu aceștia în conformitate cu legislația și practicile lor naționale;

(h) în cazul în care un CPC face parte dintr-un grup, autoritățile de rezoluție țin cont de impactul asupra altor entități din grup și asupra grupului în ansamblu.

CAPITOLUL II

Evaluare

Articolul 24

Obiectivele evaluării

(1) Autoritățile de rezoluție se asigură că orice măsură de rezoluție este adoptată pe baza unei evaluări care să asigure o estimare echitabilă, prudentă și realistă a activelor, pasivelor, drepturilor și obligațiilor CPC-ului.

(2) Înainte ca autoritatea de rezoluție să declanșeze procedura de rezoluție în cazul unui CPC, aceasta se asigură că se efectuează o primă evaluare pentru a stabili dacă sunt îndeplinite condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție prevăzute la articolul 22 alineatul (1).

(3) După ce autoritatea de rezoluție a hotărât să declanșeze procedura de rezoluție în cazul unui CPC, aceasta se asigură că se efectuează o a doua evaluare, având drept scop:

(a) să fundamenteze decizia privind măsurile de rezoluție adecvate care trebuie adoptate;

(b) să se asigure că eventualele pierderi înregistrate la nivelul activelor și al drepturilor CPC-ului sunt pe deplin recunoscute la momentul utilizării instrumentelor de rezoluție;

(c) să fundamenteze decizia privind amploarea anulării sau a diluării instrumentelor de proprietate și decizia privind valoarea și numărul de instrumente de proprietate emise sau transferate ca urmare a exercitării competențelor de rezoluție;

(d) să fundamenteze decizia privind amploarea reducerii valorii contabile sau a conversiei pasivelor negarantate, inclusiv a instrumentelor de datorie;

(e) în cazul în care se utilizează instrumente de alocare a pierderilor și a pozițiilor, să fundamenteze decizia privind amploarea pierderilor care urmează să fie aplicate creanțelor creditorilor afectați, obligațiilor neachitate sau pozițiilor

având legătură cu CPC-ul ***și privind amploarea și necesitatea unui apel la fonduri bănești impus de o autoritate de rezoluție***;

(f) în cazul în care se utilizează instrumentul CPC-punte, să fundamenteze decizia privind activele, pasivele, drepturile și obligațiile sau instrumentele de proprietate care pot fi transferate către CPC-ul-punte, precum și decizia privind valoarea oricărei contraprestații care poate fi plătită CPC-ului aflat în rezoluție sau, dacă este cazul, deținătorilor instrumentelor de proprietate;

(g) în cazul în care se utilizează instrumentul de vânzare a activității, să fundamenteze decizia privind activele, pasivele, drepturile și obligațiile sau privind instrumentele de proprietate care pot fi transferate cumpărătorului terț și să fundamenteze interpretarea pe care autoritatea de rezoluție o dă condițiilor comerciale în sensul articolului 40;

(ga) prețul de reziliere a contractelor de către autoritatea de rezoluție se bazează, în măsura în care este posibil, pe un preț de piață echitabil, stabilit pe baza normelor și acordurilor CPC, și este înlocuit cu o altă metodă de stabilire a prețurilor numai în cazul în care acest lucru este considerat esențial de către autoritatea de rezoluție.

În sensul literei (d), evaluarea ține seama de pierderile care ar fi absorbite prin executarea obligațiilor neachitate ale membrilor compensatori sau ale altor părți terțe față de CPC, precum și de nivelul de conversie care urmează să fie aplicat instrumentelor de datorie.

(4) Evaluările menționate la alineatele (2) și (3) pot face obiectul unei căi de atac, în conformitate cu articolul 72, numai împreună cu decizia de a utiliza un instrument de rezoluție sau de a exercita o competență de rezoluție.

Articolul 25

Cerințele pentru evaluare

(1) Autoritatea de rezoluție se asigură că evaluările menționate la articolul 24 sunt efectuate:

(a) de o persoană independentă față de orice autoritate publică și față de CPC;

(b) de autoritatea de rezoluție, dacă aceste evaluări nu pot fi efectuate de către o persoană menționată la litera (a).

(2) Evaluările menționate la articolul 24 sunt considerate definitive dacă au fost efectuate de persoana menționată la alineatul (1) litera (a) și dacă sunt îndeplinite toate cerințele prevăzute la prezentul articol.

(3) Fără a se aduce atingere cadrului Uniunii privind ajutoarele de stat, în cazul în care acesta este aplicabil, o evaluare definitivă se bazează pe ipoteze prudente, care nu presupun sprijin financiar public ▌ potențial, asistență privind lichiditatea în situații de urgență din partea unei bănci centrale și nici asistență privind lichiditatea din partea unei bănci centrale furnizate CPC-ului cu garanții, scadențe sau dobânzi non-standard din momentul în care este adoptată măsura de rezoluție. Evaluarea ține seama, de asemenea, de potențiala recuperare a cheltuielilor rezonabile suportate de CPC-ul aflat în rezoluție în conformitate cu articolul 27 alineatul (9).

(4) O evaluare definitivă trebuie să fie completată cu următoarele informații deținute de CPC:

(a) un bilanț actualizat și un raport privind poziția financiară a CPC-ului, incluzând resursele prefinanțate rămase disponibile și angajamentele financiare neachitate;

(b) evidențele contractelor compensate menționate la articolul 29 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

(c) toate informațiile privind valorile de piață și valorile contabile ale activelor, pasivelor și pozițiilor sale, inclusiv creanțele și obligațiile neachitate datorate de sau către CPC care prezintă relevanță.

(5) O evaluare definitivă indică repartizarea creditorilor pe clase în funcție de rangurile lor de prioritate conform legislației aplicabile privind insolvența. Aceasta include și o estimare a tratamentului de care ar fi putut beneficia fiecare clasă de acționari și de creditori prin aplicarea principiului prevăzut la articolul 23 litera (e).

Estimarea menționată la primul paragraf nu aduce atingere evaluării menționate la articolul 61.

(6) Ținând seama de toate standardele tehnice de reglementare elaborate în conformitate cu articolul 36 alineatele (14) și (15) din Directiva 2014/59/UE, ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze:

(a) circumstanțele în care se consideră că o persoană este independentă atât față de autoritatea de rezoluție, cât și față de CPC, în sensul alineatului (1) din prezentul articol;

(b) metodologia utilizată pentru determinarea valorii activelor și pasivelor CPC-ului;

(c) separarea evaluărilor în temeiul articolelor 24 și 61.

ESMA prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [*OP: a se introduce data: 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament*].

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 26

Evaluare provizorie

(1) Evaluările menționate la articolul 24 care nu îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 25 alineatul (2) sunt considerate evaluări provizorii.

Evaluările provizorii includ o rezervă pentru pierderi suplimentare și o justificare adecvată a respectivei rezerve.

(2) În cazul în care o autoritate de rezoluție adoptă măsuri de rezoluție pe baza unei evaluări provizorii, aceasta se asigură că se efectuează o evaluare definitivă cât mai curând posibil.

Autoritatea de rezoluție se asigură că evaluarea definitivă menționată la primul paragraf:

(a) permite recunoașterea integrală în evidențele contabile ale CPC-ului a tuturor pierderilor înregistrate de acesta;

(b) fundamentează o decizie de a reajusta creanțele creditorilor sau de a majora valoarea contraprestațiilor plătite, în conformitate cu alineatul (3).

(3) În cazul în care estimarea valorii nete a activului CPC-ului din cadrul evaluării definitive este mai mare decât această estimare din cadrul evaluării provizorii, autoritatea de rezoluție poate:

(a) să majoreze valoarea creanțelor creditorilor afectați care au fost făcut obiectul reducerii valorii contabile sau al restructurării;

(b) să impună unui CPC-punte să efectueze o plată suplimentară de contraprestații CPC-ului aflat în rezoluție, în raport cu activele, pasivele, drepturile și obligațiile sau, după caz, deținătorilor instrumentelor de proprietate, în raport cu instrumentele de proprietate.

(4) Ținând seama de toate standardele tehnice de reglementare elaborate în conformitate cu articolul 36 alineatul (15) din Directiva 2014/59/UE, ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze, în sensul alineatului (1) de la prezentul articol, metodologia de calculare a rezervei pentru pierderi suplimentare care trebuie inclusă în evaluările provizorii.

ESMA prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [*OP: a se introduce data: 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament*].

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

CAPITOLUL III

Instrumente de rezoluție

SECȚIUNEA 1

PRINCIPII GENERALE

Articolul 27

Dispoziții generale privind instrumentele de rezoluție

(1) Autoritățile adoptă măsurile de rezoluție menționate la articolul 21 prin utilizarea oricărora dintre instrumentele de rezoluție următoare, individual sau în orice combinație:

(a) instrumentele de alocare a pierderilor și a pozițiilor;

(b) instrumentul de reducere a valorii contabile și de conversie;

(c) instrumentul de vânzare a activității;

(d) instrumentul CPC-ului-punte;

(e) orice alt instrument de rezoluție conform cu articolele 21 și 23.

(2) În cazul producerii unei crize sistemice, autoritatea de rezoluție poate furniza, de asemenea, sprijin financiar public ▌prin utilizarea instrumentelor publice de stabilizare, în conformitate cu articolele 45, 46 și 47, cu condiția aprobării prealabile și finale în temeiul cadrului Uniunii privind ajutoarele de stat ***și cu condiția elaborării unor modalități cuprinzătoare și credibile pentru recuperarea fondurilor furnizate pe parcursul unei perioade adecvate de timp***.

(3) Înainte de utilizarea instrumentelor menționate la alineatul (1), autoritatea de rezoluție aplică:

(a) drepturile existente și exigibile ale CPC-ului, inclusiv obligațiile contractuale ale membrilor compensatori de a onora apeluri la fonduri bănești, de a furniza resurse suplimentare CPC-ului sau de a prelua poziții ale membrilor compensatori care se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată, fie

printr-o licitație, fie printr-o altă metodă prevăzută în normele de funcționare ale CPC-ului;

(b) obligațiile contractuale existente și neachitate care angajează alte părți decât membrii compensatori la acordarea de sprijin financiar, indiferent de formă.

Autoritatea de rezoluție poate executa parțial obligațiile contractuale menționate la literele (a) și (b) dacă nu este posibil ca acestea să fie executate integral într-un termen rezonabil.

(4) Prin derogare de la alineatul (3), autoritatea de rezoluție are posibilitatea de a nu executa obligațiile existente și neachitate relevante, fie parțial, fie integral, pentru a evita producerea unor efecte negative semnificative asupra sistemul financiar sau a unei contagiuni pe scară largă ori în cazurile în care utilizarea instrumentelor menționate la alineatul (1) este mai adecvată pentru atingerea obiectivelor de rezoluție în timp util.

▌(6) În cazul în care utilizarea altui instrument de rezoluție decât instrumentul de reducere a valorii contabile și de conversie conduce la pierderi suportate de membrii compensatori, autoritatea de rezoluție exercită competența de reducere a valorii contabile și de conversie a instrumentelor de proprietate și a instrumentelor de datorie sau a pasivelor negarantate imediat înainte de utilizarea instrumentului de rezoluție sau concomitent cu această utilizare.

(7) În cazul în care se utilizează numai instrumentele de rezoluție menționate la alineatul (1) literele (c) și (d) și sunt transferate în conformitate cu articolele 40 și 42 numai o parte din activele, drepturile, obligațiile sau pasivele CPC-ului aflat în rezoluție, partea reziduală a CPC-ului respectiv este lichidată în conformitate cu procedura obișnuită de insolvență.

(8) Normele legislației naționale în materie de insolvență referitoare la acțiunile în anulare sau în declararea inopozabilității actelor juridice prejudiciabile creditorilor nu trebuie să se aplice transferurilor de active, drepturi, obligații sau pasive ale CPC-ului care fac obiectul utilizării unor instrumente de rezoluție sau a unor instrumente publice de stabilizare financiară.

(9) Autoritatea de rezoluție își ***recuperează, de-a lungul unei perioade adecvate de timp,*** cheltuielile rezonabile***, inclusiv o primă de risc adecvată,*** suportate în legătură cu utilizarea instrumentelor de rezoluție, cu exercitarea competențelor de rezoluție sau cu utilizarea instrumentelor publice de stabilizare financiară, în oricare dintre modalitățile următoare:

(a) de la CPC-ul aflat în rezoluție, în calitate de creditor preferențial;

(b) din contraprestațiile plătite de cumpărător, dacă s-a utilizat instrumentul de vânzare a activității;

(c) din încasările provenite din încetarea funcționării CPC-ului-punte, în calitate de creditor preferențial;

(ca) de la orice membru compensator, în măsura în care un membru compensator nu suportă pierderi mai mari decât cele pe care le-ar fi suportat dacă autoritatea de rezoluție nu ar fi luat măsuri de rezoluție în legătură cu CPC-ul respectiv, ci i s-ar fi aplicat eventualele obligații neachitate decurgând din planul de redresare al CPC-ului sau din alte mecanisme prevăzute în normele sale de funcționare sau dacă CPC-ul ar fi fost lichidat în cadrul unei proceduri obișnuite de insolvență;

(cb) din orice venituri obținute din utilizarea instrumentelor publice de stabilizare, inclusiv încasările obținute în urma vânzării instrumentelor de proprietate menționate la articolul 46 și a vânzării unui CPC care face obiectul trecerii temporare în proprietate publică, în conformitate cu articolul 47.

(9a) La stabilirea sumelor care urmează să fie recuperate în temeiul alineatului precedent, autoritatea de rezoluție ia în considerare suma cu care clienții și membrii CPC-ului ar fi trebuit să contribuie, atât în temeiul normelor și mecanismelor CPC-ului, cât și în cadrul procedurii de rezoluție, dacă autoritățile nu ar fi acordat sprijin public.

(10) Atunci când utilizează instrumentele de rezoluție, autoritățile de rezoluție asigură, pe baza unei evaluări conforme cu dispozițiile articolului 25, alocarea integrală a

pierderilor***, recorelarea portofoliului***, reconstituirea resurselor prefinanțate ale CPC-ului sau ale CPC-ului-punte și recapitalizarea CPC-ului sau a CPC-ului-punte.

Articolul 27a

Posibilitatea de a compensa participanții la CPC nu se aplică pierderilor lor angajate contractual în faza de gestionare a situației de neîndeplinire a obligațiilor de plată sau în faza de recuperare.

SECȚIUNEA 2

INSTRUMENTELE DE ALOCARE A POZIȚIILOR ȘI DE ALOCARE A PIERDERILOR

Articolul 28

Obiectivul și domeniul de aplicare al instrumentelor de alocare a pozițiilor și a pierderilor

(1) Autoritățile de rezoluție utilizează instrumentul de alocare a pozițiilor în conformitate cu articolul 29, iar instrumentele de alocare a pierderilor în conformitate cu articolele 30 și 31.

(2) Instrumentele menționate la alineatul (1) ***pot fi utilizate*** pentru toate contractele având legătură cu serviciile de compensare și garanțiile reale aferente acestor servicii furnizate CPC-ului.

(3) Autoritățile de rezoluție utilizează instrumentul de alocare a pozițiilor menționat la articolul 29 pentru a asigura din nou, dacă este cazul, corelarea portofoliului CPC-ului sau al CPC-ului-punte.

Autoritățile de rezoluție utilizează instrumentele de alocare a pierderilor menționate la articolele 30 și 31 pentru oricare din următoarele scopuri:

(a) acoperirea pierderilor CPC-ului evaluate în conformitate cu articolul 27 alineatul (10);

(b) restabilirea capacității CPC-ului de a-și onora obligațiile de plată la scadență;

(ba) facilitarea recorelării portofoliului;

(c) ***facilitarea recorelării portofoliului furnizând*** CPC-ului ***fonduri pentru a-și onora o ofertă în cadrul unei licitații care îi permite CPC-ului să aloce pozițiile membrului compensator sau să efectueze plăți pentru contracte care au încetat în temeiul articolului 29***;

(d) obținerea rezultatelor menționate la literele (a), (b) și (c) în ceea ce privește un CPC-punte;

(e) sprijinirea transferului activității CPC-ului prin intermediul instrumentului de vânzare a activității către o parte terță solvabilă.

Articolul 29

Încetarea – parțială sau integrală – a contractelor

(1) Autoritatea de rezoluție poate să pună capăt unora dintre contractele următoare sau tuturor acestor contracte:

(a) contractele membrului compensator aflat în stare de neîndeplinire a obligațiilor de plată;

(b) contractele aferente serviciului de compensare afectat sau clasei de active afectate;

(c) contractele CPC-ului aflat în rezoluție.

(1a) Atunci când utilizează competența prevăzută la alineatul (1), autoritatea de rezoluție pune capăt contractelor menționate la literele (a), (b) și (c) de la alineatul respectiv într-un mod similar, fără a face discriminări între contrapărțile la contractele respective, cu excepția obligațiilor contractuale care nu pot fi aplicate într-un interval de timp rezonabil.

(2) Autoritatea de rezoluție poate să pună capăt contractelor menționate la alineatul (1) litera (a) numai dacă transferul activelor și pozițiilor care rezultă din aceste contracte nu a avut loc, în sensul articolului 48 alineatele (5) și (6) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(3) Autoritatea de rezoluție notifică tuturor membrilor compensatori relevanți data la care încetează fiecare dintre contractele menționate la alineatul (1).

(4) Înainte de încetarea unui contract menționat la alineatul (1), autoritatea de rezoluție ia următoarele măsuri:

(a) impune CPC-ului aflat în rezoluție să evalueze fiecare contract și să actualizeze soldurile conturilor fiecărui membru compensator;

(b) determină cuantumul net care trebuie plătit de către fiecare membru compensator sau fiecărui membru compensator, ținând cont în mod corespunzător de marjele de variație datorate dar neplătite, inclusiv de marja de variație datorată ca urmare a evaluărilor contractelor menționate la litera (a);

(c) notifică fiecărui membru compensator cuantumurile nete determinate și le colectează în consecință.

După încetarea contractului, autoritatea de rezoluție informează, în timp util, autoritatea competentă cu privire la orice client desemnat drept O-SII al cărui contract a încetat.

(4a) Prețul încetării contractelor de către autoritatea de rezoluție în temeiul prezentului articol se bazează pe un preț de piață echitabil stabilit pe baza normelor și acordurilor CPC sau, în cazul în care utilizarea unei astfel de metode alternative este considerată necesară de către autoritatea de rezoluție, stabilit utilizând orice altă metodă adecvată de stabilire a prețurilor.

(5) În cazul în care un membru compensator care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată nu are capacitatea de a plăti cuantumul net determinat în conformitate cu alineatul (4), autoritatea de rezoluție poate impune CPC-ului să declanșeze intrarea în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată a membrului compensator care nu se afla într-o astfel de situație și să utilizeze marja inițială și contribuția la fondul de garantare ale acestuia în conformitate cu articolul 45 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(6) În cazul în care autoritatea de rezoluție a pus capăt unuia sau mai multor contracte de tipul celor menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c), aceasta împiedică ***temporar*** CPC-ul să compenseze contracte noi de același tip cu cele reziliate.

Autoritatea de rezoluție poate permite CPC-ului să reia compensarea acestor tipuri de

contracte numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) CPC-ul îndeplinește cerințele Regulamentului (UE) nr. 648/2012;

(b) autoritatea de rezoluție emite și publică o notificare în acest sens utilizând mijloacele menționate la articolul 70 alineatul (3).

Articolul 30

Reducerea valorii câștigurilor datorate

de CPC membrilor compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată ***și clienților acestora***

(1) Autoritatea de rezoluție poate reduce ***suma valorii*** obligațiilor de plată ale CPC-ului față de membrii compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată ***și față de clienții acestora*** dacă aceste obligații decurg din câștiguri datorate în conformitate cu procedurile CPC-ului pentru plata marjei de variație sau dintr-o plată ***echivalentă*** din punct de vedere economic. ***Membrii compensatori își informează clienții fără întârziere cu privire la utilizarea instrumentului de rezoluție și la modul în care această utilizare îi afectează.***

(2) Autoritatea de rezoluție calculează orice reducere a obligațiilor de plată menționată la alineatul (1) utilizând un mecanism de alocare echitabil determinat în evaluarea efectuată în conformitate cu articolul 24 alineatul (3) și comunicat membrilor compensatori de îndată ce este utilizat instrumentul de rezoluție. Câștigurile nete totale care urmează să fie reduse pentru fiecare membru compensator sunt proporționale cu cuantumurile datorate de CPC.

(3) Reducerea valorii câștigurilor datorate produce efecte și este obligatorie pentru CPC și pentru membrii compensatori afectați imediat, din momentul în care autoritatea de rezoluție ia măsurile de rezoluție.

(3a) Orice utilizare a competențelor menționate la prezentul articol care afectează pozițiile unui client desemnat drept O-SII se notifică autorității competente a clientului respectiv în timp util. (4) Un membru compensator care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată nu are dreptul la nicio creanță, decurgând din reducerea obligațiilor de plată menționată la alineatul (1), în

procedurile ulterioare împotriva CPC-ului sau împotriva entității care îi succede acestuia.

▌

(5) În cazul în care o autoritate de rezoluție reduce numai parțial valoarea câștigurilor datorate, valoarea reziduală de plată continuă să fie datorată membrului compensator care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată.

(5a) CPC-ul include în normele sale de funcționare o trimitere la competența de a reduce obligațiile de plată menționate la alineatul (1), în plus față de orice mecanisme similare prevăzute de aceste norme de funcționare pentru stadiul de recuperare. CPC-ul se asigură că se stabilesc mecanisme contractuale pentru a-i permite autorității de rezoluție să își exercite competențele în temeiul prezentului articol.

Articolul 31

Apeluri la fonduri bănești impuse de o autoritate de rezoluție

(1) Autoritatea de rezoluție poate impune membrilor compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată să transfere CPC-ului ***contribuții*** în numerar***. Cuantumul acestor contribuții în numerar este stabilit de către autoritatea de rezoluție în așa fel încât să se îndeplinească cât mai bine obiectivele rezoluției menționate la articolul 21 alineatul (1).***

În cazul în care CPC-ul utilizează mai multe fonduri de garantare, cuantumul contribuției în numerar menționată la primul paragraf se referă la contribuția membrului compensator la fondul de garantare sau la fondurile de garantare aferente serviciului de compensare afectat sau clasei de active afectate.

Autoritatea de rezoluție poate exercita apeluri la fonduri bănești indiferent dacă au fost sau nu epuizate toate obligațiile contractuale care impun contribuții în numerar din partea membrilor compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată.

Autoritatea de rezoluție determină cuantumul contribuției în numerar a fiecărui

membru compensator care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată proporțional cu contribuția membrului compensator la fondul de garantare.

(2) Dacă un membru compensator care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată nu plătește cuantumul impus, autoritatea de rezoluție poate impune CPC-ului să declanșeze intrarea în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată a membrului compensator respectiv și să utilizeze marja inițială și contribuția la fondul de garantare ale acestuia în conformitate cu articolul 45 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(2a) CPC-ul include în normele sale de funcționare o trimitere la apelurile la fonduri bănești impuse de o autoritate de rezoluție, în plus față de apelurile la fonduri bănești prevăzute în planurile de redresare, și se asigură că se încheie acorduri contractuale pentru a permite autorității de rezoluție să își exercite competențele în temeiul prezentului articol.

(2b) Autoritatea de rezoluție stabilește cuantumul apelului la fonduri bănești care trebuie inclus în normele de funcționare, care este cel puțin echivalent cu contribuția membrului compensator la fondul de garantare.

(2c) Autoritatea de rezoluție stabilește cuantumul apelului la fonduri bănești impus de o autoritate de rezoluție care trebuie să fie inclus în normele de funcționare.

SECȚIUNEA 3

REDUCEREA VALORII CONTABILE ȘI CONVERSIA INSTRUMENTELOR DE PROPRIETATE ȘI A INSTRUMENTELOR DE DATORIE SAU A ALTOR PASIVE NEGARANTATE

Articolul 32

Cerința de reducere a valorii contabile și de conversie a instrumentelor de proprietate și a instrumentelor de datorie sau a altor pasive negarantate

(1) Autoritatea de rezoluție utilizează instrumentul de reducere a valorii contabile și de conversie în conformitate cu articolul 33 în ceea ce privește instrumentele de proprietate și instrumentele de datorie emise de un CPC aflată în rezoluție sau alte pasive negarantate pentru absorbirea pierderilor, pentru recapitalizarea CPC-ului

respectiv sau a unui CPC-punte ori pentru a sprijini utilizarea instrumentului de vânzare a activității.

(2) Pe baza evaluării efectuate în conformitate cu articolul 24 alineatul (3), autoritatea de rezoluție determină următoarele:

(a) cuantumul cu care trebuie redusă valoarea contabilă a instrumentelor de proprietate și a instrumentelor de datorie sau a altor pasive negarantate, ținând seama de toate pierderile care trebuie să fie absorbite prin executarea tuturor obligațiilor neachitate ale membrilor compensatori sau ale unor terți față de CPC;

(b) cuantumul în care instrumentele de datorie sau alte pasive negarantate trebuie convertite în instrumente de proprietate în vederea restabilirii cerințelor prudențiale ale CPC-ului sau ale CPC-ului-punte.

Articolul 33

Dispoziții care reglementează reducerea valorii contabile și conversia instrumentelor de proprietate și a instrumentelor de datorie sau a altor pasive negarantate

(1) Autoritatea de rezoluție utilizează instrumentul de reducere a valorii contabile și de conversie în conformitate cu ordinea de prioritate a creanțelor aplicabilă într-o procedură obișnuită de insolvență.

(2) Înainte de reducerea sau conversia principalului instrumentelor de datorie sau al altor pasive negarantate, autoritatea de rezoluție reduce valoarea nominală a instrumentelor de proprietate proporțional cu pierderile și până la concurența valorii lor integrale, dacă este necesar.

Dacă în conformitate cu evaluarea efectuată în temeiul articolului 24 alineatul (3) CPC-ul își păstrează o valoare netă pozitivă după reducerea valorii instrumentelor de proprietate, autoritatea de rezoluție anulează sau diluează, după caz, respectivele instrumente de proprietate.

(3) Autoritatea de rezoluție aplică o reducere, o conversie sau ambele principalului instrumentelor de datorie sau al altor pasive negarantate, în măsura necesară pentru a

atinge obiectivele rezoluției și până la concurența valorii integrale a respectivelor instrumente sau pasive, dacă este necesar.

(4) Autoritatea de rezoluție nu utilizează instrumentele de reducere a valorii contabile și de conversie în ceea ce privește următoarele pasive:

(a) pasive față de angajați aferente salariilor, beneficiilor de tipul pensiilor sau altor forme de remunerație fixă acumulate, cu excepția componentei variabile a remunerației care nu este reglementată printr-un contract colectiv de muncă;

(b) pasive față de creditori comerciali care decurg din furnizarea către CPC de mărfuri sau servicii esențiale pentru desfășurarea zilnică a activităților sale, inclusiv servicii informatice, servicii de utilități, precum și închirierea, întreținerea și reparațiile spațiilor de lucru;

(c) pasive față de autorități fiscale și organisme de asigurări sociale, cu condiția ca pasivele respective să fie considerate creanțe privilegiate în baza legii aplicabile privind insolvența;

(d) pasive datorate sistemelor sau operatorilor de sisteme desemnați în conformitate cu Directiva 98/26/CE.

(5) În cazul în care valoarea nominală a unui instrument de proprietate sau principalul unui instrument de datorie sau al altor pasive negarantate este redusă, se aplică următoarele condiții:

(a) reducerea este permanentă;

(b) deținătorul instrumentului nu poate avea nicio pretenție în legătură cu reducerea respectivă, cu excepția pasivelor ajunse deja la scadență, a pasivelor legate de daunele care pot apărea ca rezultat al exercitării unei căi de atac prin care se contestă legalitatea reducerii respective și a creanțelor care au la bază instrumente de proprietate emise sau transferate în conformitate cu alineatul (6);

(c) în cazul în care reducerea respectivă este numai parțială, acordul care a dat naștere pasivului inițial continuă să se aplice în raport cu valoarea reziduală,

sub rezerva efectuării tuturor modificărilor necesare ale clauzelor acordului respectiv ca urmare a reducerii.

Dispozițiile de la litera (a) nu împiedică autoritățile de rezoluție să aplice un mecanism de majorare a valorii contabile pentru a rambursa cuantumurile necesare deținătorilor de instrumente de datorie sau de alte pasive negarantate și, în continuare, deținătorilor instrumentelor de proprietate, dacă se constată că nivelul reducerii valorii contabile bazate pe evaluarea provizorie depășește cuantumurile necesare rezultate din utilizarea evaluării definitive menționate la articolul 26 alineatul (2).

(6) În cazul conversiei instrumentelor de datorie sau a altor pasive negarantate în conformitate cu alineatul (3), autoritatea de rezoluție poate impune CPC-urilor sau întreprinderilor-mamă ale acestora să emită sau să transfere instrumente de proprietate deținătorilor instrumentelor de datorie sau ale altor pasive negarantate.

(7) Autoritatea de rezoluție procedează la conversia instrumentelor de datorie sau a altor pasive negarantate în conformitate cu alineatul (3) numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) autoritatea de rezoluție a obținut acordul autorității competente a întreprinderii-mamă, în cazul în care obligația de a emite instrumente de proprietate îi revine acesteia din urmă;

(b) instrumentele de proprietate sunt emise anterior oricărei emisiuni de instrumente de proprietate efectuate de către CPC în vederea unui aport de capital din partea statului sau a unei entități publice;

(c) rata de conversie reprezintă o compensație adecvată pentru deținătorii de datorie afectați, corespunzător tratamentului de care beneficiază aceștia în cadrul procedurii obișnuite de insolvență.

După conversia instrumentelor de datorie sau a altor pasive negarantate în instrumente de proprietate, acestea din urmă trebuie să fie subscrise sau transferate fără întârziere.

(8) În sensul alineatului (7), autoritatea de rezoluție se asigură că, în contextul elaborării și actualizării planului de rezoluție al unui CPC și ca parte a competențelor de

eliminare a obstacolelor din calea posibilităților de rezoluție a CPC-ului, acesta din urmă poate emite în orice moment numărul necesar de instrumente de proprietate.

Articolul 34

Efectul reducerii valorii contabile și al conversiei

Autoritatea de rezoluție îndeplinește toate sarcinile administrative și procedurale necesare pentru a da curs utilizării instrumentului de reducere a valorii contabile și de conversie sau impune îndeplinirea acestor sarcini, inclusiv:

(a) modificarea tuturor registrelor relevante;

(b) radierea sau retragerea de la tranzacționare a instrumentelor de proprietate sau a instrumentelor de datorie;

(c) cotarea sau admiterea la tranzacționare a noilor instrumente de proprietate;

(d) cotarea din nou sau readmiterea oricăror instrumente de datorie a căror valoare contabilă a fost redusă, fără a fi necesară emiterea unui prospect în conformitate cu Directiva 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului[1].

Articolul 35

Eliminarea obstacolelor procedurale din calea reducerii valorii contabile și a conversiei

Dacă se aplică articolul 32 alineatul (1) al doilea paragraf, autoritatea competentă impune CPC-urilor sau întreprinderilor-mamă ale acestora să dețină în orice moment o cantitate suficientă de instrumente de proprietate pentru a se asigura că pot emite suficiente instrumente de proprietate noi și că emiterea de instrumente de proprietate sau conversia în astfel de instrumente se pot efectua în mod eficace.

Autoritatea de rezoluție utilizează instrumentul de reducere a valorii contabile și de conversie în pofida eventualelor dispoziții contrare din actele constitutive sau din

[1] Directiva 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau pentru admiterea valorilor mobiliare la tranzacționare și de modificare a Directivei 2001/34/CE (JO L 345, 31.12.2003, p. 64).

statutul CPC-ului, inclusiv a dispozițiilor referitoare la drepturile de preempțiune ale acționarilor ori la obligativitatea acordului acționarilor în cazul unei majorări de capital.

Articolul 36

Prezentarea unui plan de reorganizare a activității

(1) În termen de o lună de la utilizarea instrumentelor menționate la articolul 32, CPC-urile ***realizează o analiză a cauzelor eșecului său*** și ***o*** prezintă autorității de rezoluție***, pe lângă*** un plan de reorganizare a activității în conformitate cu articolul 37. În cazul în care este aplicabil cadrul UE pentru ajutoarele de stat, acest plan trebuie să fie compatibil cu planul de restructurare pe care CPC-ul este obligat să îl prezinte Comisiei în conformitate cu respectivul cadru.

Dacă este necesar pentru atingerea obiectivelor rezoluției, autoritatea de rezoluție poate prelungi perioada menționată la primul paragraf până la cel mult două luni.

(2) Dacă un plan de restructurare face obiectul unei obligații de notificare în conformitate cu cadrul Uniunii privind ajutoarele de stat, transmiterea planului de reorganizare a activității nu aduce atingere termenului de prezentare a respectivului plan de reorganizare a activității prevăzut în cadrul Uniunii privind ajutoarele de stat.

(3) Autoritatea de rezoluție prezintă autorității competente și colegiului de rezoluție ***analiza și*** planul de reorganizare a activității și orice modificare a acestuia efectuată în conformitate cu articolul 38.

Articolul 37

Conținutul planului de reorganizare a activității

(1) Planul de reorganizare a activității menționat la articolul 36 definește măsurile care vizează restabilirea într-un termen rezonabil a viabilității pe termen lung a CPC-ului sau a unor părți ale activității acestuia. Măsurile în cauză trebuie să se bazeze pe ipoteze realiste cu privire la condițiile economice și financiare de pe piață în care va funcționa CPC-ul.

Planul de reorganizare a activității ține seama de starea actuală și potențială a piețelor

financiare și reflectă atât ipotezele cele mai optimiste, cât și pe cele mai pesimiste, inclusiv o combinație de evenimente care să permită identificarea principalelor puncte vulnerabile ale CPC-ului. Ipotezele trebuie să fie comparate cu indicatori de sector adecvați.

(2) Planul de reorganizare a activității include cel puțin următoarele elemente:

(a) o analiză detaliată a factorilor și a circumstanțelor care au făcut ca CPC-ul să intre în dificultate majoră sau să fie susceptibil de a intra în dificultate majoră;

(b) o descriere a măsurilor care urmează să fie adoptate pentru a restabili viabilitatea pe termen lung a CPC-ului;

(c) un calendar de punere în aplicare a măsurilor respective.

(3) Măsurile menite să restabilească viabilitatea pe termen lung a unui CPC pot include:

(a) reorganizarea și restructurarea activităților CPC-ului;

(b) modificarea sistemelor operaționale și a infrastructurii CPC-ului;

(c) vânzarea unor active sau linii de activitate.

(3a) În cazul în care cadrul Uniunii privind ajutoarele de stat este aplicat în conformitate cu articolul 36 alineatele (1) și (2), autoritatea de rezoluție, autoritatea competentă și Comisia ar trebui să coordoneze evaluarea măsurilor prevăzute pentru a restabili viabilitatea pe termen lung a CPC-ului, orice cerere de redepunere a unui plan modificat din partea CPC-ului și adoptarea finală a planului de reorganizare sau restructurare a activității.

(3b) Până la... [18 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament], ESMA elaborează orientări în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 prin care specifică și mai în detaliu elementele minime care ar trebui incluse în planul de reorganizare a activității în temeiul alineatului (2).

(3c) Luând în considerare, după caz, experiența dobândită în aplicarea orientărilor menționate la alineatul (3a), ESMA poate elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica în detaliu elementele minime care trebuie incluse

într-un plan de reorganizare a activități în conformitate cu alineatul (2).

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 38

Evaluarea și adoptarea planului de reorganizare a activității

(1) În termen de o lună de la data prezentării de către CPC a planului de reorganizare a activității în conformitate cu articolul 36 alineatul (1), autoritatea de rezoluție și autoritatea competentă evaluează dacă măsurile prevăzute în acest plan ar restabili în mod fiabil viabilitatea pe termen lung a CPC-ului.

Dacă autoritatea de rezoluție și autoritatea competentă consideră că planul ar restabili viabilitatea pe termen lung a CPC-ului, autoritatea de rezoluție îl aprobă.

(2) Dacă autoritatea de rezoluție și autoritatea competentă nu consideră că măsurile prevăzute în plan ar restabili viabilitatea pe termen lung a CPC-ului, autoritatea de rezoluție notifică CPC-ului rezervele pe care le are și solicită acestuia să prezinte un plan modificat, care să răspundă acestor rezerve, în termen de două săptămâni de la data notificării.

(3) Autoritatea de rezoluție și autoritatea competentă evaluează planul modificat și notifică CPC-ului, în termen de o săptămână de la primirea acestuia, dacă rezervele exprimate au fost abordate în mod corespunzător sau dacă sunt necesare și alte modificări.

(3a) Până la... [18 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament], ESMA elaborează orientări în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 prin care specifică și mai în detaliu criteriile minime pe care trebuie să le îndeplinească un plan de reorganizare a activității pentru a fi aprobat de autoritatea de rezoluție în temeiul alineatului (1).

(3b) Luând în considerare, după caz, experiența dobândită în aplicarea orientărilor menționate la alineatul (3a), ESMA poate elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica în detaliu criteriile minime pe care trebuie să le

îndeplinească un plan de reorganizare a activității în vederea aprobării de către autoritatea de rezoluție în conformitate cu alineatul (1s).

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 39

Punerea în aplicare și monitorizarea planului de reorganizare a activității

(1) CPC-ul pune în aplicare planul de reorganizare a activității și transmite autorității de rezoluție și autorității competente, la cererea acestora și cel puțin o dată la șase luni, un raport privind progresele înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a planului.

(2) Autoritatea de rezoluție poate, cu acordul autorității competente, să impună CPC-ului să revizuiască planul, dacă este necesar, pentru atingerea obiectivului menționat la articolul 37 alineatul (1).

CPC-ul prezintă planul revizuit în conformitate cu primul paragraf autorității de rezoluție, spre evaluare în conformitate cu articolul 38 alineatul (3). ***În cazul în care se aplică cadrul Uniunii privind ajutoarele de stat, autoritatea de rezoluție se coordonează cu Comisia în ceea ce privește această evaluare.***

SECȚIUNEA 4

INSTRUMENTUL DE VÂNZARE A ACTIVITĂȚII

Articolul 40

Instrumentul de vânzare a activității

(1) Autoritatea de rezoluție poate transfera următoarele elemente unui cumpărător care nu este un CPC-punte:

(a) instrumentele de proprietate emise de un CPC aflat în rezoluție;

(b) activele, drepturile, obligațiile sau pasivele unui CPC aflat în rezoluție.

Transferul menționat la primul paragraf are loc fără să fie necesar să se obțină

acordul acționarilor CPC-ului sau al vreunei părți terțe diferite de cumpărător și fără respectarea altor cerințe procedurale prevăzute de dreptul societăților comerciale sau de cel al valorilor mobiliare decât cele prevăzute la articolul 41.

(2) Un transfer efectuat în conformitate cu alineatul (1) se efectuează în condiții comerciale, ținând seama de circumstanțe și în conformitate cu cadrul Uniunii privind ajutoarele de stat.

În sensul primului paragraf, autoritatea de rezoluție ia toate măsurile rezonabile pentru a obține condiții comerciale în conformitate cu evaluarea efectuată în temeiul articolului 24 alineatul (3).

(3) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul regulament, orice contraprestație plătită de cumpărător le revine:

(a) deținătorilor instrumentelor de proprietate, dacă vânzarea activității s-a efectuat prin transferarea instrumentelor de proprietate emise de CPC de la deținătorii respectivelor instrumente către cumpărător;

(b) CPC-ului, dacă vânzarea activității s-a efectuat prin transferarea unora sau a tuturor activelor sau pasivelor CPC-ului către cumpărător;

(c) eventualilor membri compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată și care au suferit pierderi înainte de declanșarea procedurii de rezoluție.

Alocarea contraprestației plătite de cumpărător se efectuează în conformitate cu ordinea utilizării resurselor unui CPC în situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată, astfel cum se prevede la articolele 43 și 45 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și cu ordinea de prioritate a creanțelor din cadrul procedurii obișnuite de insolvență.

(4) Autoritatea de rezoluție poate exercita competența de transfer menționată la alineatul (1) de mai multe ori pentru a efectua transferuri suplimentare ale instrumentelor de proprietate emise de CPC sau, după caz, ale activelor, drepturilor, obligațiilor sau pasivelor acestuia.

(5) Cu acordul cumpărătorului, autoritatea de rezoluție poate transfera înapoi CPC-ului activele, drepturile, obligațiile sau pasivele care fuseseră transferate cumpărătorului sau poate transfera înapoi instrumentele de proprietate proprietarilor inițiali ai acestora.

În cazul în care autoritatea de rezoluție utilizează competența de transfer menționată la primul paragraf, CPC-ul sau proprietarii inițiali primesc înapoi activele, drepturile, obligațiile sau pasivele ori instrumentele de proprietate respective.

(6) Un transfer efectuat în temeiul alineatului (1) are loc indiferent dacă cumpărătorul este sau nu autorizat să presteze serviciile și să efectueze activitățile care rezultă în urma achiziției.

În cazul în care cumpărătorul nu este autorizat să presteze serviciile sau să efectueze activitățile care rezultă în urma achiziției, autoritatea de rezoluție efectuează, cu consultarea autorității competente, un proces de diligență adecvat cu privire la cumpărător și se asigură că acesta din urmă solicită o autorizație cât mai curând posibil și cel târziu în termen de o lună de la utilizarea instrumentului de vânzare a activității. Autoritatea competentă se asigură că solicitarea autorizației depusă astfel este analizată în regim de urgență.

(7) Dacă transferul instrumentelor de proprietate menționat la alineatul (1) conduce la achiziția sau la majorarea unei participații calificate, astfel cum este menționată la articolul 31 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, autoritatea competentă efectuează evaluarea menționată la articolul respectiv într-un termen care să nu conducă la amânarea aplicării instrumentului de vânzare a activității și să nu împiedice măsura de rezoluție să atingă obiectivul de rezoluție relevant.

(8) În cazul în care autoritatea competentă nu a finalizat evaluarea menționată la alineatul (7) până la data la care transferul instrumentelor de proprietate produce efecte, se aplică următoarele dispoziții:

(a) transferul instrumentelor de proprietate are efect juridic imediat, începând cu data la care acestea au fost transferate;

(b) în cursul perioadei de evaluare și în cursul eventualelor perioade de dezinvestire prevăzute la litera (f), drepturile de vot ale cumpărătorului aferente

respectivelor instrumente de proprietate sunt suspendate și îi revin integral autorității de rezoluție, care nu are nicio obligație de a le exercita și nicio răspundere pentru exercitarea sau neexercitarea respectivelor drepturi de vot;

(c) în cursul perioadei de evaluare și în cursul oricărei perioade de dezinvestire prevăzute la litera (f), sancțiunile sau celelalte măsuri aplicate pentru încălcarea cerințelor pentru achiziții sau cedări ale participațiilor calificate avute în vedere la articolul 12 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 nu se aplică respectivului transfer;

(d) autoritatea competentă notifică în scris autorității de rezoluție și cumpărătorului rezultatul evaluării efectuate în conformitate cu articolul 32 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, în cel mai scurt timp după încheierea evaluării;

(e) în cazul în care autoritatea competentă nu se opune transferului, se consideră că drepturile de vot aferente respectivelor instrumente de proprietate îi revin integral cumpărătorului începând cu data notificării menționate la litera (d);

(f) dacă autoritatea competentă se opune transferul instrumentelor de proprietate, litera (b) continuă să se aplice, iar autoritatea de rezoluție poate, ținând seama de condițiile de pe piață, să stabilească o perioadă de dezinvestire în care cumpărătorul să renunțe la respectivele instrumente de proprietate.

(9) În sensul exercitării dreptului de a presta servicii în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012, cumpărătorul este considerat a fi o continuare a CPC-ului aflat în rezoluție și poate continua să exercite orice astfel de drept exercitat de CPC-ul aflat în rezoluție aferent activelor, drepturilor, obligațiilor sau pasivelor transferate.

(10) Cumpărătorul menționat la alineatul (1) nu trebuie împiedicat să exercite drepturile de membru și drepturile de acces la sistemele de plată, compensare și decontare sau la orice altă infrastructură a pieței financiare ale CPC-ului, atât timp cât cumpărătorul îndeplinește criteriile pentru a avea calitatea de membru sau pentru a participa la respectivele sisteme sau infrastructuri.

În cazul în care cumpărătorul nu îndeplinește criteriile menționate la primul paragraf, acesta poate continua să exercite drepturile de membru și drepturile de acces la aceste sisteme și infrastructuri ale CPC-ului ***sub rezerva aprobării de către***

autoritatea de rezoluție. O astfel de aprobare se acordă numai pentru o perioadă ***care nu depășește*** 12 luni.

(11) ***Pentru o perioadă de 12 luni,*** cumpărătorului nu trebuie să i se refuze accesul la sistemele de plată și de decontare sau la orice altă infrastructură a pieței financiare pe motiv că acesta nu dispune de un rating din partea unei agenții de rating de credit sau că ratingul respectiv se situează sub nivelurile necesare pentru a obține acces la aceste sisteme sau infrastructuri.

(12) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul regulament, acționarii, creditorii, membrii compensatori și clienții CPC-ului aflat în rezoluție și alte părți terțe ale căror active, drepturi, obligații sau pasive nu sunt transferate nu au niciun drept asupra activelor, drepturilor, obligațiilor sau pasivelor transferate, ori în legătură cu acestea.

Articolul 41

Instrumentul de vânzare a activității: cerințe procedurale

(1) În cazul în care utilizează instrumentul de vânzare a activității în legătură cu un CPC, autoritatea de rezoluție face publică disponibilitatea activelor, a drepturilor, a obligațiilor, a pasivelor sau a instrumentelor de proprietate care urmează să fie transferate sau ia măsuri în vederea scoaterii pe piață a acestora. Pot fi scoase pe piață separat grupuri de drepturi, active, obligații și pasive.

(2) Fără a aduce atingere cadrului UE pentru ajutoarele de stat, dacă acesta este aplicabil, scoaterea pe piață menționată la alineatul (1) se efectuează în conformitate cu următoarele criterii:

(a) aceasta trebuie să fie cât se poate de transparentă și nu trebuie să prezinte în mod semnificativ incorect activele, drepturile, obligațiile, pasivele sau instrumentele de proprietate ale CPC-ului, având în vedere circumstanțele și în special necesitatea de a menține stabilitatea financiară;

(b) aceasta nu trebuie să favorizeze sau să discrimineze în mod necuvenit anumiți cumpărători potențiali;

(c) aceasta trebuie să fie liberă de orice conflict de interese;

(d) aceasta trebuie să țină seama de nevoia ca acțiunea de rezoluție să se desfășoare cu rapiditate;

(e) scopul său trebuie să fie maximizarea, pe cât posibil, a prețului de vânzare al instrumentelor de proprietate, al activelor, al drepturilor, al obligațiilor sau al pasivelor în cauză.

Criteriile menționate la primul paragraf nu împiedică autoritatea de rezoluție să contacteze în acest sens anumiți cumpărători potențiali.

(3) Prin derogare de la alineatul (1), autoritatea de rezoluție poate scoate pe piață activele, drepturile, obligațiile, pasivele sau instrumentele de proprietate fără a respecta criteriile menționate la alineatul (2) dacă respectarea acestor criterii ar fi probabil să submineze unul sau mai multe dintre obiectivele rezoluției.

SECȚIUNEA 5
INSTRUMENTUL CPC-ULUI-PUNTE

Articolul 42
Instrumentul CPC-ului-punte

(1) Autoritatea de rezoluție poate transfera unui CPC-punte următoarele:

(a) instrumentele de proprietate emise de un CPC aflat în rezoluție;

(b) activele, drepturile, obligațiile sau pasivele unui CPC aflat în rezoluție.

Transferul menționat la primul paragraf poate avea loc fără să fie necesar să se obțină acordul acționarilor CPC-ului aflat în rezoluție sau al vreunei părți terțe diferite de CPC-ul-punte și fără respectarea altor cerințe procedurale prevăzute de dreptul societăților comerciale sau de cel al valorilor mobiliare decât cele prevăzute la articolul 43.

(2) CPC-ul-punte este o persoană juridică care îndeplinește toate cerințele următoare:

(a) este controlată de autoritatea de rezoluție și se află total sau parțial în proprietatea uneia sau mai multor autorități publice, printre care se poate număra și autoritatea de rezoluție;

(b) a fost creat în scopul de a primi și a deține toate instrumentele de proprietate emise de un CPC aflat în rezoluție sau o parte dintre acestea ori toate activele, drepturile, obligațiile și pasivele CPC-ului sau o parte dintre acestea, pentru a permite menține funcțiile critice ale CPC-ului și, ulterior, vânzarea CPC-ului.

(3) Atunci când aplică instrumentul CPC-ului-punte, autoritatea de rezoluție se asigură că valoarea totală a pasivelor și a obligațiilor transferate CPC-ului-punte nu depășește valoarea totală a drepturilor și activelor transferate de la CPC-ul aflat în rezoluție.

(4) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul regulament, orice contraprestație plătită de CPC-ul-punte le revine:

(a) deținătorilor instrumentelor de proprietate, dacă transferul către CPC-ul-punte s-a efectuat prin transferarea instrumentelor de proprietate emise de CPC-ul aflat în rezoluție de la deținătorii respectivelor instrumente către CPC-ul-punte;

(b) CPC-ului aflat în rezoluție, dacă transferul către CPC-ul-punte s-a efectuat prin transferarea unora sau a tuturor activelor sau pasivelor CPC-ului respectiv către CPC-ul-punte.

(5) Autoritatea de rezoluție poate exercita competența de transfer menționată la alineatul (1) de mai multe ori pentru a efectua transferuri suplimentare ale instrumentelor de proprietate emise de un CPC sau ale activelor, drepturilor, obligațiilor sau pasivelor acestuia.

(6) Autoritatea de rezoluție poate transfera înapoi CPC-ului aflat în rezoluție drepturile, obligațiile, activele sau pasivele care fuseseră transferate CPC-ului-punte sau poate transfera înapoi instrumentele de proprietate proprietarilor inițiali ai acestora dacă acest transfer este prevăzut în mod expres în cadrul instrumentului prin care se efectuează transferul menționat la alineatul (1).

În cazul în care autoritatea de rezoluție utilizează competența de transfer menționată la primul paragraf, CPC-ul aflat în rezoluție sau proprietarii inițiali sunt obligați să primească înapoi activele, drepturile, obligațiile sau pasivele ori instrumentele de proprietate respective, atât timp cât sunt îndeplinite condițiile prevăzute la primul paragraf al prezentului alineatului sau la alineatul (7).

(7) În cazul în care respectivele instrumente de proprietate, active, drepturi, obligații sau pasive nu fac parte din clasele de instrumente de proprietate, active, drepturi, obligații sau pasive prevăzute în instrumentul prin care s-a efectuat transferul sau dacă acestea nu îndeplinesc condițiile de transfer, autoritatea de rezoluție le poate transfera înapoi de la CPC-ul-punte CPC-ului aflat în rezoluție sau proprietarilor inițiali.

(8) Transferurile menționate la alineatele (6) și (7) pot fi efectuate în orice moment și trebuie să respecte orice altă condiție stipulată în cadrul instrumentului prin care s-a efectuat transferul pentru scopul în cauză.

(9) Autoritatea de rezoluție poate transfera instrumente de proprietate sau active, drepturi, obligații sau pasive de la CPC-ul-punte către o parte terță.

(10) În sensul exercitării dreptului de a presta servicii în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012, un CPC-punte este considerat a fi o continuare a CPC-ului aflat în rezoluție și poate continua să exercite orice astfel de drept exercitat de CPC-ul aflat în rezoluție aferent activelor, drepturilor, obligațiilor sau pasivelor transferate.

În orice alt sens, autoritățile de rezoluție pot impune ca un CPC-punte să fie considerat drept o continuare a CPC-ului aflat în rezoluție și să poată continua să exercite toate drepturile exercitate de CPC-ul aflat în rezoluție aferente activelor, drepturilor, obligațiilor sau pasivelor transferate.

(11) CPC-ul-punte nu poate fi împiedicat să își exercite drepturile de membru și drepturile de acces la sistemele de plată și decontare, precum și la alte IPF-uri ale CPC-ului aflat în rezoluție, cu condiția ca acesta să îndeplinească criteriile pentru apartenența sau participarea la respectivele sisteme sau infrastructuri.

Dacă CPC-ul-punte nu îndeplinește criteriile menționate la primul paragraf, cumpărătorul poate continua să exercite drepturile de membru și drepturile de acces la aceste sisteme și infrastructuri ale CPC-ului pe perioada de timp specificată de către autoritatea de rezoluție. Această perioadă nu poate depăși 12 luni.

(12) CPC-ului punte nu trebuie să i se refuze accesul la sistemele de plată și de decontare sau la orice altă infrastructură a pieței financiare pe motiv că acesta nu dispune de un

rating din partea unei agenții de rating de credit sau că ratingul respectiv se situează sub nivelurile necesare pentru a obține acces la aceste sisteme sau infrastructuri.

(13) Acționarii sau creditorii CPC-ului aflat în rezoluție și alte părți terțe ale căror active, drepturi, obligații sau pasive nu sunt transferate CPC-ului-punte nu pot avea nicio pretenție asupra activelor, drepturilor, obligațiilor sau pasivelor transferate CPC-ului-punte ori în legătură cu acestea și nici față de consiliul de administrație sau conducerea superioară a CPC-ului-punte.

(14) CPC-ul-punte nu are nicio îndatorire sau responsabilitate față de acționarii sau creditorii CPC-ului aflat în rezoluție, iar consiliul de administrație sau conducerea superioară a CPC-ului-punte nu are nicio răspundere față de acționarii sau creditorii respectivi pentru actele și omisiunile săvârșite în îndeplinirea atribuțiilor lor, cu excepția cazului în care actul sau omisiunea în cauză provine dintr-o neglijență sau o abatere gravă în conformitate cu legislația națională aplicabilă.

Articolul 43

CPC-ul-punte: cerințe procedurale

(1) CPC-ul-punte trebuie să respecte toate cerințele următoare:

(a) CPC-punte trebuie să solicite aprobarea autorității de rezoluție pentru toate aspectele următoare:

(i) actele constitutive ale CPC-ului-punte;

(ii) membrii consiliului de administrație al CPC-ului-punte, dacă aceștia nu au fost numiți direct de autoritatea de rezoluție;

(iii) responsabilitățile și remunerația membrilor consiliului de administrație al CPC-ului-punte, dacă acestea nu sunt determinate de autoritatea de rezoluție;

(iv) strategia și profilul de risc al CPC-ului-punte;

(b) CPC-ul-punte ***preia autorizațiile CPC-ului aflat în rezoluție de a presta*** serviciile sau ***de a efectua*** activitățile care rezultă din transferul menționat la articolul 42 alineatul (1) în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

În cazul în care CPC-ul-punte nu este autorizat în conformitate cu cerințele de la alineatul (1) litera (b), autoritatea de rezoluție solicită aprobarea autorității competente pentru a efectua transferul menționat la articolul 42 alineatul (1). În cazul în care autoritatea competentă aprobă acest transfer, aceasta indică perioada de timp în care este suspendată obligația CPC-ului de a se conforma cerințelor din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

Cerințele prudențiale prevăzute la titlul IV capitolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 se suspendă numai pentru o perioadă de maximum trei luni, în timp ce toate celelalte dispoziții ale Regulamentului (UE) nr. 648/2012 pot fi suspendate pentru o perioadă de maximum 12 luni.

(2) Sub rezerva eventualelor restricții impuse în conformitate cu normele Uniunii sau cu normele naționale în materie de concurență, conducerea CPC-ului-punte gestionează CPC-ul-punte cu obiectivul de a permite menținerea accesului părților interesate la funcțiile critice ale CPC-ului-punte și vânzarea CPC-ului-punte sau a tuturor activelor, drepturilor, obligațiilor și pasivelor acesteia unuia sau mai multor cumpărători din sectorul privat. Această vânzare are loc atunci când condițiile de pe piață sunt adecvate și în termenul prevăzut la alineatul (5) și, dacă este cazul, la alineatul (6) din prezentul articol.

(3) Autoritatea de rezoluție pune capăt activității unui CPC-punte în oricare dintre următoarele situații:

(a) obiectivele rezoluției au fost atinse;

(b) CPC-ul-punte fuzionează cu o altă entitate;

(c) CPC-ul-punte nu mai respectă cerințele prevăzute la articolul 42 alineatul (2);

(d) CPC-ul-punte sau. în esență, toate activele, drepturile, obligațiile sau pasivele sale au fost vândute în conformitate cu alineatul (4);

(e) termenul prevăzut la alineatul (5) a expirat;

(f) contractele compensate de CPC-ul-punte au fost decontate, au expirat sau au fost închise, iar drepturile și obligațiile CPC-ului aferente acestor contracte au fost, prin urmare, achitate.

(4) Înainte de a vinde CPC-ul sau activele, drepturile, obligațiile sau pasivele acestuia, autoritatea de rezoluție face publică disponibilitatea elementelor care urmează să fie vândute și se asigură că acestea sunt scoase pe piață în mod deschis și transparent și că nu sunt prezentate în mod semnificativ incorect.

Autoritatea de rezoluție efectuează vânzarea menționată la primul paragraf în condiții comerciale și nu favorizează sau discriminează în mod necuvenit anumiți cumpărători potențiali.

(5) Autoritatea de rezoluție pune capăt funcționării unui CPC-punte în termen de doi ani de la data efectuării ultimului transfer de la CPC-ul aflat în rezoluție.

În cazul în care o autoritate de rezoluție pune capăt funcționării unui CPC-punte, aceasta solicită autorității competente să retragă autorizația CPC-ului-punte.

(6) Autoritatea de rezoluție poate prelungi perioada menționată la alineatul (5) cu una sau mai multe perioade suplimentare de un an, dacă prelungirea este necesară pentru a pune capăt activității CPC-ului-punte, astfel cum se menționează la alineatul (3) literele (a)-(d).

Decizia de a prelungi perioada menționată la alineatul (5) trebuie să fie motivată și să cuprindă o evaluare detaliată a situației CPC-ului-punte în raport cu condițiile relevante de pe piață și cu perspectivele pieței.

(7) În cazul în care funcționarea unui CPC-punte încetează în circumstanțele menționate la alineatul (3) litera (d) sau (e), CPC-ul-punte este lichidat în conformitate cu procedura obișnuită de insolvență.

Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul regulament, toate veniturile provenite din încetarea funcționării CPC-ului-punte le revin acționarilor săi.

În cazul în care un CPC-punte este utilizat cu scopul de a transfera activele și pasivele aparținând mai multor CPC-uri aflate în rezoluție, veniturile menționate la al doilea paragraf sunt atribuite în funcție de activele și pasivele transferate de la fiecare

CPC aflat în rezoluție.

SECȚIUNEA 6

MĂSURI DE FINANȚARE SUPLIMENTARE

Articolul 44

Mijloace de finanțare alternative

Autoritatea de rezoluție poate încheia contracte pentru a împrumuta sau a obține alte forme de sprijin financiar, provenite inclusiv din resursele prefinanțate disponibile la nivelul oricărui fond de garantare care nu a fost epuizat din cadrul CPC-ului aflat în rezoluție, dacă acest lucru este necesar pentru a asigura utilizarea eficace a instrumentelor de rezoluție.

SECȚIUNEA 7

INSTRUMENTE PUBLICE DE STABILIZARE

Articolul 45

Instrumente publice de stabilizare financiară

(1) Autoritatea de rezoluție poate utiliza instrumente publice de stabilizare în conformitate cu articolele 46 și 47 în scopul asigurării rezoluției unui CPC doar dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) sprijinul financiar este necesar pentru atingerea obiectivelor rezoluției;

(b) sprijinul financiar se utilizează în ultimă instanță, după evaluarea și valorificarea la maximum a celorlalte instrumente de rezoluție, menținând, în același timp, stabilitatea financiară, așa cum a fost stabilit de ministerul competent sau de guvern după consultarea cu autoritatea de rezoluție;

(c) sprijinul financiar respectă cadrul Uniunii privind ajutoarele de stat;

(ca) sprijinul financiar este utilizat pe o perioadă de timp limitată;

(d) ▌

(da) autoritatea de rezoluție a instituit, în prealabil, proceduri cuprinzătoare și credibile pentru recuperarea, într-o perioadă de timp potrivită, a fondurilor publice mobilizate de la participanții care beneficiază de sprijin public, dacă

aceste fonduri nu au fost deja recuperate prin vânzare către un cumpărător privat în temeiul articolului 46 alineatul (3) sau al articolului 47 alineatul (2).

(2) Pentru a pune în aplicare instrumentele publice de stabilizare financiară, ministerele competente sau guvernele dispun de competențele de rezoluție prevăzute la articolele 48-59 și se asigură că sunt respectate articolele 52, 54 și 70.

(3) Se consideră că instrumentele publice de stabilizare financiară au fost utilizate în ultimă instanță în sensul alineatului (1) litera (b) dacă este îndeplinită cel puțin una dintre următoarele condiții:

(a) ministerul competent sau guvernul și autoritatea de rezoluție, după consultarea băncii centrale și a autorității competente, stabilesc că utilizarea instrumentelor de rezoluție nu ar fi suficientă pentru evitarea efectelor negative semnificative asupra sistemului financiar;

(b) ministerul competent sau guvernul și autoritatea de rezoluție stabilesc că utilizarea instrumentelor de rezoluție nu ar fi suficientă pentru protejarea interesului public, în cazul în care CPC-ului i-a fost deja acordat anterior un aport extraordinar de lichiditate din partea băncii centrale;

(c) în ceea ce privește instrumentul de trecere temporară în proprietate publică, ministerul competent sau guvernul, după consultarea autorității competente și a autorității de rezoluție, stabilește că utilizarea instrumentelor de rezoluție nu ar fi suficientă pentru protejarea interesului public, dacă CPC-ului i-a fost deja acordat anterior sprijin financiar public prin intermediul instrumentului de sprijin financiar prin aport de capital.

Articolul 46

Instrumentul de sprijin financiar prin aport public de capital

(1) Se poate acorda sprijin financiar public pentru recapitalizarea unui CPC în schimbul unor instrumente de proprietate.

(2) CPC-urile care beneficiază de sprijin financiar prin aport public de capital sunt administrate în condiții comerciale și în mod profesionist.

(3) Instrumentele de proprietate menționate la alineatul (1) sunt vândute către un cumpărător privat imediat ce circumstanțele economice și financiare o permit.

Articolul 47

Instrumentul de trecere temporară în proprietate publică

(1) Un CPC poate fi trecut temporar în proprietate publică prin intermediul unuia sau a mai multor ordine de transfer al instrumentelor de proprietate, executate de un stat membru, către un beneficiar al transferului care poate fi oricare dintre următoarele entități:

(a) o persoană desemnată de statul membru;

(b) o întreprindere deținută în întregime de statul membru.

(2) CPC-urile care fac obiectul instrumentului de trecere temporară în proprietate publică sunt administrate în condiții comerciale și în mod profesionist și sunt vândute către un cumpărător privat imediat ce circumstanțele economice și financiare o permit***, având în vedere, de asemenea, posibilitatea de recuperare a costurilor rezoluției***.

CAPITOLUL IV

Competențe de rezoluție

Articolul 48

Competențe generale

(1) Autoritatea de rezoluție dispune de toate competențele necesare pentru a utiliza instrumentele de rezoluție în mod eficace, inclusiv de competențele următoare:

(a) competența de a impune oricărei persoane să furnizeze autorității de rezoluție orice informații de care aceasta din urmă are nevoie pentru a lua decizii privind măsurile de rezoluție și a pregăti astfel de măsuri, inclusiv actualizări și informații suplimentare față de cele prezentate în planul de rezoluție sau solicitate prin inspecții la fața locului;

(b) competența de a prelua controlul asupra unui CPC aflat în rezoluție și de a exercita toate drepturile și competențele conferite deținătorilor de instrumente de proprietate ale CPC-ului și consiliului de administrație al acestuia;

(ba) competența de a modifica normele de funcționare ale CPC-ului, inclusiv în ceea ce privește condițiile de participare, în cazul în care aceste modificări sunt necesare pentru a elimina obstacolele din calea posibilității de rezoluție;

(bb) competența de a nu aplica anumite obligații contractuale în temeiul normelor și acordurilor privind CPC sau de a se abate în alt mod de la normele și acordurile privind CPC atunci când acest lucru este necesar pentru realizarea obiectivelor rezoluției și pentru evitarea unor efecte negative considerabile asupra sistemului financiar;

(c) competența de a transfera instrumentele de proprietate emise de un CPC aflat în rezoluție;

(d) competența de a transfera unei alte entități, cu acordul acesteia, drepturile, activele, obligațiile sau pasivele CPC-ului;

(e) competența de a reduce, inclusiv până la zero, principalul sau cuantumul exigibil datorat în legătură cu instrumentele de datorie sau alte pasive negarantate ale unui CPC aflat în rezoluție;

(f) competența de a converti instrumentele de datorie sau alte pasive negarantate ale unui CPC aflat în rezoluție în instrumente de proprietate ale acestui CPC sau ale unui CPC-punte căruia i-au fost transferate activele, drepturile, obligațiile sau pasivele CPC-ului aflat în rezoluție;

(g) competența de a anula instrumente de datorie emise de un CPC aflat în rezoluție;

(h) competența de a reduce, inclusiv până la zero, valoarea nominală a instrumentelor de proprietate ale unui CPC aflat în rezoluție, precum și de a anula astfel de instrumente de proprietate;

(i) competența de a impune unui CPC aflat în rezoluție ▌emiterea unor noi instrumente de proprietate, inclusiv a unor acțiuni preferențiale și a unor instrumente convertibile contingente;

(j) în ceea ce privește instrumentele de datorie și alte pasive ale CPC-ului, competența de a modifica sau ajusta scadența acestora, de a modifica cuantumul dobânzii datorate sau de a modifica data la care dobânda devine exigibilă, inclusiv prin suspendarea temporară a plăților;

(k) competența de a lichida și a pune capăt unor contracte financiare;

(l) competența de a demite sau de a înlocui consiliul de administrație și conducerea superioară a unui CPC aflat în rezoluție;

(m) competența de a impune autorității competente să evalueze cumpărătorul unei participații calificate în timp util prin derogare de la termenele prevăzute la articolul 31 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

(n) competența de a reduce, inclusiv până la zero, cuantumul marjei de variație datorate unui membru compensator al unui CPC aflat în rezoluție***, sau unui client al membrului compensator respectiv, sub rezerva condițiilor prevăzute la articolul 30***;

(o) competența de a transfera pozițiile deschise și activele aferente, inclusiv transferurile de proprietate și contractele de garanție financiară fără transfer de proprietate, acordurile de compensare reciprocă și acordurile de compensare relevante, din contul unui membru compensator care se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată către un membru compensator care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată, într-o modalitate conformă cu articolul 48 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

(p) competența de a asigura executarea obligațiilor contractuale existente și neachitate ale participanților CPC-ului aflat în rezoluție;

(q) competența de a asigura executarea obligațiilor existente și neachitate ale întreprinderii-mamă a CPC-ului aflat în rezoluție, inclusiv obligația de a furniza CPC-ului sprijin financiar sub formă de garanții sau de linii de credit;

(r) competența de a impune membrilor compensatori să furnizeze contribuții în numerar.

Autoritățile de rezoluție pot exercita competențele menționate la primul paragraf individual sau în orice combinație.

(2) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul regulament și în cadrul Uniunii privind ajutoarele de stat, autoritatea de rezoluție nu face obiectul niciuneia dintre următoarele cerințe atunci când exercită competențele menționate la alineatul (1):

(a) cerința de a obține aprobarea sau acordul vreunei persoane publice sau private;

(b) cerințele privind transferul instrumentelor financiare, al drepturilor, al obligațiilor, al activelor sau al pasivelor unui CPC aflat în rezoluție sau ale unui CPC-punte;

(c) cerința de a transmite notificări vreunei persoane publice sau private;

(d) cerința de a publica o notificare sau un prospect;

(e) cerința de a depune sau de a înregistra vreun document la o altă autoritate.

Articolul 49

Competențe auxiliare

(1) În cazul în care este exercitată una dintre competențele menționate la articolul 48 alineatul (1), autoritatea de rezoluție poate de asemenea exercita următoarele competențe auxiliare:

(a) sub rezerva articolului 65, competența de a lua măsuri, astfel încât un transfer să poată fi efectuat în condițiile în care instrumentele financiare, drepturile, obligațiile, activele sau datoriile transferate sunt libere de orice obligație sau grevare cu sarcini;

(b) competența de a revoca drepturile de a achiziționa noi instrumente de proprietate;

(c) competența de a impune autorității relevante încetarea sau suspendarea admiterii la tranzacționare pe o piață reglementată sau a cotării oficiale a instrumentelor financiare emise de CPC în conformitate cu Directiva 2001/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului[1];

(d) competența de a impune ca cumpărătorul sau CPC-ul-punte, în sensul articolului 40, respectiv al articolului 42, să fie tratat în același mod în care ar fi tratat CPC-ul aflat în rezoluție în legătură cu orice drepturi sau obligații ale CPC-ului aflat în rezoluție, ori cu orice măsuri luate de acesta, inclusiv în legătură cu eventualele drepturi sau obligații referitoare la participarea la o infrastructură a pieței;

(e) competența de a impune CPC-ului aflat în rezoluție sau cumpărătorului ori CPC-ului-punte, dacă este cazul, să furnizeze celeilalte părți informații și asistență;

(f) competența de a prevedea ca membrul compensator care beneficiază de orice poziție care i-a fost alocată ca urmare a exercitării competențelor menționate la articolul 48 alineatul (1) literele (o) și (p) să își asume drepturile și obligațiile aferente participării la CPC care decurg din pozițiile respective;

(g) competența de a anula sau modifica clauzele unui contract la care CPC-ul aflat în rezoluție este parte sau de a înlocui CPC-ul aflat în rezoluție cu cumpărătorul sau CPC-ul-punte în calitate de parte semnatară;

(h) competența de a modifica normele de funcționare ale CPC-ului aflat în rezoluție ▌;

(i) competența de a transfera statutul de membru al unui membru compensator de la CPC-ul aflat în rezoluție către un cumpărător al CPC-ului sau către un CPC-punte.

---

[1] Directiva 2001/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 mai 2001 privind admiterea valorilor mobiliare la cota oficială a unei burse de valori și informațiile care trebuie publicate cu privire la aceste valori mobiliare (JO L 184, 6.7.2001, p. 1).

Drepturile la despăgubire prevăzute în prezentul regulament nu se consideră a reprezenta o obligație sau o grevare cu sarcini în sensul literei (a) de la primul paragraf.

(2) Autoritatea de rezoluție poate institui acordurile de continuitate necesare pentru a se asigura că măsurile de rezoluție sunt eficace și că activitatea transferată poate fi administrată de cumpărător sau de CPC-ul-punte. Aceste acorduri de continuitate pot include:

(a) continuitatea contractelor încheiate de CPC-ul aflat în rezoluție, astfel încât cumpărătorul sau CPC-ul-punte să își asume drepturile și pasivele CPC-ului aflat în rezoluție referitoare la orice instrument financiar, drept, obligație, activ sau pasiv transferat și să înlocuiască CPC-ul aflat în rezoluție, în mod explicit sau implicit, în toate documentele contractuale relevante;

(b) înlocuirea CPC-ului aflat în rezoluție cu cumpărătorul sau CPC-ul punte în cadrul oricărei proceduri judiciare referitoare la instrumentele financiare, drepturile, obligațiile, activele sau pasivele transferate.

(3) Competențele prevăzute la alineatul (1) litera (d) și la alineatul (2) litera (b) nu aduc atingere:

(a) dreptului de încetare a contractului de muncă deținut de angajații CPC-ului;

(b) exercitării, sub rezerva articolelor 55, 56 și 57, a drepturilor contractuale ale unei părți la un contract, inclusiv a dreptului de încetare, dacă acest lucru este prevăzut în clauzele contractuale, din cauza unui act sau a unei omisiuni comise de CPC înainte de efectuarea transferului sau de cumpărător ori de CPC-ul-punte după efectuarea acestuia.

Articolul 50

Administratorul special

(1) Autoritatea de rezoluție poate desemna ***unul sau mai mulți administratori speciali*** care să înlocuiască consiliul de administrație al CPC-ului aflat în rezoluție. Administratorul special trebuie să aibă o reputație suficient de bună și o expertiză corespunzătoare în domeniile serviciilor financiare, gestionării riscurilor și serviciilor

de compensare, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012 articolul 27 alineatul (2) al doilea paragraf.

(2) Administratorul special dispune de toate competențele acționarilor și ale consiliului de administrație al CPC-ului. Administratorul special nu poate exercita aceste competențe decât sub controlul autorității de rezoluție. Autoritatea de rezoluție poate limita acțiunile administratorului special sau poate impune ca anumite acte să facă obiectul unui acord prealabil.

Autoritatea de rezoluție face publică desemnarea menționată la alineatul (1) și clauzele și condițiile aferente acestei desemnări.

(3) Mandatul unui administrator special nu poate depăși un an. Autoritatea de rezoluție poate reînnoi perioada respectivă dacă acest lucru este necesar pentru atingerea obiectivelor de rezoluție.

(4) Administratorul special ia toate măsurile necesare pentru a promova obiectivele rezoluției și pentru a pune în aplicare măsurile de rezoluție luate de autoritatea de rezoluție. În cazul existenței unor inconsecvențe sau a unor conflicte, această obligație statutară are prioritate față de orice altă obligație de conducere rezultând din statutul CPC-ului sau din legislația națională.

(5) Administratorul special elaborează rapoarte și le prezintă autorității de rezoluție, la intervale regulate stabilite de aceasta, precum și la începutul și la sfârșitul mandatului. Aceste rapoarte descriu în detaliu situația financiară a CPC-ului și motivația măsurilor adoptate.

(6) Autoritatea de rezoluție poate destitui administratorul special în orice moment. În orice caz, aceasta destituie administratorul special în următoarele situații:

(a) dacă administratorul special nu își îndeplinește îndatoririle în conformitate cu clauzele și condițiile stabilite de autoritatea de rezoluție;

(b) dacă obiectivele rezoluției ar fi îndeplinite mai bine prin demiterea sau înlocuirea respectivului administrator special;

(c) dacă nu mai sunt îndeplinite condițiile de desemnare.

(7) În cazul în care legislația națională în materie de insolvență prevede desemnarea unui administrator de insolvență, administratorul special desemnat în temeiul alineatului (1) poate fi desemnat și ca administrator de insolvență ***sau viceversa***.

Articolul 51

Competența de a impune furnizarea de servicii și facilități

(1) Autoritatea de rezoluție poate impune unui CPC aflat în rezoluție, oricăreia dintre entitățile din grupul acestuia sau oricăruia dintre membrii săi compensatori să furnizeze orice servicii sau facilități necesare pentru a permite unui cumpărător sau unui CPC-punte să exercite în mod eficace activitățile care i-au fost transferate.

Primul paragraf se aplică indiferent dacă o entitate din același grup ca și CPC-ul sau unul din membrii compensatori ai CPC-ului a intrat în procedura obișnuită de insolvență sau se află, la rândul său, în rezoluție.

(2) Autoritatea de rezoluție poate să asigure aplicarea obligațiilor impuse, în temeiul alineatului (1), de către autoritățile de rezoluție din alte state membre, dacă respectivele competențe sunt exercitate în legătură cu entități care aparțin aceluiași grup ca și CPC-ul aflat în rezoluție sau în legătură cu membrii compensatori ai acestui CPC.

(3) Serviciile și facilitățile menționate la alineatul (1) nu includ sprijinul financiar, indiferent de forma acestuia.

(4) Serviciile și facilitățile furnizate în conformitate cu alineatul (1) sunt furnizate:

(a) în aceleași condiții comerciale ca cele în care acestea erau furnizate CPC-ului imediat înainte de întreprinderea măsurilor de rezoluție, în cazul în care există un acord în acest sens;

(b) în condiții comerciale rezonabile, în cazul în care nu există un acord în acest sens sau acordul respectiv a expirat.

Articolul 52

Competența de a asigura aplicarea măsurilor de rezoluție

sau a măsurilor de prevenire a crizelor luate de alte state membre

(1) În cazul în care instrumentele de proprietate, activele, drepturile, obligațiile sau pasivele unui CPC aflat în rezoluție sunt situate în alt stat membru decât statul membru al autorității de rezoluție sau sunt reglementate de legislația unui alt stat membru decât statul membru al autorității de rezoluție, transferul ***sau orice măsură de rezoluție în privința*** acestor instrumente, active, drepturi obligații sau pasive produce efecte în conformitate cu legislația acestui alt stat membru.

(2) Autoritatea de rezoluție a unui stat membru primește de la autoritățile altor state membre relevante tot sprijinul necesar pentru a se asigura că transferul către cumpărător sau către CPC-ul-punte al oricăror instrumente de proprietate, active, drepturi, obligații sau pasive se efectuează în conformitate cu legislația națională aplicabilă ***sau că orice altă măsură de rezoluție produce efecte în conformitate cu legislația respectivă***.

(3) Acționarii, creditorii și părțile terțe afectate de transferul de instrumente de proprietate, active, drepturi, obligații sau pasive menționat la alineatul (1) nu au dreptul de a împiedica, contesta sau retrage transferul din circuit în temeiul legislației statului membru care reglementează acest transfer.

(4) În cazul în care autoritatea de rezoluție a unui stat membru utilizează instrumentele de rezoluție menționate la articolul 28 sau 32, iar contractele, pasivele, instrumentele de proprietate sau instrumentele de datorie ale CPC-ului aflat în rezoluție includ instrumente, contracte sau pasive reglementate de legislația altui stat membru ori pasive față de creditori și contracte având legătură cu ***membrii*** compensatori ***sau clienții lor*** situați în acest alt stat membru, autoritățile relevante din acest alt stat membru se asigură că măsurile rezultate în urma utilizării respectivelor instrumente de rezoluție produc efecte.

În sensul primului paragraf, acționarii, creditorii și ***membrii*** compensatori ***sau clienții lor*** afectați de respectivele instrumente de rezoluție nu au dreptul de a contesta nici reducerea principalului sau a cuantumului de plată aferent instrumentelor ori pasivelor, nici conversia sau restructurarea acestora.

(5) Următoarele drepturi și mecanisme de siguranță sunt determinate în conformitate cu legislația statului membru al autorității de rezoluție:

(a) dreptul acționarilor, al creditorilor și al părților terțe de a exercita o cale de atac, în temeiul articolului 72, împotriva transferului, menționat la alineatul (1) din prezentul articol, al instrumentelor de proprietate, al activelor, al drepturilor, al obligațiilor sau al pasivelor;

(b) dreptul creditorilor afectați de a exercita o cale de atac, în temeiul articolului 72, împotriva reducerii principalului sau a cuantumului de plată ori împotriva conversiei sau restructurării unui instrument, a unui pasiv sau a unui contract care intră sub incidența alineatului (4) de la prezentul articol;

(c) mecanismele de siguranță menționate în capitolul V referitoare la transferurile parțiale ale activelor, drepturilor, obligațiilor sau pasivelor prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol.

Articolul 53

Competența referitoare la activele, contractele, drepturile, pasivele, obligațiile și instrumentele de proprietate ale persoanelor situate în țări terțe sau reglementate de legislația unor țări terțe

(1) Dacă o măsură de rezoluție se referă la active sau contracte ale unor persoane situate într-o țară terță ori la instrumente de proprietate, drepturi, obligații sau pasive reglementate de legislația unei țări terțe, autoritatea de rezoluție poate impune ca:

(a) CPC-ul aflat în rezoluție și beneficiarul acestor active, contracte, instrumente de proprietate, drepturi, obligații sau pasive să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că măsura produce efecte;

(b) CPC-ul aflat în rezoluție să dețină instrumentele de proprietate, activele sau drepturile ori să achite pasivele sau obligațiile în numele destinatarului până în momentul în care măsura produce efecte;

(c) cheltuielile rezonabile ale destinatarului contractate în mod corespunzător în procesul de aplicare a măsurilor impuse la literele (a) și (b) din prezentul

alineat să fie rambursate printr-una dintre metodele prevăzute la articolul 27 alineatul (9).

(2) În sensul alineatului (1), autoritatea de rezoluție poate impune CPC-ului să asigure includerea în contractele sale și în alte acorduri cu membrii compensatori și cu deținătorii de instrumente de proprietate și de instrumente de datorie ori de alte pasive situați în țări terțe ***sau reglementați de legislația acestor țări*** a unei clauze prin care aceștia convin să își asume obligații ca efect al oricărei măsuri referitoare la activele, contractele, drepturile, obligațiile și pasivele lor luată de autoritatea de rezoluție, inclusiv al unor măsuri luate ca urmare a aplicării articolelor 55, 56 și 57. ***Autoritatea de rezoluție poate impune CPC-ului să îi furnizeze un aviz juridic privind caracterul executoriu și eficacitatea unei astfel de clauze.***

(3) Dacă măsura de rezoluție menționată la alineatul (1) nu ajunge să producă efecte, această măsură este nulă în ceea ce privește instrumentele de proprietate, activele, drepturile, obligațiile sau pasivele în cauză.

Articolul 54

Excluderea anumitor clauze contractuale în cazul intervenției timpurii și al rezoluției

(1) O măsură de prevenire sau o măsură de rezoluție luată în conformitate cu prezentul regulament sau orice eveniment direct legat de aplicarea unei asemenea măsuri nu este considerată în sine drept eveniment care determină executarea sau insolvența în sensul Directivei 2002/47/CE sau al Directivei 98/26/CE, cu condiția ca obligațiile contractuale de fond din cadrul contractului, inclusiv obligațiile de plată și de livrare, precum și furnizarea de garanții, să fie îndeplinite în continuare.

În sensul primului paragraf, procedurile de rezoluție din țări terțe recunoscute în conformitate cu articolul 75 sau în alt mod, dacă autoritatea de rezoluție decide astfel, sunt considerate măsuri de rezoluție luate în conformitate cu prezentul regulament.

(2) O măsură de prevenire a crizelor sau o măsură de rezoluție menționată la alineatul (1) nu se utilizează pentru:

(a) a exercita o încetare, o suspendare, o modificare, drepturi la compensare sau drepturi de compensare reciprocă, inclusiv în legătură cu un contract încheiat

de o entitate a grupului din care face parte CPC-ul care include clauze de tip „cross-default” (declararea simultană a exigibilității obligațiilor ca urmare a neîndeplinirii culpabile a uneia dintre ele) sau obligații care sunt garantate sau susținute în alt mod de o entitate din grup;

(b) a intra în posesia unor elemente din patrimoniul CPC-ului în cauză sau al unei alte entități din grup în legătură cu un contract care include clauze de tip „cross-default”, a exercita controlul asupra acestora sau a executa vreo garanție în ceea ce le privește;

(c) a afecta drepturile contractuale ale CPC-ului în cauză sau ale unei alte entități din grup în legătură cu un contract care include clauze de tip „cross-default”.

Articolul 55

Competența de a suspenda anumite obligații

(1) Autoritatea de rezoluție poate suspenda obligațiile de plată sau de livrare ale ambelor părți la un contract încheiat de un CPC aflat în rezoluție, de la momentul publicării avizului de suspendare în conformitate cu articolul 70 până la sfârșitul zilei lucrătoare care urmează acestei publicări.

În sensul primului paragraf, sfârșitul zilei lucrătoare înseamnă miezul nopții în statul membru al autorității de rezoluție.

(2) Dacă o obligație de plată sau de livrare ar fi devenit scadentă pe perioada suspendării, această obligație devine exigibilă imediat după expirarea perioadei de suspendare.

(3) Autoritatea de rezoluție nu exercită competența menționată la alineatul (1) în cazul obligațiilor de plată și de livrare datorate sistemelor sau operatorilor de sisteme desemnați în sensul Directivei 98/26/CE, inclusiv altor contrapărți centrale, și băncilor centrale.

Articolul 56

Competența de a limita executarea garanțiilor reale mobiliare

(1) Autoritatea de rezoluție poate împiedica creditorii garantați ai unui CPC aflat în rezoluție să execute garanțiile reale mobiliare aferente unor active ale acestui CPC aflat în rezoluție, de la momentul publicării avizului de limitare, în conformitate cu articolul 70, până la sfârșitul zilei lucrătoare care urmează acestei publicări.

În sensul primului paragraf, sfârșitul zilei lucrătoare înseamnă miezul nopții în statul membru al autorității de rezoluție.

(2) Autoritatea de rezoluție nu exercită competența prevăzută la alineatul (1) în legătură cu garanțiile reale deținute de sisteme sau operatori de sisteme desemnați în sensul Directivei 98/26/CE, inclusiv de alte contrapărți centrale, și de bănci centrale, în legătură cu activele gajate sau furnizate cu titlu de marjă sau de garanție reală de către CPC-ul aflat în rezoluție.

Articolul 57

Competența de suspendare temporară a drepturilor de încetare

(1) Autoritatea de rezoluție poate suspenda drepturile de încetare ale oricărei părți la un contract cu un CPC aflat în rezoluție, de la momentul publicării anunțului de încetare, în conformitate cu articolul 70, până la sfârșitul zilei lucrătoare care urmează acestei publicări, cu condiția ca obligațiile de plată și de livrare să fie îndeplinite în continuare, iar garanțiile reale să fie furnizate în continuare.

În sensul primului paragraf, sfârșitul zilei lucrătoare înseamnă miezul nopții în statul membru în care are loc rezoluția.

(2) Autoritatea de rezoluție nu exercită competența menționată la alineatul (1) în legătură cu sistemele sau operatorii de sisteme desemnați în sensul Directivei 98/26/CE, inclusiv în legătură cu alte contrapărți centrale și cu băncile centrale.

(3) O parte la un contract poate exercita un drept de încetare în temeiul respectivului contract înainte de expirarea perioadei menționate la alineatul (1) dacă partea respectivă primește un aviz din partea autorității de rezoluție prin care i se aduce la cunoștință faptul că drepturile și pasivele care fac obiectul contractului:

(a) nu vor fi transferate unei alte entități;

(b) nu vor face obiectul unei reduceri a valorii contabile, al unei conversii sau al utilizării unui instrument de rezoluție pentru a aloca pierderile și pozițiile.

(4) În cazul în care avizul menționat la alineatul (3) nu a fost transmis, drepturile de încetare pot fi exercitate la expirarea perioadei de suspendare, sub rezerva articolului 54, după cum urmează:

(a) dacă drepturile și pasivele ce decurg din contract au fost transferate către o altă entitate, o contraparte poate exercita drepturile de încetare în conformitate cu clauzele contractului respectiv doar dacă entitatea destinatară provoacă evenimentul care determină executarea sau continuarea acestuia;

(b) dacă CPC-ul își păstrează drepturile și pasivele care decurg din contract, ***se aplică*** dreptul de încetare, în conformitate cu ***condițiile de încetare, astfel cum sunt prevăzute în contractul între CPC și contrapartea relevantă, numai dacă evenimentul care determină executarea se produce sau continuă după*** expirarea ***perioadei de suspendare***.

Articolul 58

Competența de a exercita controlul asupra CPC-ului

(1) Autoritatea de rezoluție poate exercita controlul asupra CPC-ului aflat în rezoluție pentru:

(a) a gestiona activitățile și serviciile CPC-ului, exercitând competențele acționarilor acestuia și ale consiliului de administrație al acestuia și pentru a consulta comitetul de risc;

(b) a gestiona și a dispune de activele și de patrimoniul CPC-ului aflat în rezoluție.

Controlul menționat la primul paragraf poate fi exercitat direct de către autoritatea de rezoluție sau indirect, de către una sau mai multe persoane desemnate de autoritatea de rezoluție.

(2) Dacă autoritatea de rezoluție exercită controlul asupra CPC-ului, autoritatea de rezoluție nu este considerată administrator din umbră sau administrator *de facto* în sensul legislației naționale.

Articolul 59

Exercitarea competențelor de către autoritățile de rezoluție

Sub rezerva articolul 72, autoritățile de rezoluție iau măsuri de rezoluție prin ordonanță, în conformitate cu competențele și procedurile administrative naționale.

CAPITOLUL V
Mecanisme de siguranță

Articolul 60

Principiul potrivit căruia niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat

Dacă autoritatea de rezoluție utilizează unul sau mai multe instrumente de rezoluție, aceasta ***ar trebui să urmărească să asigure faptul*** că acționarii, creditorii***, membrii*** compensatori ***și clienții lor*** nu suportă ▌ pierderi mai mari decât cele pe care le-ar fi suportat dacă autoritatea de rezoluție nu ar fi luat măsuri de rezoluție în legătură cu CPC-ul la momentul în care autoritatea de rezoluție a considerat că sunt întrunite condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție în conformitate cu articolul 22 alineatul (1), ci aceștia ar fi făcut obiectul unor eventuale obligații neachitate în urma aplicării planului de redresare al CPC-ului ***și a tuturor celorlalte*** dispoziții contractuale din cadrul normelor sale de funcționare ***în cazul evenimentelor de neîndeplinire a obligațiilor de plată și a evenimentelor care nu presupun neîndeplinirea obligațiilor de plată și dacă CPC-ul și-a încetat activitatea fără nicio valoare de franciză reziduală și este*** lichidat prin procedură obișnuită de insolvență, ▌ ținându-se seama ***în mod cuvenit de orice efecte negative plauzibile de instabilitate sistemică și turbulențe pe piață***.

(a) ▌

(b) ▌

Efectele adverse plauzibile de instabilitate sistemică și turbulențe pe piață menționate la primul paragraf nu sunt luate în considerare, atât timp cât standardele tehnice de

reglementare menționate la articolul 61 alineatul (5) nu permit evaluarea lor.
Odată ce standardele tehnice de reglementare menționate la articolul 61 alineatul (5) au intrat în vigoare, autoritățile de rezoluție iau în considerare efectele adverse plauzibile de instabilitate sistemică și turbulențe pe piață în sensul primului paragraf.

Articolul 61

Evaluarea pentru aplicarea principiului potrivit căruia niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat

(1) ***Pentru a informa părțile interesate expuse la CPC, acesta din urmă realizează o estimare a gradului în care pierderile ar putea afecta fiecare categorie de creditori, în cadrul unor scenarii extreme dar plauzibile în cazul unui eveniment de neîndeplinire a obligațiilor de plată și al unui eveniment care nu presupune neîndeplinirea obligațiilor de plată, ducând la insolvența CPC-ului, iar această estimare este actualizată în fiecare an.***

Această estimare reflectă pe deplin prevederile contractuale care guvernează ordinea pierderilor CPC-ului și este coerentă cu metodologia de stabilire a marjelor și de efectuare a testelor de rezistență folosită pentru îndeplinirea obligațiilor CPC-ului în temeiul Regulamentului (UE) nr. 648/2012.

(1a) În scopul evaluării conformității cu principiul potrivit căruia niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat, astfel cum este prevăzut la articolul 60, autoritatea de rezoluție se asigură că se realizează o evaluare de către o persoană independentă, cât mai curând posibil după ce măsurile de rezoluție au fost puse în aplicare.

(2) Evaluarea prevăzută la alineatul (1) include:

(a) tratamentul care ar fi fost aplicat acționarilor, creditorilor și ***membrilor*** compensatori ***și clienților acestora*** dacă autoritatea de rezoluție nu ar fi luat măsuri de rezoluție în legătură cu CPC-ul la momentul în care autoritatea de rezoluție a considerat că sunt întrunite condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție în conformitate cu articolul 22 alineatul (1), ci aceștia ar fi făcut obiectul unor eventuale obligații neachitate în urma aplicării planului de redresare al CPC-ului ***și*** a altor dispoziții din cadrul normelor de funcționare ale acestuia și CPC-ul ar fi fost lichidat prin procedura obișnuită de insolvență***,***

fără nicio valoare de franciză reziduală, ținându-se seama în mod cuvenit de orice efecte negative plauzibile de instabilitate sistemică și turbulențe pe piață;

(b) tratamentul efectiv care a fost aplicat acționarilor, creditorilor și ***membrilor*** compensatori ***sau clienților lor*** în cadrul procedurii de rezoluție a CPC-ului;

(c) o precizare din care să reiasă dacă există diferențe între tratamentul menționat la litera (a) și cel menționat la litera (b).

(3) În sensul calculării tratamentelor menționate la alineatul (2) litera (a), evaluarea menționată la alineatul (1) nu ține seama de furnizarea de sprijin financiar public extraordinar CPC-ului aflat în rezoluție ***și nu se ține seama de metodologia CPC-ului de stabilire a prețurilor dacă această metodologie nu reflectă condițiile reale de pe piață***.

(4) Evaluarea menționată la alineatul (1) este distinctă de evaluarea efectuată în conformitate cu articolul 24 alineatul (3).

(5) Ținând seama de toate standardele tehnice de reglementare elaborate în conformitate cu articolul 74 alineatul (4) din Directiva 2014/59/UE, ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze metodologia de efectuare a evaluării menționate la alineatul (1) ***inclusiv, dacă sau când este posibil din punct de vedere tehnic, a evaluării efectelor negative plauzibile de instabilitate sistemică și turbulențe pe piață***.

ESMA prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la data de [*OP: a se introduce data - 12 luni de la intrarea în vigoare a regulamentului*].

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 62

*Mecanismul de siguranță pentru acționari, creditori**, membrii** compensatori **și clienții membrilor compensatori***

În cazul în care din evaluarea efectuată în temeiul articolului 61 rezultă că vreun acționar, creditor***, membru*** compensator ***sau client al unui membru compensator*** a suportat pierderi mai mari decât cele pe care le-ar fi suportat dacă autoritatea de rezoluție nu ar fi luat măsurile de rezoluție referitoare la CPC, ci ar fi făcut obiectul unor eventuale obligații neachitate în urma aplicării planului de redresare al CPC-ului sau a altor dispoziții din cadrul normelor sale de funcționare ori CPC-ul ar fi fost lichidat prin procedura obișnuită de insolvență, atunci respectivul acționar, creditor sau participant compensator are dreptul la plata diferenței.

Articolul 62a

Recuperarea plăților

Autoritatea de rezoluție își recuperează cheltuielile suportate în mod rezonabil în legătură cu o plată în conformitate cu articolului 62, în oricare dintre modalitățile următoare:

(a) de la CPC-ul aflat în rezoluție, în calitate de creditor preferențial;

(b) din contraprestațiile plătite de cumpărător, dacă s-a utilizat instrumentul de vânzare a activității;

(c) din încasările provenite din încetarea funcționării CPC-ului-punte, în calitate de creditor preferențial;

(d) de la orice membru compensator, în măsura în care un membru compensator nu suportă pierderi mai mari decât cele pe care le-ar fi suportat dacă autoritatea de rezoluție nu ar fi luat măsuri de rezoluție în legătură cu CPC-ul respectiv, ci acesta ar fi făcut obiectul unor eventuale obligații neachitate în urma aplicării planului de redresare al CPC-ului sau a altor dispoziții din cadrul normelor sale de funcționare sau dacă CPC-ul ar fi fost lichidat în cadrul unei proceduri obișnuite de insolvență.

Articolul 63

Mecanisme de siguranță pentru contrapărți în caz de transfer parțial

Mecanismele de protecție prevăzute la articolele 64, 65 și 66 se aplică în următoarele circumstanțe:

(a) în cazul în care autoritatea de rezoluție transferă unui cumpărător o parte din activele, drepturile, obligațiile sau pasivele unui CPC aflat în rezoluție sau ale unui CPC-punte, dar nu pe toate;

(b) în cazul în care autoritatea de rezoluție exercită competențele menționate la articolul 49 alineatul (1) litera (g).

Articolul 64

Mecanismul de protecție pentru garanțiile financiare și acordurile de compensare reciprocă și de compensare

Autoritatea de rezoluție se asigură că utilizarea unui instrument de rezoluție nu conduce la o situație în care sunt transferate o parte din drepturile și pasivele aferente unui contract de garanție financiară cu transfer de proprietate, unui acord de compensare reciprocă sau unui acord de compensare între CPC-ul aflat în rezoluție și alte părți la acorduri, dar nu toate aceste drepturi și pasive, nici la o situație în care drepturile și pasivele aferente acestor acorduri sunt modificate sau încetează prin exercitarea competențelor auxiliare.

Acordurile menționate la primul paragraf includ orice acord la care părțile au dreptul pentru compensarea reciprocă sau pentru compensarea respectivelor drepturi și pasive.

Articolul 65

Mecanisme de protecție pentru contractele de garanție reală

Fără a aduce atingere utilizării instrumentelor de alocare a pozițiilor menționate la articolul 29, autoritatea de rezoluție se asigură că utilizarea unui instrument de rezoluție nu conduce la niciuna dintre situațiile enumerate mai jos în ceea ce privește contractele de garanție reală dintre un CPC aflat în rezoluție și alte părți la aceste acorduri:

(a) transferul activelor cu care este garantat pasivul, cu excepția cazului în care sunt deopotrivă transferate atât pasivul respectiv, cât și dreptul de a beneficia de garanția reală;

(b) transferul unui pasiv garantat, cu excepția cazului în care este transferat și dreptul de a beneficia de garanția reală;

(c) transferul dreptului de a beneficia de garanția reală, cu excepția cazului în care este transferat și pasivul garantat;

(d) modificarea sau încetarea unui contract de garanție prin exercitarea competențelor auxiliare, dacă respectiva modificare sau încetare are drept efect încetarea garantării pasivului.

Articolul 66

Protecție pentru mecanismele de finanțare structurată și pentru obligațiunile garantate

Autoritatea de rezoluție se asigură că utilizarea unui instrument de rezoluție nu conduce la niciuna dintre situațiile enumerate mai jos în ceea ce privește mecanismele de finanțare structurată, inclusiv obligațiunile garantate:

(a) transferul unei părți, dar nu a totalității activelor, drepturilor și pasivelor care reprezintă o parte sau totalitatea unui mecanism de finanțare structurată la care ***CPC-ul aflat*** în rezoluție este parte;

(b) încetarea sau modificarea, prin exercitarea competențelor auxiliare, a activelor, drepturilor și pasivelor care reprezintă o parte sau totalitatea unui mecanism de finanțare structurată la care ***CPC-ul aflat*** în rezoluție este parte.

În sensul primului paragraf, mecanismele de finanțare structurată includ securitizările și instrumentele utilizate în scopul acoperirii riscului care constituie o parte integrantă a portofoliului de acoperire și care, în temeiul legislației naționale, sunt garantate în mod asemănător cu obligațiunile garantate, care implică acordarea de garanții mobiliare și deținerea acestora de către una dintre părțile la acord ori de către un administrator fiduciar, un agent sau o persoană desemnată.

Articolul 67

Transferuri parțiale: protecția sistemelor de tranzacționare, decontare și compensare

(1) Autoritatea de rezoluție se asigură că utilizarea unui instrument de rezoluție nu afectează nici normele referitoare la sistemele reglementate de Directiva 98/26/CE, nici funcționarea acestora, atunci când autoritatea de rezoluție:

(a) transferă o parte din activele, drepturile, obligațiile sau pasivele unui CPC aflat în rezoluție, dar nu pe toate, către un cumpărător;

(b) anulează sau modifică clauzele unui contract la care CPC-ul aflat în rezoluție este parte sau înlocuiește un cumpărător sau un CPC-punte în calitate de parte semnatară.

(2) În sensul alineatului (1), autoritatea de rezoluție se asigură că utilizarea unui instrument de rezoluție nu conduce la niciunul dintre următoarele rezultate:

(a) revocarea unui ordin de transfer în conformitate cu articolul 5 din Directiva 98/26/CE;

(b) afectarea capacității de a produce efecte a ordinelor de transfer și al compensării, astfel cum este aceasta prevăzută la articolele 3 și 5 din Directiva 98/26/CE;

(c) afectarea utilizării fondurilor, a titlurilor de valoare sau a facilităților de credit, astfel cum se prevede la articolul 4 din Directiva 98/26/CE;

(d) afectarea protejării garanțiilor reale, astfel cum se prevede la articolul 9 din Directiva 98/26/CE.

CAPITOLUL VI

Obligații procedurale

Articolul 68

Cerințe de notificare

(1) CPC-ul informează autoritatea competentă în cazul în care consideră că este în curs de a intra în dificultate majoră sau este susceptibil de a intra în dificultate majoră, în sensul articolului 22 alineatul (2).

(2) Autoritatea competentă informează autoritatea de rezoluție în legătură cu notificările primite în temeiul alineatului (1) și cu măsurile de redresare sau de alt tip în conformitate cu titlul IV, pe care autoritatea competentă îi impune CPC-ului să le ia.

Autoritatea competentă informează autoritatea de rezoluție în privința situațiilor de urgență menționate la articolul 24 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 care au legătură cu un CPC, precum și în privința notificărilor primite în conformitate cu articolul 48 din regulamentul respectiv.

(3) Dacă o autoritate competentă sau o autoritate de rezoluție stabilește că sunt îndeplinite, în ceea ce privește un CPC, condițiile prevăzute la articolul 22 alineatul (1) literele (a) și (b), autoritatea în cauză comunică această constatare ***în timp util*** următoarelor autorități:

(a) autorității competente sau autorității de rezoluție a respectivului CPC;

(b) autorității competente a întreprinderii-mamă a CPC-ului;

(ba) colegiului de supraveghere al CPC-ului respectiv;

(bb) colegiului de rezoluție al CPC-ului respectiv;

(c) băncii centrale;

(d) ministerului competent;

(e) CERS și autorității macroprudențiale naționale desemnate.

Articolul 69

Decizia autorității de rezoluție

(1) După transmiterea de către autoritatea competentă a unei notificări în conformitate cu articolul 68 alineatul (3), autoritatea de rezoluție stabilește dacă sunt necesare măsuri de rezoluție.

(2) Decizia de a lua sau nu măsuri de rezoluție în legătură cu un CPC conține informații cu privire la următoarele elemente:

(a) evaluarea de către autoritatea de rezoluție a îndeplinirii sau nu de către CPC a condițiilor de declanșare a procedurii de rezoluție;

(b) măsurile pe care autoritatea de rezoluție intenționează să le ia, inclusiv decizia de a solicita lichidarea, numirea unui administrator sau orice altă măsură

prevăzută de procedura obișnuită de insolvență sau, sub rezerva articolului 27 alineatul (1) litera (e), de legislația națională.

Articolul 70

Obligații procedurale ale autorităților de rezoluție

(1) De îndată ce este posibil după luarea unei măsuri de rezoluție, autoritatea de rezoluție transmite notificări tuturor entităților următoare:

(a) CPC-ului aflat în rezoluție;

(b) colegiului de rezoluție;

(c) autorității macroprudențiale naționale desemnate și CERS;

(d) Comisiei, Băncii Centrale Europene și EIOPA;

(e) operatorilor de sisteme care intră sub incidența Directivei 98/26/CE la care participă CPC-ul aflat în rezoluție.

(2) Notificarea menționată la alineatul (1) conține o copie a oricărui ordin sau instrument prin intermediul căruia este luată măsura relevantă și precizează data de la care măsura de rezoluție produce efecte.

Notificarea transmisă colegiului de rezoluție în temeiul alineatului (1) litera (b) indică, de asemenea, dacă măsura de rezoluție reprezintă o abatere de la planul de rezoluție și, în caz afirmativ, furnizează o motivație pentru abaterea respectivă.

(3) O copie a ordinului sau a instrumentului prin intermediul căruia este luată măsura de rezoluție sau o informare care rezumă efectele măsurii de rezoluție și, dacă este cazul, condițiile și perioada de suspendare sau de limitare menționată la articolele 55, 56 și 57, este publicată în toate modalitățile următoare:

(a) pe site-ul web al autorității de rezoluție;

(b) pe site-ul web al autorității competente, dacă aceasta este diferită de autoritatea de rezoluție, precum și pe site-ul web al ESMA;

(c) pe site-ul web al CPC-ului aflat în rezoluție;

(d) în cazul în care instrumentele de proprietate sau instrumentele de datorie ale CPC-ului aflat în rezoluție sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată, mijloacele utilizate pentru divulgarea informațiilor reglementate referitoare la CPC-ul aflat în rezoluție, în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) din Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului[1].

(4) În cazul în care instrumentele de proprietate sau instrumentele de datorie nu sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată, autoritatea de rezoluție se asigură că documentele care atestă existența ordinului menționat la alineatul (3) sunt trimise deținătorilor instrumentelor de proprietate și creditorilor CPC-ului aflat în rezoluție care sunt cunoscuți din registrele sau bazele de date ale CPC-ului aflat în rezoluție care se află la dispoziția autorității de rezoluție.

Articolul 71

Confidențialitate

(1) Cerințele privind secretul profesional sunt obligatorii pentru următoarele persoane:

(a) autoritățile de rezoluție;

(b) autoritățile competente, ESMA și ABE;

(c) ministerele competente;

(d) administratorii speciali sau administratorii temporari desemnați în conformitate cu prezentul regulament;

(e) cumpărătorii potențiali, atât cei contactați de autoritățile competente, cât și cei contactați de autoritățile de rezoluție, indiferent dacă acest contact a avut loc sau nu în cadrul pregătirii în vederea utilizării instrumentului de vânzare a activității sau dacă condus sau nu la o achiziție;

(f) auditorii, contabilii, consilierii juridici și profesionali, evaluatorii și alți experți angajați direct sau indirect de autoritățile de rezoluție, de autoritățile

[1] Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror titluri de valoare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată și de modificare a Directivei 2001/34/CE (JO L 390, 31.12.2004, p. 38).

competente, de ministerele competente sau de cumpărătorii potențiali menționați la litera (e);

(g) băncile centrale și alte autorități implicate în procesul de rezoluție;

(h) CPC-urile-punte;

(i) orice alte persoane care furnizează sau au furnizat servicii direct sau indirect, permanent sau ocazional persoanelor menționate la literele (a)-(k);

(j) conducerea superioară a CPC-ului, membrii consiliului de administrație ai CPC-ului și angajații organismelor sau entităților menționate la literele (a)-(k) înaintea și în timpul numirii, precum și după numirea acestora;

(k) toți ceilalți membri ai colegiului de rezoluție care nu sunt menționați la literele (a), (b), (c) și (g).

(2) Pentru a se asigura că sunt respectate cerințele privind confidențialitate stabilite la alineatele (1) și (3), persoanele menționate la alineatul (1) literele (a), (b), (c), (g), (h) și (k) se asigură că sunt instituite norme interne, inclusiv norme pentru a garanta caracterul secret al informațiilor între persoanele implicate direct în procesul de rezoluție.

(3) Persoanelor menționate la alineatul (1) li se interzice divulgarea informațiilor confidențiale primite în exercițiul activităților lor profesionale sau de la o autoritate competentă sau o autoritate de rezoluție în legătură cu atribuțiile acestor persoane prevăzute în prezentul regulament, către orice persoană sau autoritate, cu excepția cazului în care această divulgare se face în exercitarea atribuțiilor lor prevăzute în prezentul regulament sau sub formă de rezumat ori în formă agregată, astfel încât CPC-urile individuale să nu poată fi identificate, sau cu consimțământul expres și prealabil al autorității sau al CPC-ului care a furnizat informațiile respective.

Înainte de a divulga orice tip de informație, persoanele menționate la alineatul (1) evaluează efectele posibile ale divulgării informației respective asupra interesului public în ceea ce privește politica financiară, monetară sau economică, precum și asupra intereselor comerciale ale persoanelor fizice și juridice, asupra scopului inspecțiilor, asupra anchetelor și asupra auditurilor.

Procedura de verificare a efectelor divulgării informațiilor include o evaluare specifică a efectelor divulgării conținutului și a detaliilor planurilor de redresare și de restructurare, astfel cum este menționat la articolele 9 și 13, precum și rezultatul evaluărilor efectuate în conformitate cu articolele 10 și 16.

Persoanele și entitățile menționate la alineatul (1) fac obiectul răspunderii civile în cazul încălcării prezentului articol, în conformitate cu legislația națională.

(4) Prin derogare de la alineatul (3), persoanele menționate la alineatul (1) pot face schimb de informații confidențiale cu oricare dintre următoarele persoane și entități dacă sunt în vigoare acorduri de confidențialitate aplicabile acestui schimb:

(a) orice altă persoană, atunci când este necesar în vederea planificării sau a aplicării unei măsuri de rezoluție;

(b) comisiile parlamentare de anchetă din statul membru respectiv, curțile de conturi din statul membru respectiv și alte entități cu atribuții de anchetare din statul membru respectiv;

(c) autoritățile naționale responsabile cu supravegherea sistemelor de plată, autoritățile responsabile de procedura obișnuită de insolvență, autoritățile care au sarcina publică de a supraveghea alte entități din sectorul financiar, autoritățile responsabile de supravegherea piețelor financiare și a întreprinderilor de asigurare, precum și inspectorii care acționează în numele acestora, autoritățile care au responsabilitatea de a menține stabilitatea sistemului financiar în statele membre prin utilizarea reglementărilor macroprudențiale, autoritățile responsabile de protejarea stabilității sistemului financiar, precum și persoanele responsabile de efectuarea de audituri statutare.

(5) Prezentul articol nu împiedică:

(a) angajații și experții organismelor sau ai entităților menționate la alineatul (1) literele (a)-(g) și litera (k) să facă schimb de informații între ei sau în cadrul fiecărui organism sau entități în parte;

(b) autoritățile de rezoluție și autoritățile competente, inclusiv angajații și experții acestora, să facă schimb de informații între ele, precum și cu alte autorități de

rezoluție din Uniune, cu alte autorități competente din Uniune, cu ministerele competente, cu băncile centrale, cu autoritățile responsabile de procedura obișnuită de insolvență, cu autoritățile responsabile de menținerea stabilității sistemului financiar în statele membre prin utilizarea normelor macroprudențiale, cu persoanele însărcinate cu desfășurarea de audituri statutare ale conturilor, cu ABE și ESMA sau, sub rezerva articolului 78, cu autorități din țări terțe care îndeplinesc funcții echivalente cu cele ale autorităților de rezoluție sau, în condiții de strictă confidențialitate, cu un potențial cumpărător, în scopul planificării sau al executării unei măsuri de rezoluție.

(6) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere legislației naționale privind divulgarea informațiilor în vederea procedurii judiciare în dosare penale sau civile.

CAPITOLUL VII

Dreptul la o cale de atac și excluderea altor măsuri

Articolul 72

Aprobarea judiciară ex ante și dreptul la o cale de atac

(1) ▌

(2) Toate persoanele afectate de o decizie de a lua o măsură de prevenire a crizelor sau de o decizie de exercitare a oricăror competențe, cu excepția unor măsuri de rezoluție, au dreptul la exercitarea unei căi de atac împotriva acestei decizii.

(3) Toate persoanele afectate de o decizie de a lua o măsură de rezoluție au dreptul la o cale de atac împotriva acestei decizii.

(4) Dreptul la o cale de atac menționat la alineatul (3) se exercită sub rezerva respectării următoarelor condiții:

(a) decizia autorității de rezoluție este executorie imediat și dă naștere unei prezumții relative potrivit căreia suspendarea executării deciziei ar fi contrară interesului public;

(b) procedura de exercitare a căii de atac este rapidă;

(c) instanța utilizează evaluările economice ale faptelor efectuate de autoritatea de rezoluție ca bază a propriei sale evaluări.

(4a) O decizie a autorității de rezoluție de a lua o măsură de rezoluție sau o măsură de prevenire a crizelor sau o decizie de a exercita orice competență, alta decât o măsură de rezoluție, este anulată pentru motive de fond doar dacă aceasta a fost arbitrară și nerezonabilă în momentul adoptării sale, având în vedere informațiile ușor accesibile de atunci.

(4b) Introducerea unei căi de atac nu implică suspendarea automată a efectelor deciziei contestate.

(5) Atunci când acest lucru este necesar pentru a proteja interesul unor părți terțe care, acționând cu bună-credință, au cumpărat instrumente de proprietate, active, drepturi, obligații sau pasive ale unui CPC aflat în rezoluție ca efect al unei măsuri de rezoluție, anularea unei decizii luate de o autoritate de rezoluție nu afectează niciun act administrativ adoptat ulterior și nicio tranzacție încheiată ulterior de către autoritatea de rezoluție în cauză pe baza deciziei sale anulate.

În sensul primului paragraf, măsurile reparatorii de care poate beneficia solicitantul în cazul în care o decizie a autorității de rezoluție este anulată se limitează la acordarea de compensații pentru pierderile suferite ca urmare a acestei decizii.

Articolul 73

Restricții referitoare la alte proceduri

(1) Procedura obișnuită de insolvență nu este declanșată în ceea ce privește un CPC decât la inițiativa autorității de rezoluție sau cu consimțământul acesteia, în conformitate cu alineatul (3).

(2) Autoritățile competente și autoritățile de rezoluție sunt informate fără întârziere cu privire la orice cerere de deschidere a procedurii obișnuite de insolvență în raport cu un CPC, indiferent dacă CPC-ul se află în rezoluție sau dacă a fost făcută publică o decizie în conformitate cu articolul 70 alineatul (3).

(3) Autoritățile responsabile de procedura obișnuită de insolvență pot declanșa această procedură numai după ce autoritatea de rezoluție le-a comunicat decizia sa de a nu lua nicio măsură de rezoluție în legătură cu CPC-ul sau dacă nu a fost primită nicio notificare în termen de șapte zile de la transmiterea informării menționate la alineatul (2).

Dacă este necesar în vederea utilizării eficace a instrumentelor și a competențelor de rezoluție, autoritățile de rezoluție pot solicita instanței să suspende, pentru o perioadă adecvată conform obiectivului urmărit, orice acțiune sau procedură judiciară la care este sau poate deveni parte un CPC aflat în rezoluție.

TITLUL VI
RELAȚII CU ȚĂRI TERȚE

Articolul 74

Acorduri cu țări terțe

(1) În conformitate cu articolul 218 din TFUE, Comisia poate înainta Consiliului recomandări în vederea negocierii unor acorduri cu una sau mai multe țări terțe referitoare la modalitățile de cooperare dintre autoritățile de rezoluție și autoritățile relevante din țări terțe având drept obiect planificarea redresării și a rezoluției în ceea ce privește CPC-urile și CPC-urile din țări terțe, în următoarele situații:

(a) în cazul în care un CPC dintr-o țară terță prestează servicii sau are filiale în cel puțin un stat membru;

(b) în cazul în care un CPC stabilit într-un stat membru prestează servicii sau are cel puțin o filială într-o țară terță;

(ba) în cazul în care un număr semnificativ de membri compensatori ai unui CPC sunt stabiliți în țara terță respectivă;

(bb) în cazul în care un CPC dintr-o țară terță are un număr semnificativ de membri compensatori stabiliți în Uniune.

(2) Acordurile menționate la alineatul (1) își propun să garanteze în special instituirea de procese și mecanisme de cooperare pentru îndeplinirea sarcinilor și exercitarea competențelor prevăzute la articolul 77, inclusiv pentru schimbul de informații necesar în vederea îndeplinirii acestor scopuri.

Articolul 75

Recunoașterea și aplicarea procedurilor de rezoluție din țări terțe

(1) Prezentul articol se aplică procedurilor de rezoluție din țări terțe cu excepția cazului în care intră în vigoare un acord internațional menționat la articolul 74 alineatul (1) cu țara terță relevantă și până la momentul intrării în vigoare a unui astfel de acord. Prezentul articol se aplică și ulterior intrării în vigoare a unui acord internațional menționat la articolul 74 alineatul (1) cu țara terță relevantă, în măsura în care

recunoașterea și aplicarea procedurilor de rezoluție din țara terță nu sunt reglementate prin acordul respectiv.

(2) Autoritățile naționale relevante recunosc procedurile de rezoluție din țara terță având drept obiect un CPC din țara terță în oricare dintre următoarele cazuri:

(a) CPC-ul din țara terță prestează servicii sau are filiale stabilite în cel puțin un stat membru;

(b) CPC-ul din țara terță deține active, drepturi, obligații sau pasive care sunt situate în cel puțin un stat membru sau care sunt reglementate de legislația statului sau a statelor membre respective.

Autoritățile naționale relevante asigură aplicarea procedurilor de rezoluție din țările terțe recunoscute în conformitate cu legislația lor națională.

(3) Autoritățile naționale relevante au cel puțin competența de:

(a) a exercita competențe de rezoluție în legătură cu următoarele elemente:

(i) activele unui CPC dintr-o țară terță care sunt situate în statul membru al autorității sau sunt reglementate de legislația acestuia;

(ii) drepturile sau pasivele unui CPC dintr-o țară terță care sunt înregistrate în statul membru al autorității sau sunt reglementate de legislația acestuia ori pentru care există creanțe cu titlu executoriu în statul membru al autorității;

(b) a efectua transferul de instrumente de proprietate într-o filială stabilită în statul membru de desemnare, inclusiv de a impune unei alte persoane să ia măsuri pentru efectuarea acestui transfer;

(c) a exercita competențele prevăzute la articolele 55, 56 și 57 în legătură cu drepturile oricărei părți la un contract cu o entitate menționată la alineatul (2) din prezentul articol, atunci când aceste competențe sunt necesare pentru a aplica proceduri de rezoluție din țări terțe;

(d) a retrage caracterul executoriu al oricărui drept contractual de a înceta, lichida sau accelera contracte, de a aduce atingere drepturilor contractuale ale

entităților menționate la alineatul (2) și ale altor entități din grup, dacă un astfel de drept decurge din măsurile de rezoluție luate cu privire la CPC-ul dintr-o țară terță, fie de către autoritatea de rezoluție din țara terță, fie în temeiul cerințelor legale sau de reglementare privind mecanismele de rezoluție din țara respectivă, cu condiția să fie în continuare îndeplinite obligațiile de fond stabilite prin contract, inclusiv obligațiile de plată și de livrare și furnizarea de garanții.

(4) Recunoașterea și aplicarea procedurilor de rezoluție din țări terțe nu aduc atingere procedurilor obișnuite de insolvență aplicabile în temeiul legislației naționale.

Articolul 76

Dreptul de a refuza recunoașterea sau aplicarea procedurilor de rezoluție din țări terțe

Prin derogare de la articolul 75 alineatul (2), autoritățile naționale relevante pot refuza recunoașterea sau aplicarea procedurilor de rezoluție din țări terțe în oricare dintre următoarele cazuri:

(a) procedurile de rezoluție din țările terțe ar avea efecte negative asupra stabilității financiare din statul membru al autorităților naționale relevante;

(b) creditorii sau ***membrii*** compensatori ***sau clienții acestor membri compensatori*** situați în statul membru al autorităților naționale relevante nu ar beneficia de același tratament ca cel aplicat creditorilor sau ***membrilor*** compensatori ***sau clienților acestor membri compensatori*** din țara terță care au drepturi legale similare conform procedurii de rezoluție interne din țara terță;

(c) recunoașterea sau aplicarea procedurii de rezoluție din țara terță ar avea implicații bugetare semnificative pentru statul membru al autorităților naționale relevante;

(d) recunoașterea sau aplicarea ar contraveni legislației naționale.

Articolul 77

Cooperarea cu autoritățile din țări terțe

(1) Prezentul articol se aplică în legătură cu cooperarea cu țările terțe, cu excepția cazului în care intră în vigoare un acord internațional menționat la articolul 74 alineatul (1) cu țara terță relevantă și până la momentul intrării în vigoare a acestui acord. Prezentul articol se aplică și ulterior intrării în vigoare a unui acord internațional prevăzut la articolul 74 alineatul (1) cu țara terță relevantă, în măsura în care obiectul prezentului articol nu este reglementat prin acordul respectiv.

(2) Autoritățile competente sau, după caz, autoritățile de rezoluție încheie acorduri de cooperare cu următoarele autorități relevante din țările terțe, ținând seama de acordurile de cooperare existente încheiate în temeiul articolului 25 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012:

(a) în cazul în care un CPC dintr-o țară terță prestează servicii sau are filiale în cel puțin un stat membru, autoritățile relevante ale țării terțe în care este stabilit CPC-ul;

(b) în cazul în care un CPC prestează servicii sau are una sau mai multe filiale în țări terțe, autoritățile relevante ale țărilor terțe în care sunt prestate serviciile sau în care sunt stabilite filialele în cauză.

(3) Acordurile de cooperare menționate la alineatul (2) instituie procese și acorduri între autoritățile participante privind schimbul de informații necesare pentru îndeplinirea următoarelor sarcini și pentru exercitarea competențelor următoare, precum și privind cooperarea în aceste privințe, în raport cu CPC-urile menționate la alineatul (2) literele (a) și (b) sau cu grupurile care le includ:

(a) elaborarea de planuri de rezoluție în conformitate cu articolul 13 și cu cerințe similare impuse de legislația țărilor terțe relevante;

(b) evaluarea posibilităților de rezoluție a acestor instituții și grupuri în conformitate cu articolul 16 și cu cerințe similare impuse de legislația țărilor terțe relevante;

(c) aplicarea competențelor de abordare sau de înlăturare a obstacolelor din calea posibilităților de rezoluție în conformitate cu articolul 17 și a oricăror alte competențe similare prevăzute de legislația țărilor terțe relevante;

(d) aplicarea măsurilor de intervenție timpurie în conformitate cu articolul 19 și a oricăror alte competențe similare prevăzute de legislația țărilor terțe relevante;

(e) utilizarea instrumentelor de rezoluție și exercitarea competențelor de rezoluție, precum și a unor competențe similare conferite autorităților relevante din țări terțe.

(4) Acordurile de cooperare încheiate între autoritățile de rezoluție și autoritățile competente ale statelor membre și cele ale țărilor terțe în conformitate cu alineatul (2) pot să includă dispoziții privind următoarele aspecte:

(a) schimbul de informații necesar pentru pregătirea și actualizarea planurilor de rezoluție;

(b) consultarea și cooperarea pentru elaborarea planurilor de rezoluție, inclusiv în ceea ce privește principiile care guvernează exercitarea competențelor menționate la articolul 75 și a unor competențe similare prevăzute de legislația țărilor terțe relevante;

(c) schimbul de informații necesare pentru utilizarea instrumentelor de rezoluție și pentru exercitarea competențelor de rezoluție și a competențelor similare prevăzute de legislația țărilor terțe relevante;

(d) avertizări timpurii adresate părților la acordul de cooperare sau consultarea acestora înainte de luarea oricărei măsuri importante în temeiul prezentului regulament sau al legislației țărilor terțe relevante în raport cu CPC-ul sau grupul care face obiectul acordului;

(e) coordonarea comunicărilor publice în cazul luării unor măsuri comune de rezoluție;

(f) procedurile și acordurile privind schimbul de informații și cooperarea în conformitate cu literele (a)-(e), inclusiv, după caz, prin instituirea și utilizarea unor grupuri de gestionare a crizelor.

Pentru a asigura aplicarea comună, uniformă și coerentă a alineatului (3), ESMA emite orientări referitoare la tipul și conținutul dispozițiilor la care se face referire la alineatul (4) până la [*OP: a se introduce data -18 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament*].

(5) Autoritățile de rezoluție și autoritățile competente informează ESMA cu privire la acordurile de cooperare care au fost încheiate în conformitate cu prezentul articol.

Articolul 78

Schimbul de informații confidențiale

(1) Autoritățile de rezoluție, autoritățile competente, ministerele competente și, după caz, alte autorități naționale competente fac schimb de informații confidențiale, inclusiv în ceea ce privește planurile de redresare, cu autoritățile relevante ale țărilor terțe numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) autoritățile țărilor terțe respective fac obiectul unor cerințe și standarde în materie de secret profesional care sunt considerate a fi, în opinia tuturor autorităților implicate, cel puțin echivalente cu cele impuse la articolul 71;

(b) informațiile sunt necesare pentru îndeplinirea de către autoritățile relevante din țările terțe a funcțiilor prevăzute de legislația națională ale acestora care sunt comparabile cu cele prevăzute în prezentul regulament, iar informațiile nu sunt utilizate în niciun alt scop.

(2) În măsura în care schimbul de informații se referă la date cu caracter personal, procesarea și transmiterea acestor date către autoritățile țărilor terțe fac obiectul legislației privind protecția datelor în vigoare la nivelul Uniunii și la cel național.

(3) În cazul în care informațiile confidențiale provin de la un alt stat membru, autoritățile de rezoluție, autoritățile competente și ministerele competente nu divulgă aceste informații autorităților relevante din țările terțe decât dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) autoritatea competentă a statului membru din care provin informațiile este de acord cu această divulgare;

(b) informațiile sunt divulgate doar în scopurile permise de către autoritatea menționată la litera (a).

(4) În sensul prezentului articol, informațiile sunt considerate confidențiale dacă ele fac obiectul cerințelor de confidențialitate prevăzute de dreptul Uniunii.

Articolul 78a

Sancțiuni administrative și alte măsuri administrative

(1) Fără a aduce atingere dreptului statelor membre de a prevedea și de a impune sancțiuni penale, statele membre stabilesc norme privind sancțiuni administrative și alte măsuri administrative aplicabile în cazul în care dispozițiile prezentului regulament nu sunt respectate și iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a acestora. În cazul în care statele membre decid să nu stabilească norme privind sancțiunile administrative pentru încălcările care fac obiectul dreptului penal intern, îi comunică Comisiei dispozițiile de drept penal corespunzătoare. Sancțiunile administrative și alte măsuri administrative sunt eficace, proporționale și disuasive.

(2) Statele membre se asigură că, atunci când obligațiile menționate la alineatul (1) se aplică CPC-urilor, membrilor compensatori ai CPC-urilor sau întreprinderilor-mamă, în cazul unei încălcări, pot fi aplicate sancțiuni administrative, în condițiile prevăzute de dreptul intern, membrilor organului de conducere al CPC-ului, precum și altor persoane fizice care se fac responsabile de respectiva încălcare în temeiul dreptului intern.

(3) Competențele de a impune sancțiuni administrative prevăzute în prezentul regulament sunt atribuite autorităților de rezoluție sau autorităților competente, în cazul în care acestea diferă unele de celelalte, în funcție de tipul încălcării. Autoritățile de rezoluție și autoritățile competente au toate competențele de colectare de informații și de anchetă necesare pentru exercitarea atribuțiilor lor corespunzătoare. Atunci când își exercită competențele de a impune sancțiuni,

autoritățile de rezoluție și autoritățile competente colaborează îndeaproape pentru a se asigura că sancțiunile administrative sau celelalte măsuri administrative produc efectele scontate și își coordonează acțiunile în cazurile cu caracter transfrontalier.

(4) Autoritățile de rezoluție și autoritățile competente își exercită competențele administrative de a impune sancțiuni în conformitate cu prezentul regulament și cu dreptul intern, în oricare din următoarele moduri:

(a) direct;

(b) în colaborare cu alte autorități;

(c) prin delegare către astfel de autorități, dar sub responsabilitate proprie;

(d) prin sesizarea autorităților judiciare competente.

Articolul 78b

Dispoziții specifice

(1) Statele membre se asigură că actele cu putere de lege și actele administrative naționale prevăd sancțiuni și alte măsuri administrative cel puțin pentru următoarele cazuri:

(a) dacă nu sunt elaborate, menținute și actualizate planuri de redresare, încălcându-se articolul 9;

(b) dacă nu sunt transmise toate informațiile necesare pentru elaborarea planurilor de rezoluție, încălcându-se articolul 14;

(c) dacă consiliul de administrație al CPC-ului nu înștiințează autoritatea competentă atunci când CPC-ul este în curs de a intra în dificultate majoră sau este susceptibil de a intra în dificultate majoră, încălcându-se articolul 68 alineatul (1).

(2) Statele membre se asigură că, în cazurile menționate la alineatul (1), sancțiunile administrative și celelalte măsuri administrative care pot fi aplicate includ cel puțin următoarele:

(a) o declarație publică prin care se indică persoana fizică, instituția, întreprinderea-mamă din Uniune, CPC-ul sau altă persoană juridică responsabilă de încălcare și natura încălcării;

(b) un ordin prin care i se cere persoanei fizice sau juridice responsabile să înceteze practica respectivă și să se abțină de la repetarea acesteia;

(c) o interdicție temporară de a exercita funcții în cadrul CPC-ului aplicată membrilor conducerii superioare a CPC-ului sau oricărei alte persoane fizice care este considerată răspunzătoare de încălcare;

(d) în cazul unei persoane juridice, amenzi administrative de până la 10 % din valoarea totală anuală netă a cifrei de afaceri pe care aceasta a înregistrat-o în exercițiul financiar precedent. Dacă persoana juridică este o filială a unei întreprinderi-mamă, cifra de afaceri corespunzătoare este cea care rezultă din situațiile financiare consolidate ale întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang în exercițiul financiar precedent;

(e) în cazul unei persoane fizice, amenzi administrative în valoare de până la 5 000 000 EUR sau, în statele membre în care euro nu este moneda oficială, valoarea echivalentă în moneda națională la [data intrării în vigoare a prezentului regulament];

(f) amenzi administrative egale cu până la dublul valorii beneficiului rezultat din încălcare, în cazul în care acest beneficiu poate fi stabilit.

Articolul 78c

Publicarea sancțiunilor administrative

(1) Statele membre asigură faptul că autoritățile de rezoluție și autoritățile competente publică pe site-ul lor de internet oficial cel puțin sancțiunile administrative pe care le-au impus pentru încălcarea dispozițiilor din prezentul regulament care nu au făcut obiectul unei căi de atac sau pentru care căile de atac au fost epuizate. Această publicare se realizează fără întârzieri nejustificate, după ce persoana fizică sau juridică respectivă este informată cu privire la sancțiune, incluzând informații privind tipul și natura încălcării, precum și identitatea persoanei fizice sau juridice sancționate.

În cazul în care statele membre permit publicarea sancțiunilor împotriva cărora se află în curs o cale de atac, autoritățile de rezoluție și autoritățile competente publică, fără întârzieri nejustificate, pe site-urile lor de internet oficiale, informații privind stadiul căii de atac și rezultatul acesteia.

(2) Autoritățile de rezoluție și autoritățile competente publică sancțiunile pe care le impun în condiții de anonimat, într-un mod conform cu dreptul intern, în oricare din următoarele situații:

(a) atunci când sancțiunea este aplicată unei persoane fizice, iar în urma unei evaluări prealabile obligatorii a proporționalității publicării datelor cu caracter personal, se dovedește că publicarea acestora este disproporționată;

(b) atunci când publicarea ar pune în pericol stabilitatea piețelor financiare sau o anchetă penală în curs de desfășurare;

(c) atunci când publicarea ar putea cauza, în măsura în care se poate determina acest lucru, daune disproporționate CPC-ului sau persoanelor fizice implicate.

În mod alternativ, în astfel de cazuri, publicarea datelor respective poate fi amânată cu o perioadă rezonabilă de timp dacă se poate preconiza că, în cursul perioadei respective, motivele care au determinat publicarea în condiții de anonimat vor înceta să existe.

(3) Autoritățile de rezoluție și autoritățile competente se asigură că orice informație publicată în conformitate cu prezentul articol este menținută pe site-ul lor de internet oficial timp de cel puțin cinci ani. Datele cu caracter personal incluse în informațiile publicate se păstrează pe site-ul de internet oficial al autorității de rezoluție sau al autorității competente în cauză numai cât timp este necesar în conformitate cu normele aplicabile în materie de protecție a datelor.

(4) Până la ... [OP: a se introduce data - 18 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament], ESMA prezintă Comisiei un raport privind publicarea de către statele membre, în condiții de anonimat, astfel cum se prevede la alineatul (2), a sancțiunilor pentru nerespectarea dispozițiilor din prezentul regulament și, mai ales, privind existența sau inexistența unor deosebiri semnificative între statele

membre în această privință. De asemenea, raportul tratează eventualele diferențe semnificative în ceea ce privește durata publicării sancțiunilor în temeiul dreptului intern din statele membre privind publicarea sancțiunilor.

Articolul 78d

Menținerea de către ESMA a unei baze de date centrale

(1) Sub rezerva cerințelor de păstrare a secretului profesional menționate la articolul 71, autoritățile de rezoluție și autoritățile competente informează ESMA cu privire la toate sancțiunile administrative pe care le-au impus în temeiul articolului 78a pentru nerespectarea dispozițiilor din acest articol și cu privire la stadiul căii de atac și la rezultatul acesteia.

(2) ESMA menține o bază de date centrală a sancțiunilor care i-au fost aduse la cunoștință exclusiv în scopul schimburilor de informații între autoritățile de rezoluție, aceasta fiind accesibilă doar autorităților de rezoluție și fiind actualizată pe baza informațiilor furnizate de acestea.

(3) ESMA menține o bază de date centrală a sancțiunilor care i-au fost aduse la cunoștință exclusiv în scopul schimburilor de informații dintre autoritățile competente, aceasta fiind accesibilă doar autorităților competente și fiind actualizată pe baza informațiilor furnizate de acestea.

(4) ESMA menține o pagină de internet cu link-uri către fiecare informație privind sancțiunile publicată de autoritatea de rezoluție și către fiecare informație privind sancțiunile publicată de autoritatea competentă în temeiul articolului 78c și indică pentru cât timp publică sancțiunile fiecare stat membru.

Articolul 78e

Aplicarea efectivă a sancțiunilor și exercitarea competențelor de a impune sancțiuni de către autoritățile competente și autoritățile de rezoluție

Statele membre se asigură că, atunci când stabilesc tipul sancțiunilor administrative sau al altor măsuri administrative și nivelul amenzilor administrative, autoritățile competente și autoritățile de rezoluție iau în considerare toate circumstanțele relevante, inclusiv, după caz:

(a) gravitatea și durata încălcării;

(b) gradul de răspundere al persoanei fizice sau juridice responsabile;

(c) soliditatea financiară a persoanei fizice sau juridice responsabile, astfel cum este indicată, de exemplu, de cifra de afaceri totală a persoanei juridice responsabile sau de venitul anual al persoanei fizice responsabile;

(d) cuantumul profiturilor acumulate sau al pierderilor evitate de persoana fizica sau juridică responsabilă, în măsura în care ele pot fi stabilite;

(e) pierderile suferite de terți ca urmare a încălcării, în măsura în care acestea pot fi stabilite;

(f) măsura în care persoana fizică sau juridică responsabilă cooperează cu autoritatea competentă și cu autoritatea de rezoluție; (g) încălcări anterioare comise de persoana fizică sau juridică responsabilă;

(h) eventuale consecințe sistemice ale încălcării.

TITLUL VII
MODIFICĂRI ADUSE REGULAMENTELOR (UE) NR. 1095/2010, (UE) NR. 648/2012 ȘI (UE) 2015/2365

Articolul 79

Modificări aduse Regulamentului (UE) nr. 1095/2010

Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 se modifică după cum urmează:

(22) La articolul 4 alineatul (3), se adaugă următorul punct (iv):

„(iv) în ceea ce privește Regulamentul (UE) [*privind redresarea și rezoluția contrapărților centrale*], o autoritate de rezoluție definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 3 din regulamentul menționat.”;

(23) la articolul 40 alineatul (5), se adaugă următorul paragraf:

„Atunci când este chemat să acționeze în sensul Regulamentului (UE) [*privind redresarea și rezoluția contrapărților centrale*], fiecare membru al Consiliului supraveghetorilor menționat la alineatul (1) litera (b) poate fi însoțit, după caz, de un reprezentant al autorităților de rezoluție din fiecare stat membru. Acest reprezentant nu va avea drept de vot.”.

Articolul 80

Modificări aduse Regulamentului (UE) nr. 648/2012

Regulamentul (UE) nr. 648/2012 se modifică după cum urmează:

(1) Se introduce următorul articol 6a:

„Articolul 6a

Suspendarea obligației de compensare în cazul aplicării procedurii de rezoluție

(1) În cazul în care un CPC îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 22 din Regulamentul (UE) [*privind redresarea și rezoluția contrapărților centrale*], autoritatea de rezoluție a CPC-ului desemnată în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) din acest regulament ▌ poate solicita Comisiei să suspende temporar obligația de

compensare prevăzută la articolul 4 alineatul (1) pentru anumite clase de instrumente financiare derivate extrabursiere, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) CPC-ul supus unei proceduri de rezoluție este autorizat în conformitate cu articolul 14 să compenseze acele clase de instrumente financiare derivate extrabursiere care fac obiectul compensării în temeiul articolului 4 alineatul (1) pentru care se solicită suspendarea;

(b) suspendarea obligației de compensare prevăzute la articolul 4 pentru acele clase de instrumente financiare derivate extrabursiere este necesară pentru a evita o amenințare gravă la adresa stabilității financiare în Uniune în legătură cu rezoluția CPC-ului, în special dacă sunt îndeplinite ***toate criteriile*** de mai jos:

(i) există evenimente sau evoluții nefavorabile care constituie o amenințare gravă la adresa stabilității financiare;

(ii) măsura este necesară pentru a contracara amenințarea și nu va avea efecte nefavorabile asupra stabilității financiare***, inclusiv efecte prociclice,*** care să fie disproporționate comparativ cu beneficiile.

(iia) nu există CPC-uri alternative care să le ofere participanților compensatori ai CPC-ului aflat în rezoluție servicii de compensare sau membrii compensatori și clienții nu sunt în măsură, din punct de vedere operațional și tehnic, să îndeplinească într-o perioadă de timp rezonabilă toate cerințele juridice sau operaționale aferente acestor CPC-uri alternative.

Cererea menționată la primul paragraf este însoțită de dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute la literele (a) și (b) din primul paragraf.

Autoritatea ***de rezoluție*** menționată la primul paragraf comunică ESMA și CERS cererea sa motivată, în același timp cu notificarea cererii către Comisie.

(2) În termen de 24 de ore de la notificarea cererii menționate la alineatul (1) și după consultarea CERS, ESMA emite un aviz cu privire la suspendarea avută în vedere, ținând seama de necesitatea de a evita o amenințare gravă la adresa stabilității

financiare în Uniune, de obiectivele rezoluției prevăzute la articolul 21 din Regulamentul (UE) [*privind redresarea și rezoluția contrapărților centrale*] și de criteriile stabilite la articolul 5 alineatele (4) și (5) din prezentul regulament.

(3) Avizul menționat la alineatul (2) nu este făcut public.

(4) În termen de 48 de ore de la cererea menționată la alineatul (1) și în conformitate cu alineatul (6), Comisia adoptă o decizie de suspendare temporară a obligației de compensare pentru anumite clase de instrumente financiare derivate extrabursiere sau o decizie de respingere a suspendării solicitate.

(5) Decizia Comisiei este comunicată autorității care a solicitat suspendarea și ESMA și este publicată pe site-ul web al Comisiei. În cazul în care Comisia decide să suspende o obligație de compensare, această decizie se publică în registrul public menționat la articolul 6.

(6) Comisia poate decide să suspende temporar obligația de compensare menționată la alineatul (1) pentru o anumită clasă de instrumente financiare derivate extrabursiere, atât timp cât sunt îndeplinite condițiile de la alineatul (1) literele (a) și (b). La adoptarea unei astfel de decizii, Comisia ține seama de avizul emis de ESMA menționat la alineatul (2), de obiectivele rezoluției menționate la articolul 21 din Regulamentul (UE) [*privind redresarea și rezoluția contrapărților centrale*], de criteriile stabilite la articolul 5 alineatele (4) și (5) referitoare la respectivele clase de instrumente financiare derivate extrabursiere și de necesitatea suspendării pentru a evita o amenințare gravă la adresa stabilității financiare.

(7) Suspendarea unei obligații de compensare în temeiul alineatului (4) este valabilă pentru o perioadă inițială de cel mult ***o lună*** de la data publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(8) Comisia***, după consultarea autorității de rezoluție, ESMA și CERS,*** poate reînnoi suspendarea menționată la alineatul (7) pentru una sau mai multe perioade care nu depășesc în total ***șase*** luni de la sfârșitul perioadei inițiale de suspendare în cazul în care motivele care au stat la baza suspendării sunt valabile în continuare.

(9) În cazul în care suspendarea nu este reînnoită înainte de expirarea perioadei inițiale sau a oricărei perioade de reînnoire ulterioare, aceasta expiră în mod automat.

(10) Comisia notifică ESMA intenția sa de a reînnoi suspendarea obligației de compensare.

În termen de 48 de ore de la notificarea de către Comisie a intenției sale de a reînnoi suspendarea obligației de compensare, ESMA emite un aviz cu privire la reînnoirea suspendării, ținând seama de necesitatea de a evita o amenințare gravă la adresa stabilității financiare în Uniune, de obiectivele rezoluției prevăzute la articolul 21 din Regulamentul (UE) [*privind redresarea și rezoluția contrapărților centrale*] și de criteriile stabilite la articolul 5 alineatele (4) și (5) din prezentul regulament.”;

(2) La articolul 28, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Comitetul de risc adresează recomandări consiliului de administrație cu privire la măsurile care pot afecta gestionarea riscurilor CPC-ului, cum ar fi o modificare semnificativă a modelului de risc, procedurile în caz de neîndeplinire a obligațiilor de plată, criteriile de acceptare a membrilor compensatori, compensarea unor noi clase de instrumente sau externalizarea unor funcții. Comitetul de risc informează consiliul de administrație în timp util cu privire la orice nou risc care afectează reziliența CPC-ului. Nu sunt necesare recomandări ale comitetului de risc pentru operațiunile zilnice ale CPC-ului. În situații de urgență, se depun eforturi rezonabile pentru a consulta comitetul de risc cu privire la evoluțiile care au un impact asupra gestionării riscurilor CPC-ului, inclusiv cu privire la evoluțiile care au un impact asupra expunerilor membrilor compensatori față de CPC și asupra interdependențelor cu alte CPC-uri***, fără a aduce atingere limitărilor privind schimbul de informații prevăzute în legislația în materie de concurență***.

(3) La articolul 28, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Un CPC informează de îndată autoritatea competentă și comitetul de risc în legătură cu orice decizie a consiliului de administrație de a nu urma recomandările formulate de comitetul de risc și explică această decizie. Comitetul de risc sau orice membru al acestuia poate informa autoritatea competentă în privința domeniilor în care consideră că nu au fost respectate recomandările comitetului de risc.”;

(4) La articolul 38 se adaugă următorul alineat (6):

„Membrii compensatori ai CPC-ului își informează ***în mod clar*** clienții existenți și potențiali în privința pierderilor potențiale ***specifice*** sau a altor costuri pe care aceștia le pot suporta ***ca urmare a aplicării procesului de gestionare a situației de neîndeplinire a obligațiilor de plată, precum și a aplicării mecanismelor de alocare a pierderilor prevăzute în normele de funcționare ale CPC-ului***, inclusiv în privința tipului de despăgubiri pe care le pot primi, ținând seama de articolul 48 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012. Clienții primesc suficiente informații pentru a se asigura că aceștia înțeleg pierderile sau alte costuri pe care le-ar putea suporta în scenariul cel mai defavorabil cu care s-ar putea confrunta dacă CPC-ul ia măsuri de redresare.”;

(5) la articolul 81 alineatul (3), se adaugă următoarea literă (q):

„(q) autoritățile de rezoluție desemnate în temeiul articolului 3 din Regulamentul (UE) [*privind redresarea și rezoluția contrapărților centrale*].”.

Articolul 81

Modificarea Regulamentului (UE) 2015/2365

La articolul 12 alineatul (2), se adaugă următoarea literă (n):

„(n) autoritățile de rezoluție desemnate în temeiul articolului 3 din Regulamentul (UE) [*privind redresarea și rezoluția contrapărților centrale*].”.

TITLUL VIII
DISPOZIȚII FINALE

Articolul 82

Reexaminare

Până la ... [doi ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] și chiar mai devreme, dacă este cazul, în lumina altor acte legislative adoptate, ESMA evaluează necesitățile de personal și de resurse rezultate din asumarea competențelor și sarcinilor sale în conformitate cu prezentul regulament și prezintă un raport Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

Până la ... ***[trei ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament sau la adoptarea altor acte legislative relevante]***, Comisia reexaminează ***prezentul*** regulament ***și punerea sa în aplicare, evaluează eficacitatea mecanismelor de guvernanță destinate redresării și rezoluției CPC-urilor din Uniune*** și înaintează un raport în acest sens Parlamentului European și Consiliului.

În special, raportul:

(a) analizează dacă înființarea unei autorități unice de rezoluție pentru CPC-urile din Uniune ar fi benefică, oportună și coerentă cu evoluția structurii de supraveghere a CPC-urilor din Uniune și cu gradul de integrare al acestei structuri de supraveghere; și

(b) analizează instituțiile, organele și agențiile Uniunii care ar putea să preia atribuțiile unei autorități de rezoluție unice pentru CPC-urile din Uniune și evaluează adecvarea acestora.

În cazul în care, până la finalizarea acestui raport, a fost instituită o autoritate de supraveghere unică pentru CPC-urile din Uniune sau în cazul în care raportul conține concluzia că structura de supraveghere a CPC-urilor din Uniune este suficient de integrată pentru a justifica existența unei autorități de rezoluție unice pentru CPC-uri, Comisia prezintă o propunere de modificare a prezentului regulament în vederea creării unei autorități de rezoluție unice pentru CPC-uri sau, dacă este cazul, în vederea încredințării sarcinilor de rezoluție a CPC-urilor din Uniune unei instituții, unui organ sau unei agenții

adecvate a Uniunii.

Articolul 83

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la [*OP: a se introduce data menționată la articolul 9 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva de modificare a Directivei 2014/59/UE*].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la,

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Președintele	*Președintele*

ANEXĂ

SECȚIUNEA A

CERINȚE APLICABILE PLANURILOR DE REDRESARE

(1) Un plan de redresare:

(1) nu se bazează pe ipoteza accesului la sprijin financiar public extraordinar sau pe primirea unui astfel de sprijin;

(2) ține seama de interesele tuturor părților implicate susceptibile de a fi afectate de plan;

(3) asigură faptul că membrii compensatori nu au expuneri nelimitate față de CPC.

CPC-ul instituie mecanisme adecvate pentru a implica în procesul de elaborare a planului de redresare IPF-urile afiliate și părțile interesate care ar suporta pierderi ori costuri sau care ar contribui la acoperirea deficitelor de lichiditate dacă planul de redresare ar fi pus în aplicare.

SECȚIUNEA B

INFORMAȚII PE CARE AUTORITĂȚILE DE REZOLUȚIE LE POT SOLICITA CPC-URILOR PENTRU ELABORAREA ȘI ACTUALIZAREA PLANURILOR DE REZOLUȚIE

Autoritățile de rezoluție le pot solicita instituțiilor să transmită, în scopul elaborării și actualizării planurilor de rezoluție, cel puțin următoarele informații:

(2) o descriere detaliată a structurii organizatorice a CPC-ului, inclusiv o listă a tuturor persoanelor juridice;

(3) identificarea deținătorilor direcți și a procentajelor drepturilor de vot și ale altor drepturi ale fiecărei persoane juridice;

(4) sediul, jurisdicția locului de înregistrare, licențele și principalii administratori ai fiecărei persoane juridice;

(5) corespondența dintre operațiunile critice ale CPC-ului și liniile de activitate esențiale, inclusiv detalii bilanțiere ale respectivelor operațiuni și linii de activitate, în raport cu persoanele juridice;

(6) o descriere detaliată a componentelor CPC-ului și a activităților economice ale tuturor entităților juridice ale acestuia, defalcate cel puțin în funcție de tipul de servicii și în funcție de valoarea volumelor compensate, totalul pozițiilor deschise, marja inițială, fluxurile marjei de variație, fondurile de garantare și eventualele drepturi de evaluare aferente sau alte măsuri de redresare care au drept obiect aceste linii de activitate;

(7) detalii ale instrumentelor de capital și de datorie emise de CPC și de entitățile sale juridice;

(8) identificarea entităților de la care CPC-ul a primit garanții reale, menționarea formei acestora (transfer de proprietate sau constituire de garanții reale) și indicarea entităților în favoarea cărora a constituit garanții reale, a formei acestor garanții și a persoanei care deține garanțiile, precum și, în ambele cazuri, indicarea jurisdicției în care este situată garanția;

(9) o descriere a expunerilor extrabilanțiere ale CPC-ului și ale entităților sale juridice, inclusiv stabilirea de corespondențe cu operațiunile critice și liniile de activitate esențiale ale acestuia;

(10) principalele operațiuni de acoperire a riscurilor ale CPC-ului, inclusiv stabilirea de corespondențe cu persoanele juridice;

(11) identificarea expunerilor relative și a importanței membrilor compensatori ai CPC-ului, precum și o analiză a impactului asupra CPC-ului al intrării în dificultate majoră a principalilor membri compensatori;

(12) fiecare sistem în care CPC-ul efectuează tranzacții al căror număr sau a căror valoare sunt semnificative, inclusiv stabilirea de corespondențe cu persoanele juridice, operațiunile critice și liniile de activitate esențiale ale CPC-ului;

(13) fiecare sistem de plată, de compensare sau de decontare în cadrul căruia CPC-ul este membru direct sau indirect, inclusiv stabilirea de corespondențe cu persoanele juridice, operațiunile critice și liniile de activitate esențiale ale CPC-ului;

(14) un inventar detaliat și o descriere a principalelor sisteme informatice de gestionare, inclusiv cele de gestionare a riscurilor, de contabilitate și de raportare financiară și statutară utilizate de CPC, inclusiv stabilirea de corespondențe cu persoanele juridice, operațiunile critice și liniile de activitate esențiale ale CPC-ului;

(15) identificarea entităților responsabile cu sistemele identificate la punctul 13, a acordurilor privind furnizarea serviciilor legate de acestea, precum și a programelor, sistemelor sau licențelor informatice, inclusiv stabilirea de corespondențe cu persoanele juridice, operațiunile critice și liniile de activitate esențiale ale CPC-ului;

(16) identificarea și descrierea persoanelor juridice și a interconexiunilor și interdependențelor dintre diferitele persoane juridice, cum ar fi:

– personal, facilități și sisteme comune sau partajate;

– mecanisme de capital, de finanțare sau de lichiditate;

– expuneri de credit existente sau contingente;

– acorduri de garanții personale încrucișate, acorduri de garanții reale încrucișate, acorduri privind clauze de tip „cross-default” și acorduri de tip compensare încrucișată între entități afiliate;

– aranjamente privind transferul riscului și aranjamente de tranzacționare „back-to-back”; acorduri privind furnizarea de servicii;

(17) autoritatea competentă și autoritatea de rezoluție pentru fiecare persoană juridică, dacă acestea sunt diferite de cele desemnate în conformitate cu articolul 22 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și în conformitate cu articolul 3 din prezentul regulament;

(18) membrul consiliului de administrație responsabil cu furnizarea informațiilor necesare pentru pregătirea planului de rezoluție al CPC-ului, precum și persoanele

responsabile cu diversele persoane juridice, operațiuni critice și linii de activitate esențiale, dacă aceste persoane sunt diferite;

(19) o descriere a mecanismelor pe care CPC-ul le-a pus la punct pentru a se asigura că, în caz de rezoluție, autoritatea de rezoluție va dispune de toate informațiile necesare, astfel cum au fost stabilite de către autoritatea de rezoluție, pentru aplicarea instrumentelor și a competențelor de rezoluție;

(20) toate acordurile încheiate de CPC și de entitățile sale juridice cu terțe părți a căror încetare poate fi declanșată de o decizie a autorităților de a aplica un instrument de rezoluție, precum și precizarea dacă urmările provocate de reziliere pot afecta aplicarea instrumentului de rezoluție;

(21) o descriere a eventualelor surse de lichiditate pentru sprijinirea rezoluției;

(22) informații privind grevarea cu sarcini a activelor, activele lichide, activitățile în afara bilanțului, strategiile de acoperire împotriva riscurilor și practicile de înregistrare.

SECȚIUNEA C

CHESTIUNI DE CARE TREBUIE SĂ ȚINĂ SEAMA AUTORITATEA DE REZOLUȚIE ATUNCI CÂND EVALUEAZĂ POSIBILITĂȚILE DE REZOLUȚIE ALE UNUI CPC

Atunci când evaluează posibilitățile de rezoluție ale unui CPC, autoritatea de rezoluție ține seama de următoarele aspecte:

(23) măsura în care CPC-ul poate stabili corespondențe între liniile de activitate esențiale și operațiunile critice, pe de o parte, și persoanele juridice, pe de altă parte;

(24) măsura în care structurile juridice și corporative sunt armonizate cu liniile de activitate esențiale și operațiunile critice;

(25) măsura în care sunt în vigoare mecanisme care vizează asigurarea personalului, a infrastructurii, a finanțării, a lichidităților și a capitalului care sunt indispensabile pentru a sprijini și menține liniile de activitate esențiale și operațiunile critice;

(26) măsura în care acordurile de servicii ale CPC-ului sunt integral executabile în eventualitatea unei rezoluții a CPC-ului;

(27) măsura în care structura administrativă a CPC-ului este adecvată pentru gestionarea și asigurarea conformității cu politicile interne ale CPC-ului cu privire la acordurile sale privind furnizarea de servicii;

(28) măsura în care CPC-ul dispune de un proces pentru transferarea treptată către terți a serviciilor furnizate în cadrul acordurilor privind furnizarea de servicii în caz de separare a funcțiilor critice sau a liniilor de activitate esențiale;

(29) măsura în care există planuri și măsuri de urgență pentru a asigura continuitatea accesului la sistemele de plată și decontare;

(30) capacitatea sistemelor informatice de gestiune de a garanta că autoritățile de rezoluție sunt în măsură să colecteze informații exacte și complete privind liniile de activitate esențiale și operațiunile critice, astfel încât să se faciliteze luarea de decizii rapide;

(31) capacitatea sistemelor informatice de gestiune de a furniza informațiile esențiale pentru rezoluția eficace a CPC-ului în orice moment, chiar și atunci când condițiile se schimbă rapid;

(32) măsura în care CPC-ul și-a testat sistemele informatice de gestiune pe baza scenariilor de criză, astfel cum sunt definite de autoritatea de rezoluție;

(33) măsura în care CPC-ul poate asigura continuitatea funcționării sistemelor sale informatice de gestiune, atât pentru CPC-ul afectat, cât și pentru noul CPC în cazul în care operațiunile critice și liniile de activitate esențiale sunt separate de restul operațiunilor și liniilor de activitate;

(34) dacă CPC-ul beneficiază de garanții intragrup sau este expus unor astfel de garanții, măsura în care garanțiile respective sunt furnizate în condiții de piață, iar sistemele de gestionare a riscurilor aferente acestor garanții sunt solide;

(35) dacă CPC-ul se angajează în tranzacții „back to back”, măsura în care aceste tranzacții sunt efectuate în condiții de piață, iar sistemele de gestionare a riscurilor aferente acestor tranzacții sunt solide;

(36) măsura în care utilizarea garanțiilor intragrup sau a tranzacțiilor de înregistrare „back to back” sporește contaminarea din cadrul grupului;

(37) măsura în care structura juridică a CPC-ului împiedică aplicarea instrumentelor de rezoluție, ca urmare a numărului de persoane juridice, a complexității structurii grupului sau a dificultății de a stabili corespondențe între liniile de activitate și entitățile din grup;

(38) măsura în care rezoluția CPC-ului ar putea avea un impact negativ asupra unei alte părți a grupului din care acesta face parte, dacă este cazul;

(39) existența și soliditatea acordurilor privind furnizarea de servicii;

(40) dacă autoritățile țărilor terțe dispun de instrumentele de rezoluție necesare pentru a sprijini măsurile de rezoluție întreprinse de autoritățile de rezoluție din Uniune, precum și posibilitatea de acțiune coordonată între autoritățile din Uniune și din țările terțe;

(41) fezabilitatea utilizării instrumentelor de rezoluție în conformitate cu obiectivele rezoluției, ținând seama de instrumentele disponibile și de structura CPC-ului;

(42) eventualele cerințe specifice necesare pentru emiterea unor noi instrumente de proprietate, astfel cum se prevede la articolul 33 alineatul (1);

(43) mecanismele și mijloacele prin care ar putea fi împiedicată rezoluția în cazul CPC-urilor care au membri compensatori sau contracte de garanție financiară în jurisdicții diferite;

(44) credibilitatea utilizării instrumentelor de rezoluție în conformitate cu obiectivele rezoluției, ținând seama de impactul posibil asupra participanților compensatori, asupra altor contrapărți și asupra angajaților, precum și de eventualele măsuri pe care le-ar putea lua autoritățile țărilor terțe;

(45) măsura în care impactul rezoluției CPC-ului asupra sistemului financiar și asupra încrederii pieței financiare poate fi evaluat în mod adecvat;

(46) măsura în care rezoluția CPC-ului ar putea avea un efect negativ semnificativ, direct sau indirect, asupra sistemului financiar, asupra încrederii pieței sau asupra economiei;

(47) măsura în care contagiunea afectând alte CPC-uri sau piețele financiare ar putea fi controlată prin aplicarea instrumentelor și competențelor de rezoluție;

(48) măsura în care rezoluția CPC-ului ar putea avea un efect semnificativ asupra funcționării sistemelor de plăți și de decontare.